

Crisis framing en social media

Een onderzoek naar de relatie van framing strategieën van burgemeesters en nieuwsframes op social media platform twitter tijdens en na afloop van een minicrisis en het effect van deze relatie op de politieke uitkomsten

Universiteit Leiden

Naam: Julian Huissoon

Studentennummer: 1145428

Masterscriptie: Crisis & Security Management

Capstone: Crisis and Local Leadership

Scriptiebegeleidster: Dr. R.S. Prins

Tweede lezer: Dr. W.J. van Noort

Datum: 09 juni 2016, Rotterdam

Voorwoord

Voor u ligt de scriptie ‘Crisis framing en social media’. Met het schrijven van dit voorwoord is er een einde gekomen aan een onderzoek dat mij voor een lange periode heeft beziggehouden. Met deze masterscriptie is er ook een einde gekomen aan de master Crisis & Security Management, een opleiding die ik met veel plezier heb gevolgd.

Een woord van dank gaat uit naar mijn vrienden en familie. In het bijzonder naar mijn vriendin, Nathalie Duvekot, voor de steun die zij mij heeft gegeven tijdens mijn studie. Verder wil ik Timothy Zevenbergen bedanken voor het geven van steun en grammaticale adviezen. Daarnaast wil ik mijn scriptie begeleidster Dr. R.S. Prins bedanken voor haar begeleiding tijdens het schrijven van deze scriptie en het geven van waardevolle feedback en Dr. W.J. van Noort voor zijn bereidheid om te fungeren als tweede lezer. Verder wil ik mijn medestudenten bedanken voor een aangename studietijd.

Ik wens u veel leesplezier toe.

Julian Huissoon

Rotterdam, 09 juni 2016

Samenvatting

Wanneer een samenleving wordt geconfronteerd met een crisis zorgt dit vaak voor een ontwrichting van de politiek en haar overheidsbeleid. De dreiging en onzekerheid die een crisis kan veroorzaken kan een diepgaande impact hebben op de samenleving. In dit onderzoek wordt de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009) toegepast op twee vergelijkbare minicrises. In deze theorie wordt er een verband gelegd tussen gehanteerde crisisframes en de politieke en beleidsmatige uitkomsten. In de huidige literatuur wordt er veel aandacht besteed aan ‘framing strategieën van politiek leiders. Echter, er is maar weinig kennis in de huidige literatuur over het effect van social media op deze framing strategieën. Daarom tracht dat dit onderzoek, onderzoek te doen naar de effecten van social media op de politieke uitkomsten van een framing strategie van een burgemeester. De invloed van de media, en vooral social media, is in de huidige literatuur onderbelicht. De centrale onderzoeksvraag in dit onderzoek luidt als volgt:

“Wat is het effect van berichtgeving op het social mediaplatform twitter op de politieke uitkomsten van een crisis framing strategie van een burgemeester?”

Deze onderzoeksvraag is onderzocht aan de hand van een meervoudig casestudie, waarbij twee vergelijkbare minicrises zijn onderzocht. Door middel van een documentenanalyse is er inzicht gekregen in framing strategieën, het gebruik van social media en de politieke uitkomsten. In casus 1, de huisvesting van Benno L. in Leiden, is crisisframe type 1: ‘geen crisis’ gehanteerd. In combinatie met de hantering van het emotienieuwsframe op twitter heeft dit geleid tot politieke uitkomst type 2: ‘geen reputatieschade’. In casus 2, de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort, is crisisframe type 2: ‘crisis als dreiging’ gehanteerd. Ook ditmaal heeft dit in combinatie met de hantering van het emotienieuwsframe op twitter geleid tot politieke uitkomst type 2: ‘geen reputatieschade’.

In dit onderzoek is gebleken dat de verwachtingen van Boin e.a. (2009) zijn bevestigd. De hantering van crisisframe ‘geen crisis’ en ‘crisis als dreiging’ hebben er beide voor gezorgd dat de burgemeester na afloop van de minicrisis aanbleef. Echter, dit is niet tot stand gekomen door het effect van berichtgeving op social media platform twitter. Het hanteren van een sterke framing strategie door een burgemeester zorgt voor het bepalen van de publieke opinie. Dit betekent dat een gehanteerde framing strategie een positieve invloed heeft op de berichtgeving op social media platform twitter. Deze positieve invloed in de relatie tussen deze twee

variabelen zorgt er voor dat de beoogde politieke uitkomst overeenkomt met de daadwerkelijke politieke uitkomst.

Tot is het van belang om in de toekomst groter en uitgebreider onderzoek naar crisisexploitatie te doen. De reikwijdte van dit onderzoek is beperkt vanwege het analyseren van twee casussen en het enkel rekening houden met berichtgeving van burgers op social media platform twitter.

Inhoudsopgave

Voorwoord	1
Samenvatting	2
Inhoudsopgave	4
Overzicht figuren en tabellen	6
Hoofdstuk 1 – Introductie en vraagstelling	7
1.1 Aanleiding	7
1.2 Doelstelling en probleemstelling	8
1.3 Relevantie	10
1.3.1 Wetenschappelijke relevantie	10
1.3.2 Maatschappelijke relevantie	11
1.4 Leeswijzer	11
Hoofdstuk 2: Mini-crisis en burgemeesters	13
2.1 Crisis	13
2.2 Mini-crisis	14
2.3 Burgemeesters en bevoegdheden	16
2.4 Media	17
Hoofdstuk 3 – Theoretisch kader	19
3.1 Leiderschap en crisis	19
3.2 Framing	21
3.3 Crisisexploitatie en crisis framing	23
3.4 De media	29
3.5 Conceptueel model	32
Hoofdstuk 4 – Research design	34
4.1 Doelstelling	34
4.2 Onderzoeksmethoden	34
4.3 Dataverzameling	37
4.4 Dataverwerking	38
4.5 Operationalisering van de concepten	39
4.6 Validiteit en betrouwbaarheid	41
Hoofdstuk 5 – Analyse	43

5.1 Huisvesting Benno L. in Leiden	44
5.1.1 Crisis framing strategie burgemeester Lenferink.....	45
5.1.2 Nieuws framing social media.....	52
5.1.3 Relatie onafhankelijke variabelen	57
5.1.4 Politieke uitkomsten.....	58
5.1.5 Conclusie.....	61
5.2 Huisvesting Sytze van der V. in Amersfoort	62
5.2.1 Crisis framing strategie burgemeester Bolsius.....	63
5.2.2 Nieuws framing social media.....	68
5.2.3 Relatie onafhankelijke variabelen	74
5.2.4 Politieke uitkomsten.....	75
5.2.5 Conclusie.....	76
5.3 Cross-case analyse	77
Hoofdstuk 6 – Conclusie	79
6.1 Wetenschappelijke relevantie	80
6.2 Maatschappelijke relevantie	80
6.3 Discussie en reflectie	81
6.4 Aanbevelingen	82
Referenties.....	83
Bijlage 1 – Casestudie protocol.....	90
Bijlage 2 – Overzicht codering.....	94

Overzicht figuren en tabellen

Figuur 1: Crisisexploitatie.....	25
Figuur 2: Conceptueel model.....	33
Figuur 3: Onderzoeksopzet.....	36
Tabel 1: Crisisexploitatie: het politieke spel.....	26
Tabel 2: Crisisexploitatie: het beleidspel.....	28
Tabel 3: Nieuwsframes.....	31
Tabel 4: Crisis framing burgemeester Lenferink.....	52
Tabel 5: Frequentie van tweets in casus Leiden.....	55
Tabel 6: Gehanteerde nieuwsframes op twitter in casus Leiden.....	57
Tabel 7: Crisis framing burgemeester Bolsius.....	68
Tabel 8: Frequentie van tweets in casus Amersfoort.....	71
Tabel 9: Gehanteerde nieuwsframes op twitter in casus Amersfoort.....	74
Tabel 10: Vergelijking van de casussen.....	77

Hoofdstuk 1 – Introductie en vraagstelling

In dit hoofdstuk wordt het onderwerp van het onderzoek geïntroduceerd. Er zal worden gestart met de aanleiding van dit onderzoek. Vervolgens met de probleemstelling, doelstelling en onderzoeksvraag. Tevens zal in dit hoofdstuk de wetenschappelijke en maatschappelijke relevantie van dit onderzoek worden besproken. Ter afsluiting volgt er een leeswijzer voor het vervolg van het onderzoek.

1.1 Aanleiding

Een ramp is pas een ramp als deze CNN of het NOS journaal haalt, wordt wel eens gekscherend gezegd. Nederland telde in de afgelopen 65 jaar maar elf rampen. De kans op een crisis is veel groter dan de kans op een ramp. Een crisis is *“gebeurtenissen of ontwikkelingen die op grote schaal worden waargenomen door de leden van de betrokken gemeenschappen en een bedreiging vormen voor de kernwaarden en kernstructuren van deze gemeenschappen”* (Boin, ‘t Hart & McConnell, 2009: 83-84). Er zijn crises in vele verschillende soorten en maten. Een minicrisis is *“een gebeurtenis die kleine en grote gemeenschappen vaak kortstondig bezighouden, veel (media-)aandacht krijgen, maar ook vaak relatief snel weer uit de aandacht verdwijnt”* (Van Duin, Wijkhuis & Jong, 2013:9-10). Een minicrisis kan bestaan uit verschillende soorten ongevallen of drama’s. Er hoeft bij een minicrisis geen sprake te zijn van slachtoffers of grote schade, toch gaan minicrisis consequent gepaard met maatschappelijke roering. Soms blijft de impact beperkt tot slechts één gemeente. Maar een in omvang kleine gebeurtenis kan ook in meerdere gemeenten, en soms zelf in delen van het land, tot maatschappelijke onrust leiden (Van Duin & Wijkhuis, 2014). Vanwege het lokale aspect van een minicrisis is er vaak een belangrijke rol weggelegd voor de burgemeester. Als boegbeeld en burgervader van de lokale gemeenschap is het mede aan de burgemeester om de emoties van de bevolking in goede banen te leiden. Een burgemeester heeft dan ook een grote invloed op de uitkomsten van een crisis. Dit betekent dat in tijden van een crisis een burgemeester door zijn of haar samenleving verantwoordelijk wordt gehouden voor deze crisis. Dit zorgt er voor dat een burgemeester na-afloop van een crisis te maken kan krijgen met opgelopen reputatieschade, maar ook met een eventuele reputatieverbetering wanneer een burgemeester de juiste handelingen verricht. Om deze politieke uitkomsten van een crisis te controleren, wordt er door burgemeesters vaak gebruik gemaakt van de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009). Aan de hand van deze crisisexploitatie-theorie worden er framing strategieën toegepast door burgemeesters tijdens en na afloop van een crisis.

Crisiscommunicatie is belangrijk, daarbinnen zien we strategische communicatie door een burgemeester. Deze strategische communicatie is te begrijpen aan de hand van ‘framing contests’. Framing is een onderdeel van crisiscommunicatie en verschillende gebeurtenissen tonen aan hoe lastig dat kan zijn. Er is namelijk sprake van een brede mix aan media en wijze van informatievoorziening. Dit is variërend van de klassieke media tot allerlei nieuwe soorten van social media. Terwijl het belang van social media toeneemt, kennen deze ook hun beperkingen. Er kan op deze manier veel en snel informatie worden verspreid, maar het onderscheid tussen goede en onjuiste informatie is nog lastiger te maken dan bij klassieke media al het geval was. De lokale overheden en hulpdiensten zijn doordrongen van de social media. Maar weten dat social media belangrijk zijn, is iets anders dan er adequaat mee om springen. Het is dan ook van belang voor de lokale overheden om na te blijven denken over de manier waarop zij met social media om moeten gaan, want de invloed van social media wordt alleen maar groter. Toch zijn overheden niet in staat om alles op te lossen. Soms is er niks aan de hand, maar wordt er een probleem gecreëerd door de social media. En dat is een beangstigend aspect. In dit onderzoek zal dan ook gekeken gaan worden naar de relatie tussen de crisis framing strategie van een burgemeester en de berichtgeving op social media platform twitter en wat het effect van deze relatie is op de politieke uitkomsten tijdens en na afloop van een crisis.

1.2 Doelstelling en probleemstelling

Wanneer een samenleving wordt geconfronteerd met een crisis, ramp of een politiek schandaal zorgt dit vaak voor een ontwrichting van de politiek en haar overheidsbeleid. De dreiging en onzekerheid die een crisis kan veroorzaken kan een diepgaande impact hebben op de samenleving (Boin e.a., 2009). Een burgemeester heeft als politiek leider een belangrijke rol tijdens en na afloop van een minicrisis. Een minicrisis speelt zich namelijk vooral af op lokaal niveau, wat er voor zorgt dat een burgemeester de hoogst verantwoordelijke persoon is. De nasleep van een crisis kan gezien worden als een ‘frame contest’ tussen verschillende actoren die de crisis als kans aanpakken om de status-quo te wijzigen. In de huidige literatuur, zoals Boin e.a. (2009) wordt er veel aandacht besteed aan ‘frame contests’ tussen oppositie en coalitie partijen van het huidige beleid. Er is maar weinig kennis in de huidige literatuur over het effect van social media op deze ‘frame contests’. Daarom is het van groot belang dat er in dit onderzoek, onderzoek gedaan wordt naar de effecten van social media op de politieke uitkomsten van een ‘framing contest’. De invloed van de media, en vooral social media, wordt in de huidige literatuur nog te veel onderbelicht. Terwijl tegenwoordig iedereen actief is op social media, waar iedereen alles met elkaar deelt. De mediatisering van onze samenleving is

ook zichtbaar geworden op het terrein van crisis en veiligheid (Nationaal Crisis Centrum, 2010). Dit betekent ook dat social media het veiligheidsdomein heeft veranderd. Het veiligheidsdomein is veranderd doordat de vele berichten op social media tijdens een ramp of een crisis van grote invloed zijn vanwege hun snelheid en toegankelijkheid. Burgers zorgen, met hun vele berichten in de eerste uren van een crisis, voor meer informatie over desbetreffende crisis dan de overheid via alle andere middelen samen. Social media platform twitter is hierbij het meest gebruikte social medium in crisiscommunicatie (Nationaal Crisis Centrum, 2010). Het grote gebruik van social media tijdens een crisis heeft grote gevolgen voor de crisiscommunicatie van overheden tijdens en na-afloop van een crisis. Vanwege social media hebben burgers een eigen podium gekregen om nieuws wereldkundig te maken. Deze berichtgeving van burgers is gebaseerd op eigen waarnemingen en emotie en niet op feiten. Toch is het van belang dat overheden rekening houden met deze berichten. Het verwaarlozen van berichtgeving op social media kan in potentie tot imagoschade leiden.

Doelstelling van dit onderzoek is om de effecten van social media op de politieke uitkomsten van een minicrisis te bestuderen. Door het bestuderen van deze effecten zal er getracht worden om inzicht te verschaffen in de wijze waarop lokale overheden het best met sociale media om kunnen gaan in tijden van een crisis. Om dit te kunnen doen zal de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009) worden toegepast op de geselecteerde minicrisis. Aan de hand van de crisisexploitatie-theorie zal de gehanteerde crisis framing strategie van de burgemeester worden bestudeerd. Om te bekijken wat het effect van social media op de politieke uitkomsten van de framing strategie van een burgemeester is, zal het social media platform twitter worden bestudeerd. Hierbij zal er worden gekeken op welke manier een minicrisis wordt geframed op twitter. De uitkomsten van deze onafhankelijke variabelen zullen worden bestudeerd om er achter te komen wat het effect van deze onafhankelijke variabelen is op de afhankelijke variabele, namelijk de politieke uitkomsten.

De gehanteerde onderzoeksvraag hiervoor zal zijn:

“Wat is het effect van berichtgeving op het social mediaplatform twitter op de politieke uitkomsten van een crisis framing strategie van een burgemeester?”

Aan de hand van de volgende deelvragen zal de centrale onderzoeksvraag worden beantwoord:

1. Wat is een minicrisis?
2. Wat houdt de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009) in?
3. Wat zijn de mogelijke politieke uitkomsten na-afloop van een minicrisis?
4. Op welke manier vindt nieuws framing in theoretische zin plaats op social media?
5. Wat is het effect van de framing strategie van een burgemeester op de politieke uitkomsten van een minicrisis?
6. Wat is het effect van nieuws framing op social media, op de politieke uitkomsten van een minicrisis?

1.3 Relevantie

Het in kaart brengen van het effect van social media op de politieke uitkomsten van een minicrisis manier kan op twee manieren relevant zijn, namelijk op maatschappelijk en op wetenschappelijk gebied.

1.3.1 Wetenschappelijke relevantie

Volgens Boin e.a. (2009) is er nog maar weinig onderzoek gedaan naar de effecten van crisis framing op de politieke uitkomsten van een crisis. Toch is de aandacht voor crisismanagement in de afgelopen flink gegroeid. Dit blijkt ook uit de sinds 2012 jaarlijks verschenen bundel ‘lessen uit crises en mini-crisis’ van het Instituut Fysieke Veiligheid (IFV). Niet alleen de interesse voor crisismanagement is de afgelopen jaren toegenomen, maar ook het belang van social media in tijden van een crisis. Toch bestaat er een kennisleemte op het gebied van de effecten van crisis framing en social media op de politieke uitkomsten van een crisis. Deze kennisleemte wordt onderzocht tijdens dit onderzoek, wat dit onderzoek wetenschappelijk relevant maakt. Boin e.a. (2009) richten zich in hun onderzoek op wat de effecten van crisis framing zijn op de beleidsuitkomsten en de politieke komsten. In hun onderzoek benoemen zij dat “*de media een cruciale rol speelt in de ‘framing contests’ tijdens en na-afloop van een crisis*” (Boin e.a., 2009:95). Na het constateren van deze cruciale rol wordt er verder geen specifieke aandacht aan de media geschonken, terwijl de media van groot belang is tijdens een crisis. Dit onderzoek kan dan ook leiden tot een aanvulling op de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009). Door inzicht te geven in welke factoren van belang zijn voor de cruciale rol van social media tijdens een crisis wordt er getracht een aanvulling te geven op de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009).

1.3.2 Maatschappelijke relevantie

Een onderzoek kan ook op maatschappelijk gebied relevant zijn. Dit onderzoek is maatschappelijk relevant, omdat een minicrisis volgens Van Duin & Wijkhuis (2014) kleine, maar ook lokale gemeenschappen kortstondig bezig houden. Een minicrisis heeft vaak een grote impact op een lokale gemeenschap, maar verdwijnt vaak ook weer snel uit de aandacht. Door deze snelle verdwijning uit de aandacht worden er vaak weinig leerlessen getrokken uit een gebeurtenis. Dit onderzoek wil dan ook bijdragen om politiek leiders een beter inzicht te verschaffen op de invloed en effecten van social media op crisis framing en haar uitkomsten. De lessen die voortvloeien uit dit onderzoek, kunnen burgemeesters dan ook helpen om de cruciale rol van social media beter te begrijpen. Tevens kunnen de lessen die voortvloeien uit dit onderzoek burgemeesters helpen om te gaan met social media bij minicrisis in de toekomst. Wanneer politiek leiders een beter inzicht hebben kunnen zij in de toekomst voorkomen dat er een negatieve politieke uitkomst optreedt na-afloop van een minicrisis.

Door middel van dit onderzoek kan een politiek leider kennis op doen over wat het effect van social media is tijdens en na-afloop van een crisis en hoe een politiek leider hier op dient te anticiperen. Dit onderzoek tracht aan te tonen wat het verband is tussen een gekozen crisis framing strategie en de politieke uitkomst. Als uiteindelijk blijkt dat het effect van social media bij elke casus anders is en een burgemeester een crisis niet kan framen voor een gewenste uitkomst, is dit ook een leerproces.

1.4 Leeswijzer

Het onderzoek zal starten met een hoofdstuk waarin de belangrijkste concepten worden uitgelegd. In dit hoofdstuk zal de eerste deelvraag worden beantwoord, namelijk wat is een minicrisis en wat houdt een minicrisis in. Na de beantwoording van deze deelvraag zullen de bevoegdheden van een burgemeester worden weergegeven. Het gaat hierbij om bevoegdheden in een alledaagse situatie en in een crisis situatie. Vervolgens volgt er op dit contextuele hoofdstuk het theoretisch kader van dit onderzoek. In dit hoofdstuk worden deelvraag twee, drie en vier beantwoord. Hierbij wordt er een overzicht gegeven van de literatuur omtrent crisismanagement, framing en crisis framing, de crisisexploitatie theorie van Boin e.a. (2009) en social media. Ter afsluiting van dit hoofdstuk zal er een grafische weergave zijn van het conceptueel model van dit onderzoek. Na het gehanteerde theoretisch kader van dit onderzoek volgt er een hoofdstuk met de gehanteerde methoden en technieken tijdens dit onderzoek. Vervolgens zal in het volgende hoofdstuk de analyse een antwoord geven op deelvraag vijf en zes. In deze analyse worden er twee verschillende casussen bestudeerd, namelijk de huisvesting

van Benno L. in Leiden en de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort. In deze analyse zal de nadruk liggen op de gehanteerde crisis frame strategie van de desbetreffende burgemeester, nieuws framing op social media en de politieke uitkomsten van een crisis. Het onderzoek wordt afgesloten met een hoofdstuk waarin de conclusie en discussie plaatsvindt.

Hoofdstuk 2: Mini-crisis en burgemeesters

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste concepten van dit onderzoek uitgelegd. Er zal worden gestart met de uitleg van het concept crisis. Vervolgens zal het belangrijkste concept van dit onderzoek, mini-crisis, worden uitgelegd. Hierna worden de belangrijkste bevoegdheden van burgemeesters beschreven en tot slot volgt de media.

2.1 Crisis

Er is al veel geschreven over crisis management. Desondanks is er nog steeds geen algemeen gehanteerde definitie van crisis. Het handhaven van een specifieke definitie is van groot belang voor dit onderzoek. Om meer inzicht te krijgen in het concept crisis zullen er meerdere definities van crisis worden beschreven. Vervolgens zal beschreven worden welke crisis definitie er gehanteerd zal worden tijdens dit onderzoek.

In Ulmer, Sellnow & Seeger (2007) worden drie kenmerken genoemd waaraan moet worden voldaan om te kunnen spreken van een crisis. Deze kenmerken zijn (1) de gebeurtenis moet een verassing zijn, (2) de gebeurtenis moet een serieuze bedreiging zijn en (3) de gebeurtenis moet er voor zorgen dat er snel gehandeld dient te worden. Wanneer er niet aan deze kenmerken voldaan wordt, valt er niet te spreken van een crisis maar van een onaangenaam voorval (Ulmer e.a., 2007:6). Ulmer e.a. (2007:8) beschrijven een crisis als *“een specifieke, onverwachte, en niet-routinematige gebeurtenis of reeks van gebeurtenissen die een hoge mate van onzekerheid creëren en tegelijkertijd een organisatie zowel kansen als bedreigingen biedt voor zijn primaire doelstellingen”*. De definitie van Ulmer e.a. (2007) laat zien dat niet iedereen een crisis beschouwt als een negatieve ervaring. Vanwege een crisis krijgt een organisatie namelijk kansen om te leren en om haar primaire doelstellingen te verbeteren. Het moet duidelijk zijn dat crises niet per definitie worden veroorzaakt door mensen met twijfelachtige motieven. Er kan namelijk ook sprake zijn van een crisis die onvoorzien en onvermijdelijk was. Hierbij moet men denken aan natuurrampen en de uitbraak van ziektes. Volgens Coombs (2007:2-3) is een crisis *“ de perceptie van onvoorspelbare gebeurtenissen die die de verwachtingen van belanghebbenden bedreigt, ernstige gevolgen kan hebben op de prestaties van een organisatie en negatieve resultaten kan generen”*. Bovenstaande definities van het concept crisis geven aan dat er meerdere definities bestaan, maar dat deze niet helemaal hetzelfde zijn. Wanneer er tijdens dit onderzoek gesproken zal worden over een crisis, wordt de definitie afkomstig van Boin e.a. (2009) gehanteerd. Boin e.a. (2009:83-84) definiëren crisis als *“gebeurtenissen of ontwikkelingen die op grote schaal worden waargenomen door de leden*

van de betrokken gemeenschappen en een bedreiging vormen voor de kernwaarden en kernstructuren van deze gemeenschappen". Er is gekozen voor het hanteren van de definitie van Boin e.a. (2009), omdat de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009) de basis is van het theoretisch kader. Naast het feit dat de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009) dient als theoretisch kader is er ook voor deze definitie gekozen, omdat hierin de nadruk wordt gelegd op de impact van een gebeurtenis op de betrokken gemeenschappen.

2.2 Mini-crisis

Een mini-crisis is een concept waar nog weinig wetenschappelijk onderzoek naar gedaan is. Een mini-crisis kan gezien worden als een categorie tussen een ongeval en een crisis. Er blijken in de praktijk namelijk gebeurtenissen te zijn die niet direct als crisis kunnen worden bestempeld, maar te groot zijn om als ongeval te bestempelen. Dit zijn gebeurtenissen die de samenleving enkele dagen aangrijpt, maar na enkele dagen verdwijnt de aandacht weer voor deze gebeurtenissen. Deze gebeurtenissen worden aangeduid met het begrip mini-crisis (Van Duin, 2011). Volgens Van Duin (Van Duin e.a., 2013:9-10) is een mini-crisis *“een gebeurtenis die kleine en grote gemeenschappen vaak kortstondig bezighouden, veel (media-)aandacht krijgen, maar ook vaak relatief snel weer uit de aandacht verdwijnt”*. Deze definitie van Van Duin e.a. (2013) is de gehanteerde mini-crisis definitie tijdens dit onderzoek. Deze definitie wordt toegepast op lokale gebeurtenissen. In dit onderzoek wordt deze definitie toegepast op de huisvesting van pedofielen in Leiden en Amersfoort

Een mini-crisis kan zich voordoen zonder dat er sprake is van dodelijke slachtoffers en of materiële schade. Toch heeft een mini-crisis, net als rampen en crisis, te maken met een sociaal aspect. Tijdens deze gebeurtenissen is er altijd sprake van maatschappelijke reuring. Hierbij speelt de media vaak een belangrijke rol (Van Duin & Wijkhuis, 2014). De impact die een gebeurtenis heeft op de lokale gemeenschap is een belangrijk kenmerk van een mini-crisis. Naast de impact waarbij rampen, crisis en mini-crisis allen te maken hebben met een aantal processen die zich voordoen tijdens één van deze gebeurtenissen. In tijden van een ramp, crisis of mini-crisis hebben zij allen te maken met chaos en verwarring onder de bevolking, informatiebehoefte en afstemming van processen en organisaties (Van Duin & Wijkhuis, 2014). Toch verschillen rampen en crisis ook van mini-crisis. Rampen en crisis hebben namelijk altijd te maken met een fysiek aspect. Waarbij het gaat om een grote hoeveelheid aan slachtoffers, soms zelfs dodelijk. Naast het fysieke aspect is er bij een ramp of crisis ook vaak sprake van materiële schade, waardoor de maatschappij ontwricht is geraakt. Dit aspect komt nauwelijks

voor bij een mini-crisis. Minicrisis komen voor in verschillende soorten en maten, maar cruciaal voor een minicrisis is dat ze een zekere impact hebben op een sociale gemeenschap (Van Duin & Wijkhuis, 2014). Een mini-crisis is volgens de GRIP-structuur een incident op lokaal niveau, dat niet hoger geclassificeerd is dan GRIP-niveau 3. Tot aan GRIP-niveau 3 behoudt een burgemeester bevoegd gezag. Opschaling is cruciaal bij een ramp of crisis. De GRIP-structuur speelt hierbij een belangrijke rol. Wanneer er een opschaling plaats vindt, gebeurt dit op basis van de ernst van de situatie en omvang van de gebeurtenis. Bij een opschaling kunnen de verantwoordelijkheden en bevoegdheden wijzigen (IFV, 2014).

Een mini-crisis lijkt vaak in eerste instantie vrij overzichtelijk, maar wanneer er dieper op de gebeurtenis wordt ingegaan blijkt dat een mini-crisis vaak te maken heeft met complexiteit. De complexiteit van een mini-crisis uit zich in de volgende thema's. Ten eerste is er de vraag wat is het probleem en van wie het probleem is (Van Duin & Wijkhuis, 2014). Wanneer er naar de praktijk wordt gekeken blijkt dat er vaak vele verschillende ideeën zijn over op welke manier het probleem aangepakt dient te worden. Hier komt bij dat veelal in de loop van de tijd er een verschuiving van het probleem optreedt. Ten tweede heeft men altijd te maken met onvoorzienbare factoren (Van Duin & Wijkhuis, 2014). Deze onvoorzienbare factoren verklaren vaak in belangrijke mate de loop van de gebeurtenissen. Het is vrijwel onmogelijk om in eerste instantie met al deze factoren rekening te houden. Ten derde raken sommige gebeurtenissen de kern van een beleidsterrein. Dit zorgt er voor dat enkele van de kernwaarden of uitgangspunten van het systeem onder druk komen te staan (Van Duin & Wijkhuis, 2014). Hier wordt mee bedoeld dat een samenleving er vanuit gaat de overheid zorgt draagt voor haar burgers. Ten vierde, en tevens laatste thema, is het belang van de impact. Bij het managen van een mini-crisis spelen veel zaken een rol. Zo wordt er tegenwoordig veel aandacht besteed aan de zelfredzaamheid van de burger, de mediatisering en snelle opkomst van social media en het feit dat er tegenwoordig steeds meer organisaties en instanties bij een gebeurtenis zijn betrokken (Van Duin & Wijkhuis, 2014).

Een mini-crisis kan volgens Rosenthal (2015) onderscheiden worden in zeven verschillende soorten crisis. Zo is er sprake van rampen, explosies en branden, transportongevallen, rellen en ongeregelde heden, terrorisme en gijzelingen, psych crisis en bestuurlijke crisis. Tijdens dit onderzoek wordt er onderzoek gedaan naar mini-crisis die vallen onder rellen en ongeregelde heden. Namelijk de huisvesting van pedofielen in een stad.

2.3 Burgemeesters en bevoegdheden

Tijdens een mini-crisis is er een opvallende rol weggelegd voor burgemeesters. Bij vele mini-crisis wordt er namelijk een beroep gedaan op de burgemeester. Dit komt omdat gebeurtenissen zich afspelen op lokaal niveau. Een burgemeester is belast met de handhaving van de openbare orde en veiligheid. Om met die verantwoordelijkheid om te kunnen gaan, heeft de burgemeester tal van bevoegdheden tot zijn beschikking. In de Gemeentewet wordt de basis gelegd voor de bevoegdheden van een burgemeester. De algemene bevoegdheid van een burgemeester is vastgelegd in artikel 172, dit artikel belast de burgemeester met de handhaving van de openbare orde onder normale omstandigheden. Volgens dit artikel is de burgemeester bevoegd om bij verstoring van de openbare orde bevelen te geven die hij noodzakelijk acht voor de handhaving van de openbare orde. Maar op basis van artikel 172 is een burgemeester ook altijd verantwoording schuldig aan de gemeenteraad over het door hem gevoerde beleid aangaande openbare orde en veiligheid. In artikel 175 van de Gemeentewet krijgt een burgemeester de bevoegdheid tot het geven van een noodbevel en op basis van artikel 176 heeft een burgemeester de bevoegdheid tot het geven van een noodverordening (Bennekom, 2010).

Naast de algemene bevoegdheden van een burgemeester die zijn uitgezet in de Gemeentewet, heeft een burgemeester op basis van de Wet veiligheidsregio's nog specifieke bevoegdheden. De bevoegdheden die zijn uitgezet in de Wet veiligheidsregio's zijn bevoegdheden in tijden van crisis, een mini-crisis valt hier ook onder (Bennekom & de Jong, 2010). De Wet veiligheidsregio's bestaat uit vele artikelen die allemaal zijn ingesteld om de crisisbeheersing en rampenbestrijding in Nederland te verbeteren. Niet al deze artikelen zijn van belang voor dit onderzoek. Tijdens dit onderzoek, waar de focus ligt op de burgemeester, zijn artikel 4 t/m 7 van belang (Bennekom & de Jong, 2010). In deze artikelen worden de speciale bevoegdheden van burgemeesters uiteengezet in tijden van een lokale crisis (Bennekom & de Jong, 2010:64-65). In artikel 4 is vastgelegd dat *“een burgemeester heeft het gezag bij brand alsmede bij ongevallen anders dan brand voor zover de brandweer daarbij een taak heeft”*. Hierbij is een burgemeester bevoegd om bevelen te geven met als doel het voorkomen, beperken en bestrijden van gevaar. In artikel 5 is vastgelegd dat *“de burgemeester heeft het opperbevel in geval van ramp of ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. Degenen die aan bestrijding van een ramp deelnemen, staan onder zijn bevel”*. In artikel 6 is vastgelegd dat *“de burgemeester de Regionale Ambulancevoorziening aanwijzingen kan geven wanneer dat naar zijn oordeel noodzakelijk is uit het oogpunt van de openbare orde”*. In artikel 7 is vastgelegd dat *“de burgemeester draagt er zorg voor dat de bevolking informatie wordt*

verschafft over de oorsprong, de omvang en de gevolgen van een ramp of crisis die de gemeente bedreigt of treft, alsmede over de daarbij te volgen gedragslijn". Bovenstaande artikelen geven burgemeesters extra bevoegdheden in het geval van een ramp of crisis. In dit onderzoek naar de informatievoorziening voor, tijdens en na-afliep van een mini-crisis is artikel 7 van de Wet veiligheidsregio's het belangrijkste.

2.4 Media

Televisie, radio en kranten zijn de traditionele media. Voor de opkomst van social media waren de traditionele media de enige manier voor overheden om informatie over een crisis te communiceren. Tegenwoordig wordt er voor crisiscommunicatie steeds meer gebruik gemaakt van het internet om informatie over een crisis te communiceren (Taylor & Perry, 2005). Dit komt mede vanwege het open karakter van het internet en de opkomst van web 2.0 toepassingen, ofwel social media. Social media zijn volgens Frissen e.a. (2008:7) verschillende online communicatievormen en technieken, maar ook sociale netwerken waarbij de samenwerking tussen de verschillende gebruikers en het delen van informatie tussen deze gebruikers centraal staat. Social media wordt ook wel beschouwd als de 'nieuwe' media. Bij social media moet men denken aan platformen als facebook en twitter. Dit onderzoek zal zich richten op de 'nieuwe media', omdat er onderzoek wordt gedaan naar de invloed van berichtgeving op social media platform twitter en 'framing contests' van burgemeesters op de politieke uitkomsten na afliep van een crisis. Social media is ook wel een verzamelterm voor online communicatievormen. Bij deze vorm van communicatie staat, zoals hierboven al eerder beschreven, de samenwerking tussen gebruikers en het delen van informatie door deze gebruikers centraal. Hier worden platforms onder verstaan waar gebruikers zich kunnen organiseren, samenwerken en of vriendschappen onderhouden. Deze platforms zijn open en toegankelijk voor iedereen en decentraal georganiseerd. Wanneer men wilt is er een actieve inbreng van alle gebruikers mogelijk, waardoor alles maximaal geëxploiteerd kan worden (Nationaal Crisis Centrum, 2010:2). Bij social media staat de gebruiker dan ook centraal. Overheden zijn in de loop der tijd steeds actiever gebruik gaan maken van social media. Social media wordt dan ook ingezet door overheden om burgers inzicht te verschaffen in gebeurtenissen. Op lokaal niveau maken overheden gebruik van social media om informatie van burgers te verzamelen en of burgers mee te laten denken. De inzet van social media biedt de overheid dan kansen. Tijdens crisissituaties moeten betrokken overheden burgers dus voorzien van informatie over de gebeurtenissen. Social media kan hieraan bijdragen. Social media kan gebruikt worden om informatie of een verwijzing naar informatie te geven. Social

media kan daarnaast ook ervoor zorgen om schade te beperken door mensen te waarschuwen en of handelingsinstructies te verspreiden. Social media biedt burgers daarnaast ook de mogelijkheid om met elkaar te kunnen communiceren tijdens en na-aflloop van een crisis (Nationaal Crisis Centrum, 2010:8). Op de rol van social media tijdens crises wordt verder ingegaan in hoofdstuk 3.4. In dit hoofdstuk wordt social media uitgebreid gesproken.

Hoofdstuk 3 – Theoretisch kader

In dit hoofdstuk wordt een overzicht gegeven van de wetenschappelijke literatuur met betrekking tot crisismanagement, framing, crisisexploitatie en de media. Aan de hand van deze theorie zal de onderzoeksvraag *“Wat is het effect van berichtgeving social media platform twitter op de politieke uitkomsten van een crisis framing strategie van een burgemeester?”* beantwoord kunnen worden. Er zal eerst ingegaan worden op crisismanagement en framing. Vervolgens wordt de crisisexploitatie theorie en crisis framing van Boin et. al. (2009) besproken. Deze theorie zal als leidraad dienen van dit onderzoek. Er is gekozen voor de crisisexploitatie theorie van Boin e.a. (2009), omdat een crisis en haar uitkomsten begrepen kunnen worden aan de hand van ‘frame contests’. De verschillende typen crisis frames worden in deze theorie uitgelicht. Vervolgens zal de invloed van de media besproken worden. Hier komen de verschillende manieren van nieuws framing op social media aan bod. Om uiteindelijk de vraag te kunnen beantwoorden wat het effect is van berichtgeving op social media platform twitter is het van belang om te weten op welke manier mensen informatie interpreteren. Hiervoor zal het artikel van Semetko & Valkenburg (2000) worden gehanteerd. In dit artikel hebben zij vijf verschillende nieuwsframes geïdentificeerd.

3.1 Leiderschap en crisis

Crisismanagement is onderverdeeld in vijf verschillende taken waarmee politieke leiders te maken hebben. Deze taken zijn volgens Boin e.a. (2006) ‘sense making’, ‘decision making’, ‘meaning making’, ‘terminating’ en ‘learning’. Elke taak is even belangrijk, maar elke taak vereist een andere vaardigheid, strategieën en middelen. De eerste taak, sense making, gaat om het inschatten van de situatie. Het is dan ook van belang dat een leider eventuele vage signalen van een opkomende crisis kan herkennen. Het verzamelen van informatie en middelen van een crisis is een lastige taak, waarbij men drie obstakels dient te overwinnen. Ten eerste, crisisvoorbereiding is duur. Personeel en geld zijn schaars, maar om te voorzien in een goede crisisvoorbereiding dient men gekwalificeerd personeel in dienst te nemen ter voorbereiding van een eventuele crisis. Ten tweede, planning en voorbereiding voor een nog te ontstane crisis is moeilijk. Het voorbereiden van een soortgelijke crises is al lastig, want een crises is nooit hetzelfde. Laat staan het voorbereiden van een onvoorziene crises. Veelal is het plannen en voorbereiden van een onvoorziene crisis een symbolische planning. Ten derde, crisisvoorbereiding is beladen met politieke spanningen (Boin, 2009:371).

In de volgende stap moet een politiek leider beslissingen maken. Voorafgaand aan het maken van beslissingen is er een evaluatie. Tijdens deze evaluatie moeten de positieve maar

ook de negatieve aspecten benoemd worden. Hier zal vervolgens op gereageerd dienen te worden, door middel van het maken van besluiten die vervolgens worden geïmplementeerd. Deze taak wordt ook wel ‘decision making’ genoemd (Boin e.a., 2006). Het nemen van beslissingen is een lastige taak. Beslissingen worden namelijk nooit gemaakt door een persoon alleen, dit gebeurt altijd in samenspraak met meerdere mensen. Tijdens een crisis ontstaat er een soort van netwerk waarin diverse organisaties samen werken, die meestal niet samen werken tijdens ‘normale’ tijden. Om een doeltreffende beslissing te nemen is interagency vereist en in toenemende mate intergouvernementele coördinatie (Boin, 2009: 372).

Na het nemen van besluiten is het van groot belang dat de samenleving wordt geïnformeerd. Dit is één van de belangrijkste taken van een politiek leider tijdens een crisis. Het wel of niet informeren van de samenleving kan een grote impact hebben op zowel de samenleving als op de politiek leider zelf. Deze taak wordt ook wel ‘meaning making’ genoemd. Wanneer deze taak niet zorgvuldig wordt uitgevoerd kan dit negatieve gevolgen hebben voor de reputatie van een politiek leider (Boin e.a., 2006). Daarnaast is ‘meaning making’ voor een politiek leider er ook voor zorgen dat zijn verhaal omtrent de situatie wordt aangenomen als werkelijkheid. Op deze manier kan een politiek leider een bijdrage leveren aan de situatie. ‘Meaning making’ is daarom ook strategisch informeren. Een politiek leider geeft zijn eigen visie op de werkelijkheid. Om deze visie beter over te brengen aan de samenleving wordt er gebruik gemaakt van framing.

Een andere taak van de leider is ‘terminating’, of te wel het herstellen van de openbare orde. Het is van belang om een crisissituatie zo snel mogelijk te herstellen naar de normale gang van zaken. Deze taak bestaat uit twee onderdelen. Ten eerste moet men van de crisissituatie terugschakelen naar de standaard routine. Dit is mogelijk door de crisisoperaties geleidelijk af te laten nemen naar de standaard routine. Ten tweede moet een politiek leider verantwoording afleggen. Tijdens deze verantwoording wordt de mogelijke oorzaak besproken evenals degene die verantwoordelijk is voor de ontstane situatie (Boin e.a., 2006).

De laatste taak in het proces van crisismanagement is ‘learning’. Na een crisis, wordt er van een politiek leider verwacht dat er vast gesteld wordt wat er mis ging voor, na en tijdens de crisis. Een crisis kan dan ook zorgen voor een ‘window of opportunity’ voor de hervorming van het beleid of zelfs het wijzigen van leiderschap (Boin, 2009:375). In deze fase van het proces van crisismanagement zouden er lessen geleerd moeten worden van de ontstane crisis. Om in de toekomst er voor te kunnen zorgen dat er geen soortgelijke crisis plaatsvindt. Helaas vindt het leren van een crisis maar beperkt plaats (Boin e.a., 2006).

De vijf verschillende taken van crisismanagement zijn allen belangrijk ten tijde van een crisis. Van een degelijke voorbereiding, tot het snel nemen van besluiten tot aan het leren van lessen. Specifiek voor dit onderzoek is één taak van crisismanagement extra belangrijk, namelijk ‘meaning making’. Een uitleg van een crisis kan op verschillende manieren worden gegeven. Een politiek leider kan een crisis op een zodanige manier benaderen om zo zichzelf en het gevoerde beleid veilig te stellen, dit wordt ook wel crisisexploitatie genoemd (Boin, 2009). Framing speelt hierbij een belangrijke rol. Framing is namelijk een techniek waarbij men een boodschap beïnvloed om op deze te sturen in de gewenste richting. Hoe we iets noemen, bepaalt namelijk voor een groot deel hoe we iets zien, en omgekeerd. Wanneer een burgemeester een framing strategie hanteert wilt hij of zij er voor zorgen dat zijn boodschap als werkelijkheid wordt aangenomen en het concept framing kan hierbij helpen.

3.2 Framing

Volgens 't Hart (1993) is taal het belangrijkste instrument van crisis management. Wanneer men in staat is om door middel van taal betekenis te geven aan een crisis, kan men een bijdrage leveren aan de ontstane situatie. Het concept framing kan helpen om taal, of wel crisiscommunicatie beter te begrijpen. Framing is namelijk een techniek waarbij men de boodschap beïnvloed om deze te sturen in de gewenste richting. Dit kan gebeuren in positieve en negatieve richting. Het hangt er namelijk volledig vanaf wat de boodschapper met het versturen van deze informatie wilt bereiken. Taal is hierbij enorm belangrijk. In het geval van framing draait het namelijk niet om welke informatie er wordt verspreid, maar om de manier waarop deze informatie wordt verspreid. Wanneer men in staat is om door woorden betekenis te geven aan de situatie, heeft men de oplossing in handen om de ontvangers te laten geloven wat er gezegd wordt. Er bestaat geen algemeen geldende definitie van framing. Toch zijn er vele definities van framing en deze tonen allemaal gelijkenissen (Semetko & Valkenburg, 2000). Vanwege de vele onduidelijkheden omtrent een definitie van framing heeft Entman (1993) geprobeerd om framing een definitie te geven. Volgens Entman is framing de manier waarop informatie wordt gepresenteerd. Hij beschrijft namelijk dat frames “*problemen definiëren, oorzaken diagnosticeren, het creëren van morele oordelen en het suggereren van remedies*” (Entman, 1993:52). Om dit te veroorzaken worden bepaalde aspecten van een gebeurtenis geselecteerd waardoor de nadruk op deze aspecten komt te liggen.

Volgens Korsten (2013:10) gaat het bij framing om “*het positioneren van verhalen over gebeurtenissen, feiten en organisaties in een specifieke context, waardoor sommige aspecten naar de voorgrond treden en andere naar de achtergrond verdwijnen*”. De manier waarop een

probleem wordt gepresenteerd is dus van belang. Burgemeesters ontwikkelen daarom bewust frames om een gewenste reactie te creëren. Wanneer een burgemeester een frame ontwikkeld moet hij of zij rekening houden met een drietal factoren, namelijk crisis dimensies, expertise en overtuigingskracht (Coombs, 2007:105).

Een crisis kan variëren langs drie dimensies, dit zijn de belangen, tijdsdruk en onzekerheid. De crisis dimensie belangen gaat om de mogelijke impact van een gebeurtenis en de waarschijnlijkheid van schade. De tweede crisis dimensie draait om tijd. Men gaat er van uit dat hoe eerder een crisis schade kan veroorzaken, hoe groter de tijdsdruk wordt. De laatste dimensie is onzekerheid. Hierbij draait het om kennis en informatie van de gebeurtenis (Coombs, 2007:106-107).

Ten tweede moet een burgemeester rekening houden met de expertise van de tegenpartij. Wanneer men succesvol wilt framen is het van groot belang dat men kennis heeft van de mensen met wie je te maken hebt, zoals bijvoorbeeld de tegenpartij. Zij zullen namelijk verschillende soorten deskundigheid bezitten en met framen moet je proberen buiten de comfort zone te gaan van de tegenpartij (Coombs, 2007:108).

Ten derde moet een burgemeester rekening houden met de overtuigingskracht van het frame. Het is van groot belang om mensen te kunnen overtuigen van het frame (Coombs, 2007:109).

Naast het feit dat een burgemeester rekening dient te houden met bovenstaande factoren bij het ontwikkelen van een frame, moet een burgemeester ook rekening houden met wat voor soort boodschap hij wil verspreiden met het gebruiken van het frame. Het hanteren van een bepaald frame kan er namelijk voor zorgen dat de ontvangers van de boodschap een relatie gaan zien tussen het probleem en de voorgestelde oplossing. Volgens Goffman (1974) zijn er twee verschillende frames, namelijk een diagnostisch en prognostisch frame. Een diagnostisch frame vestigt de aandacht op een bepaalde probleem. Daarnaast geeft een diagnostisch frame de lezer een oorzaak voor het probleem. Een prognostisch frame geeft een oplossing voor het probleem. In dit frame worden er richtlijnen geformuleerd om het probleem op te kunnen oplossen. Een diagnostisch en een prognostisch frame staan met elkaar in verband. Een prognostisch frame geeft een oplossing voor het in het diagnostisch frame aangekaarte probleem (Snow & Benford, 1988).

Korsten (2013) heeft ter aanvulling van bovenstaande drie factoren nog een aantal condities waaraan voldaan moet worden voor adequate framing. Een frame moet namelijk aan de man worden gebracht en om dit succesvol te doen zijn er een aantal condities voor

succesvolle framing. Ten eerste moet het frame aansluiten op een maatschappelijke onderstroom. Hiermee wordt bedoeld dat de framer rekening houdt met voortekenen van wat relevant gaat worden in de nabije toekomst. De tweede voorwaarde voor een framing is dat men de eerste moet zijn. Het principe van wie het eerst komt, wie het eerst maalt. Als er al iemand een frame heeft ontwikkeld zal deze persoon de meeste aandacht op eisen. Het is dan ook van belang om te zorgen dat je de eerste bent. Ten derde, het frame moet worden gekoppeld aan waarden en emoties. Volgens Korsten (2013:20) moet elk nieuw frame aansluiten op de normen en waarden van burgers. Ten vierde, een framer moet een zorgvuldige keuze maken voor het gebruik van woorden en beelden. De capaciteit tot informatieopname door mensen is beperkt. Een frame moet dan ook eenvoudig zijn, zonder saai of eentonig te zijn (Korsten, 2013:20). De laatste voorwaarde voor succesvolle framing is herhaling. Wanneer een frame op de juiste manier aan de man wordt gebracht, maar er vervolgens aan hetzelfde frame geen aandacht meer wordt besteed dan zal het frame verdwijnen (Korsten, 2013:21).

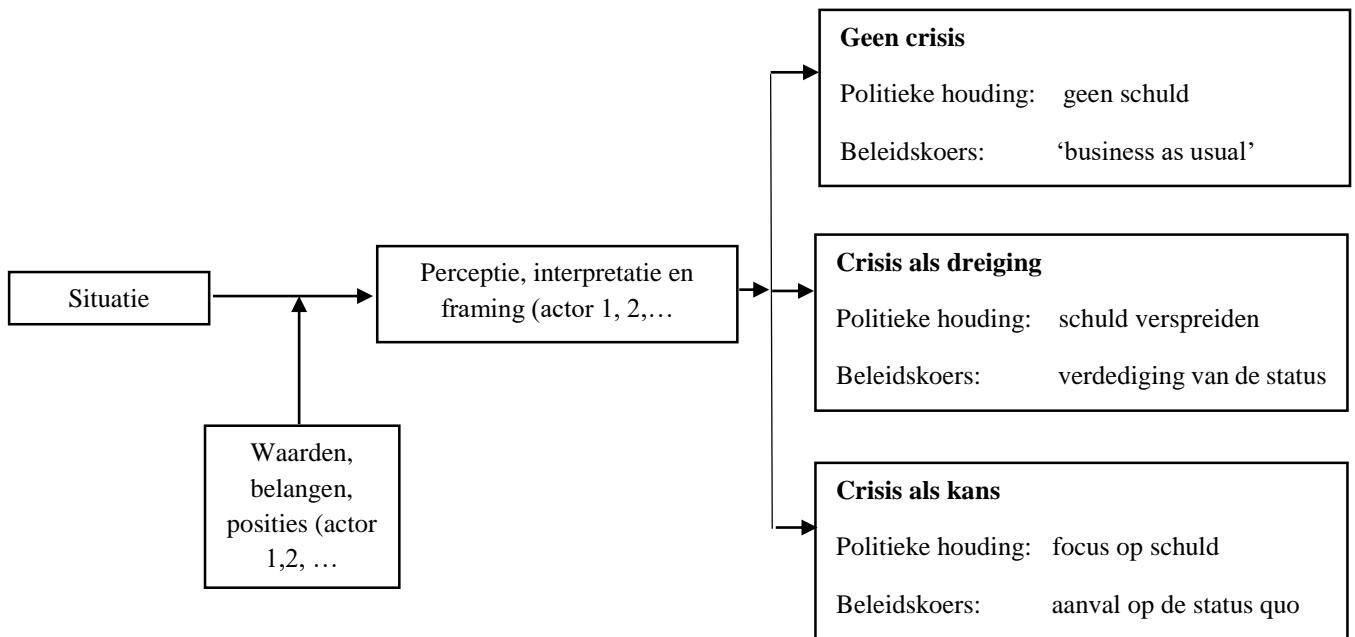
3.3 Crisisexploitatie en crisis framing

Boin e.a. (2009) stellen dat een crisis en de uitkomsten hiervan begrepen kunnen worden aan de hand van ‘frame contests’. Door middel van framing trachten verschillende actoren een doel te bereiken door de ‘window of opportunity’ die een crisis biedt. Boin e.a. (2009) hebben naar een specifieke vorm van framing gekeken, namelijk crisisframing. Crisisframing wordt ook wel crisisexploitatie genoemd. Zoals al eerder beschreven kan crisisexploitatie gedefinieerd worden als *‘het doelbewust gebruik maken van een crisis om op deze manier steun te vergaren, zowel beleidsmatig als politieke steun’* (Boin e.a., 2009:83). Om dit voor elkaar te krijgen zal elke actor gebruik maken van bepaalde framing strategieën om een crisis in zijn of haar voordeel te benutten. Na afloop van een crisis ontstaan er framing contests. Deze framing contests zijn ontstaan door een ‘window of opportunity’, of wel crisis, waar politici en beleidsmakers de aandacht willen vestigen op bepaalde problemen. Bij het concept crisisexploitatie hebben Boin e.a. (2009) een drietal verschillende framing strategieën geïdentificeerd. De crisisframes van Boin e.a. (2009) zullen gehanteerd worden tijdens dit onderzoek.

Volgens Boin e.a. (2009) zijn er drie verschillende typen crisis frames, hieronder weergegeven in figuur 1. Volgens type 1 kan een crisis geframed worden als ‘niks aan de hand’, enkel als een onvoorziene gebeurtenis. Gebruikers van dit type frame gaan er vanuit dat de gebeurtenis een ongelukkig incident is, waardoor beleidsverandering niet van belang is. Dit type minimaliseert de ernst van de situatie, waardoor het lijkt als of er geen sprake is van een crisis. Wanneer een crisis geframed wordt zijn beleidsmakers en politieke leiders al bezig met

de eventuele politieke uitkomsten. Politiek leiders die een crisis frame aan de hand van type 1, framen een crisis met als doelstelling geen reputatieschade op te lopen. Wanneer de situatie geminimaliseerd wordt gaan politiek leiders er van uit dat er geen gevolgen zullen ontstaan. Een andere manier om een crisis te framen is type 2, waar men de crisis ziet als een kritieke dreiging voor de status quo. De status quo is de situatie voorafgaand aan de crisis. Tijdens het gebruik van dit type framing wordt er wel erkend dat er sprake is van een crisis. Alleen willen de voorstanders het huidige beleid en politieke leider behouden. De verantwoordelijkheid en schuld van de crisis wordt genegeerd door de politieke leiders, deze wordt vaak bij een externe groep neergelegd. Aanhangers van frame type 2 sorteren hierbij voor op een politieke uitkomst waarbij er geen reputatieschade opgelopen zal worden. De schuld wordt neergelegd bij een externe groep, waardoor deze groep reputatieschade zal oplopen. Als laatste kan een crisis ook geframed worden volgens type 3, namelijk een crisis als een kritieke kans. Aan de hand van dit frame wordt een crisis neergezet als een buitenkans om het falende beleid te verbeteren. Dit frame wordt dan ook vaak gebruikt om steun te zoeken om hervormingen door te voeren. Hiervoor wordt het huidige beleid aangevallen omdat dit tekort schoot in het tegen houden van een crisis en worden de politici hiervoor verantwoordelijk gehouden. Er wordt gestreefd naar het verbeteren van het beleid, of zelfs helemaal vervangen van het beleid. Dit streven is tevens zichtbaar in de politieke arena waarbij slecht functionerende actoren worden vervangen (Boin, 2009:84). Aanhangers van frame type 3 sorteren hierbij voor op een politieke uitkomst waarbij er geen reputatieschade opgelopen zal worden. Integendeel zij zullen inzetten op reputatieverbetering. Aanhangers van dit frame trachten namelijk het huidige beleid te verbeteren en hier vervolgens de lof voor krijgen.

Er gaat nog een heel proces aan vooraf voordat er een keuze valt op de hantering van crisis frame type 1, 2 of 3. Na de ontstane crisis situatie wordt er aan 'meaning making' gedaan door een politiek leider. Een politiek leider tracht op deze manier zijn eigen verhaal over de situatie over te brengen aan de samenleving als werkelijkheid. Deze framing activiteiten vinden plaats aan de hand van de reputatie van een politiek leider en de belangen die er op spel staan voor deze politiek leider. Op basis van de gespeelde belangen en de eigen interpretatie van een politiek leider over de ontstane situatie wordt er uiteindelijk een keuze gemaakt voor de hantering van een crisis frame type. Dit betekent dat wanneer zich een crisis voordoet deze wordt geïnterpreteerd door een actor en crisis frame type 1, 2 of 3 de mogelijke uitkomsten van deze interpretatie zijn.

Figuur 1: Crisisframing (Boin e.a., 2009:84).

Alle verschillende actoren, burgemeesters, beleidsmakers en politici, zullen hun eigen crisisframe gebruiken om op deze manier steun te vergaren. De 'framing contests' die vervolgens ontstaan zullen zich concentreren rondom de perceptie en het causaal verband van de gebeurtenis. De drie verschillende crisisframes hebben elk hun eigen significantie niveau. De significantie van een gebeurtenis kan worden geminimaliseerd, erkend of gemaximaliseerd. Aanhangers van frame type 1 zullen de gebeurtenis minimaliseren. Aanhangers van frame type 2 zullen de gebeurtenis erkennen en aanhangers van type 3 zullen de gebeurtenis proberen te maximaliseren (Boin e.a., 2009:85). Daarnaast wordt er in de 'framing contest' ingegaan op wie of wat de veroorzaker is van de gebeurtenis. Deze framing contest wordt alleen gedaan door aanhangers van frame type 2 en 3. Aanhangers van deze crisis frames zien de gebeurtenis als een kritieke dreiging of kritieke aangelegenheid. In het geval van een kritieke dreiging, frame 2, wordt de verantwoordelijkheid van een crisis extern neergelegd. Het is een slechte zaak dat dit heeft plaats gevonden, maar de situatie was niet te controleren en niet onze schuld. In het geval van een kritieke aangelegenheid, frame 3, wordt de verantwoordelijkheid van een crisis intern neergelegd. Aanhangers van dit type frame zijn van mening dat de crisis voorkomen had kunnen worden en het de schuld is van politici en beleidsmakers. Zij zullen dan ook pleiten voor de vervanging van de slecht functionerende actoren en het beleid (Boin, 2009a:88).

Er zijn verschillende crisisframes geïdentificeerd, maar hier stopt het niet bij. De verschillende typen crisis frames proberen namelijk aan te sturen op een bepaalde uitkomst. Boin e.a. (2009) hebben onderzoek gedaan naar wat er gebeurt als de verschillen typen crisis frames bij elkaar komen en welke uitkomsten dit heeft op de politiek en het beleid. Deze uitkomsten hebben zij samengevat in het politieke spel en het beleidsspel. Het politieke spel richt zich op de regering en de oppositie, zowel op het parlement en actoren hier buiten. De politieke leiders moeten hier beslissen of zij verantwoordelijkheid nemen voor een crisis of niet. De oppositie daarentegen neemt een besluit over de vraag of de politieke leiders verantwoordelijk zijn of niet. Door de antwoorden op deze vraag zijn Boin e.a. (2009) tot een viertal uitkomsten gekomen.

Oppositie →	Vrijspraak van schuld	Focus op schuld
Gevestigden ↓		
Verantwoordelijkheid accepteren	<i>I. Schuld minimalisering</i> Elite loopt waarschijnlijk geen reputatieschade op	<i>II. Schuld aanvaarding</i> Elite loopt waarschijnlijk reputatieschade op
Verantwoordelijkheid ontkennen	<i>III. Schuld vermijding</i> Elite loopt waarschijnlijk geen reputatieschade op	<i>IV. Schuld confrontatie</i> Elite loopt wel reputatieschade, geen reputatieschade of een reputatieverbetering op

Tabel 1: Crisisexploitatie : het politieke spel (Boin, 2009a:89)

In tabel 1 hierboven zijn de verschillende uitkomsten van het politieke spel weergegeven. De uitkomsten van het politieke spel zijn afhankelijk van de standpunten die de voor- en tegenstanders hebben. In box 1 is er één uitkomst mogelijk, namelijk ‘schuld minimalisering’. Dit betekent dat een politiek leider waarschijnlijk geen reputatieschade op zal lopen. De uitkomst ‘schuld minimalisering’ zal optreden wanneer de regering verantwoordelijkheid accepteert en de oppositie kiest voor vrijspraak van schuld. In box 2 is de uitkomst ‘schuldaanvaarding’. Wanneer dit gebeurt zal een politiek leider naar alle waarschijnlijkheid reputatieschade op lopen. Deze uitkomst zal optreden wanneer de regering haar verantwoordelijkheid accepteert en de oppositie de schuld ook geeft aan de regering. In box 3 is de uitkomst ‘schuld vermijding’. Dit betekent dat een politiek leider waarschijnlijk geen reputatieschade zal oplopen. De uitkomst ‘schuld vermijding’ zal optreden wanneer de regering haar verantwoordelijkheid ontkent in combinatie met het vrijspreken van schuld door

de oppositie. In box 4 is de uitkomst ‘schuld confrontatie’. Wanneer deze uitkomst optreedt is het niet zeker welke uitkomst hier uitkomt. Er kan bij deze uitkomst namelijk reputatieschade, geen reputatieschade of reputatieverbetering optreden. Dit gebeurt omdat de regering haar verantwoordelijkheid ontkent, maar de oppositie focust op het geven van schuld aan de regering (Boin e.a., 2009).

Er is een verschil in de gewenste uitkomsten van de regering en de oppositie. De regering zal gaan voor de mogelijkheid om geen reputatieschade op te lopen. De voorkeur van de regering zal dan ook liggen in box 1 of 3. Hierbij hebben zij dan twee mogelijkheden, namelijk verantwoordelijkheid voor de crisis accepteren, box 1, of verantwoordelijkheid afwijzen, box 3. De gekozen strategie van de regering hangt vaak af van de strategie die de oppositie hanteert, want wanneer de oppositie de regering vrijspreekt van schuld is de kans groot dat de regering haar verantwoordelijkheid voor de crisis zal accepteren. Op deze manier komt de regering toch nog goed uit de crisis, omdat zij een sterke en eerlijke houding tonen doordat zij aan zelfreflectie doen (Boin e.a., 2009). Maar wanneer de oppositie focust op schuld, zal de regering haar verantwoordelijkheid niet zo snel accepteren, omdat zij dan voor de regering in de minst aantrekkelijk box 2 komen. In het geval wanneer de oppositie focust op schuld zal de regering wanneer mogelijk haar verantwoordelijkheid voor de crisis ontkennen om op deze manier in box 4 terecht te komen. Of de regering haar verantwoordelijkheid accepteert of ontkent hangt dus af van de aanpak die die oppositie hanteert.

De oppositie zal ook een afweging moeten maken, namelijk of zij de verantwoordelijkheid toewijzen aan de regering of de verantwoordelijkheid juist afwijzen. De voorkeur van de oppositie zal dan ook liggen in box 2 of 4. Hier geldt wederom dat de gekozen strategie af zal hangen van de strategie van de tegenstanders. De voorkeur van de oppositie zal liggen in box 2, namelijk dat de regering reputatieschade oploopt. De oppositie moet er van uit gaan dat de kans klein is dat de regering haar verantwoordelijkheid zal accepteren. De kans is dan ook groot dat in dat geval het politiek spel uitkomt in box 4. Wanneer box 4 de uitkomst is van het politieke spel is het niet te zeggen wat de uitkomst hiervan zal zijn. Dit hangt namelijk af van vele factoren. Volgens Boin e.a. (2009) zal het politiek spel zich afspelen in box 4. De andere drie uitkomsten zijn namelijk wel mogelijk, maar komen bijna niet voor.

Het beleidsspel focust het huidige beleid en op mensen die het huidige beleid willen veranderen. Voorstanders van het huidige beleid hebben de keuze om zich te verzetten tegen veranderingen in beleid of om beperkte veranderingen in het beleid toe te laten. De gekozen strategie van voorstanders van het huidige beleid hangt af van de crisis en hiervoor gebruikte

crisisframes. Wanneer het huidige beleid als falend wordt gezien zullen er voor open staan om beperkte veranderingen door te voeren, maar dit hangt volledig af of het huidige beleid wordt aangevallen of niet. Mensen die verandering willen zien van het huidige beleid hebben de keuze om fundamentele veranderingen in het beleid te willen doorvoeren of incrementele veranderingen door te voeren. Door de antwoorden op deze vraag zijn Boin e.a. (2009) tot een viertal uitkomsten gekomen.

Voorstanders verandering →	Fundamentele veranderingen in beleid doorvoeren	Incrementele veranderingen in beleid doorvoeren
Voorstanders huidig beleid ↓		
Verzetten tegen veranderingen in beleid	<i>I.</i> Impasse of fundamentele veranderingen in beleid	<i>II.</i> Impasse of incrementele veranderingen in beleid
Beperkte veranderingen in beleid toelaten	<i>III.</i> Grote retorische of symbolische veranderingen en incrementele inhoudelijke veranderingen in beleid	<i>IV.</i> In overleg vastgestelde incrementele veranderingen in beleid

Tabel 2: Crisisexploitatie : het beleidsspel (Boin e.a., 2009:90)

Wanneer voorstanders van verandering fundamentele veranderingen in het beleid willen door voeren en de voorstanders van het huidig beleid zich verzetten tegen deze veranderingen in het beleid zijn er twee resultaten mogelijk. Namelijk een impasse of het doorvoeren van fundamentele veranderingen. In het geval van een impasse zijn de voorstanders van het huidige beleid de winnaar. Een andere mogelijkheid is dat er fundamentele veranderingen worden doorgevoerd. In dit geval zijn de voorstanders van verandering de winnaar. Als het beleidsspel zich afspeelt in box 1, zullen beide partijen er vanuit gaan dat zij uiteindelijk zullen winnen (Boin e.a., 2009:90).

Het is ook mogelijk dat voorstanders van verandering zich inzetten voor het doorvoeren van incrementele wijzigingen in het beleid, maar de voorstanders van het huidige beleid zich blijven verzetten tegen veranderingen. In dit geval zijn er twee mogelijkheden in box 2, namelijk een impasse of incrementele veranderingen (Boin e.a., 2009:90). Er wordt een opmerking bijgemaakt dat resultaten uit box 1 en box 2 weinig kans van slagen hebben. De resultaten worden in deze twee boxen enkel gesteund door één partij. Volgens Boin e.a. (2009)

is de kans van slagen dan ook het grootst wanneer beide partijen instemmen met de resultaten uit box 3 of box 4. Hier stemmen namelijk beide partijen in met een kleine verandering. Als de voorstanders grote veranderingen willen doorvoeren, maar de voorstanders van het huidige beleid slechts beperkt veranderingen willen toelaten zullen de partijen uit komen in box 3. Wanneer beide partijen kleine beperkte veranderingen willen doorvoeren komen ze terecht in box 4. Volgens Boin e.a. (2009:91) is de kans het grootst dat het beleidsspel eindigt in box 3, omdat hier de kans van slagen het grootst is.

3.4 De media

Een factor die van grote invloed is op de ‘framing contests’ is de media. Volgens Boin e.a. (2009) spelen de massa media een cruciale rol in deze ‘framing contests’. De media vormt namelijk een belangrijke arena voor de deelnemende actoren. In deze arena voeren de deelnemende actoren strijd voor het behouden en het verkrijgen van steun. Crisis actoren moeten namelijk nieuwsmakers overtuigen om aandacht te besteden aan hun specifieke crisis frame, en, indien mogelijk, deze ook ondersteunen. Uit onderzoek, gedaan door Boin e.a. (2009), is gebleken dat politiek leiders zeer effectief waren in het ‘verkopen’ van hun frame naar de media. Desondanks bleek dat zij hier ook in konden falen. Dit falen kwam tot stand vanwege het gebruik van een effectief contra-frame van de oppositiepartijen. Het effectief verkopen of falen van een frame valt of staat met media aandacht. Nieuwsmakers zijn vaak bereid om aandacht te besteden aan een bepaald frame. De manier waarop er aandacht aan een frame wordt besteed heeft te maken met de geloofwaardigheid van de crisiscommunicatie van de actoren. Deze geloofwaardigheid kan worden vergroot door het aannemen van een proactieve houding en het leveren van een professionele media prestatie. Wanneer actoren liegen, het probleem onderbelichten of ontkennen zal de geloofwaardigheid van deze actoren afnemen.

De kansen die social media biedt voor overheden kunnen maximaal benut worden in tijden van crisis. In tijden van crisis moeten de betrokken overheden burgers informeren over de omstandigheden. De doelstellingen van crisis communicatie zijn ten eerste informatievoorziening. Mensen moeten namelijk geïnformeerd worden over de situatie, het verloop van de situatie en de getroffen maatregelen. En social media wordt gezien als de belangrijkste informatiebron tijdens crisissituaties. Ten tweede schadebeperking. Mensen moeten gewaarschuwd worden voor gevaren, maar door middel van communicatie kunnen overheden ook schade proberen te beperken. Ten derde kan het gaan om betekenisgeving. Door

middel van crisis communicatie op social media kan er betekenis worden gegeven aan een situatie en kan een gebeurtenis in een breder perspectief worden geplaatst. Social media kan aan al deze drie doelen een bijdrage leveren (Jong, Regtvoort & Siepel, 2009). Wanneer het gaat om efficiënte crisis communicatie zijn er een aantal voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Deze voorwaarden zijn openheid, eerlijkheid en snelheid. Het is van belang dat instrumenten voor crisiscommunicatie laagdrempelig kunnen worden ingezet tijdens crisis. Verder moeten ze effectief en efficiënt de mensen kunnen bereiken. Wanneer er aan al deze voorwaarden is voldaan moet er nog rekening worden gehouden met de beoordeling van deskundigheid van de organisatie die de informatie verstuurd (Bos & Jong, 2009). Kok (2011) toont aan dat sinds social media een belangrijk medium is geworden voor crisiscommunicatie het tegenwoordig niet meer gaat om de vraag of je gelijk hebt, maar wie er gelijk krijgt op social media.

Social media zijn flexibel en actueel. Social media heeft een open karakter en is daardoor toegankelijk voor iedereen. Hiermee heeft social media een enorme reikwijdte. Uit onderzoek is gebleken dat twitter een uitstekend instrument is in tijden van crisis communicatie (Nationaal Crisis Centrum, 2010). Dit ondanks dat het percentage twitter gebruikers in Nederland vrij laag is. Het is namelijk mogelijk om op twitter in een bericht te verwijzen naar andere instrumenten en media. Dit heeft er toe geleid dat ook de traditionele media gebruik zijn gaan maken van social media.

Een belangrijke taak voor leiders in een crisis is 'meaning making'. Het is voor een politiek leider belangrijk om een crisis op een zodanige manier te benaderen om zo zichzelf en het gevoerde beleid veilig te stellen. Social media is hiervoor een uitstekende tool. Vanwege de vele eigenschappen van social media is het mogelijk om een crisis te framen door het gebruik van social media. Maar vanwege deze vele eigenschappen van social media is social media ook een tool om een counter frame te realiseren. De manier waarop mensen informatie interpreteren zorgt er voor of zij een aanhanger of een tegenstander zijn van een bepaald frame (Coombs, 2006). De manier waarop mensen informatie interpreteren hangt af van het nieuws frame dat gehanteerd wordt door de traditionele media. Aan de hand van literatuuronderzoeken door Neuman, Just en Crigler (1992) naar framing en de effecten van framing hebben Semetko & Valkenburg (2000) vijf nieuwsframes geïdentificeerd. Dit zijn nieuwsframes van de media. Door het selecteren van informatie bepalen zij wat wel en wat voor informatie er gedeeld wordt met het publiek. De volgorde is gebaseerd op de mate van overheersing volgens Semetko & Valkenburg (2000) en staat hieronder weergegeven in tabel 3.

Nieuwsframe	Beschrijving
Verantwoordelijkheid	Dit frame wordt gedefinieerd als een manier van het toerekenen van verantwoordelijkheid van een oorzaak of een oplossing aan de regering of wel een persoon of groep mensen.
Conflict	Het conflict frame weerspiegelt een conflict of onenigheid tussen individuen, groepen of organisaties.
Economische gevolgen	Dit frame laat een gebeurtenis zien aan de hand van de gevolgen die deze gebeurtenis economisch zal hebben op een individu of groep mensen.
Emotie	Dit frame zorgt voor een emotionele invalshoek op een gebeurtenis.
Moraliteit	Dit frame plaatst een gebeurtenis in de context van morele en sociale voorschriften.

Tabel 3: Nieuwsframes (An & Gower, 2009:108).

Armstrong en Gao (2010) hebben in hun onderzoek aangetoond dat de media bepaalde nieuwsframes gebruiken op social media, en dan voornamelijk op twitter. Zij hebben hier laten zien dat er een relatie is te ontdekken in hoe berichtgeving de publieke opinie bepaalt door het gebruik van de nieuwsframes van Semetko & Valkenburg (2000). Deze relatie is enkele jaren later in een onderzoek gedaan door Hamdy & Gamaa (2012) bevestigd. In hun onderzoek toonden zij aan dat social media ander soort frames gebruiken dan de traditionele media. Het meest gebruikte frame was volgens Hamdy & Gamaa (2012) het emotie frame. Dit frame werd opgevolgd door het frame van verantwoordelijkheid. Muralidharen, Rasmussen, Patterson en Shin (2011) hebben een onderzoek gedaan dat specifiek gericht was op het gebruik van frames op social media tijdens een crisissituatie. Hierbij maakten zij gebruik van de vijf nieuwsframes van Semetko & Valkenburg (2010). Hun resultaten toonden wederom aan dat het verantwoordelijkheid frame een belangrijke rol speelt. Alleen nu in combinatie met het moraliteitsframe in plaats van het emotieframe. Deze studie van Muralidharan e.a. (2010) is een belangrijke stap in onderzoek naar framing op social media. Het effect van framing op social media, op de politieke uitkomsten van een crisis, wordt namelijk nog weinig bestudeerd. In een onderzoek gedaan door An & Gower (2009) wordt er gefocust op nieuwsframes en crisis. Hierin tonen zij aan dat er een duidelijke relatie is te ontdekken bij het gebruik van een bepaald nieuwsframe en het toewijzen van verantwoordelijkheid na-afloop van een crisis. Alleen is er in dit onderzoek gebruik gemaakt van traditionele media, zoals kranten en televisie, als informatiebron net als alle hiervoor besproken onderzoeken. Tijdens een crisis maken veel

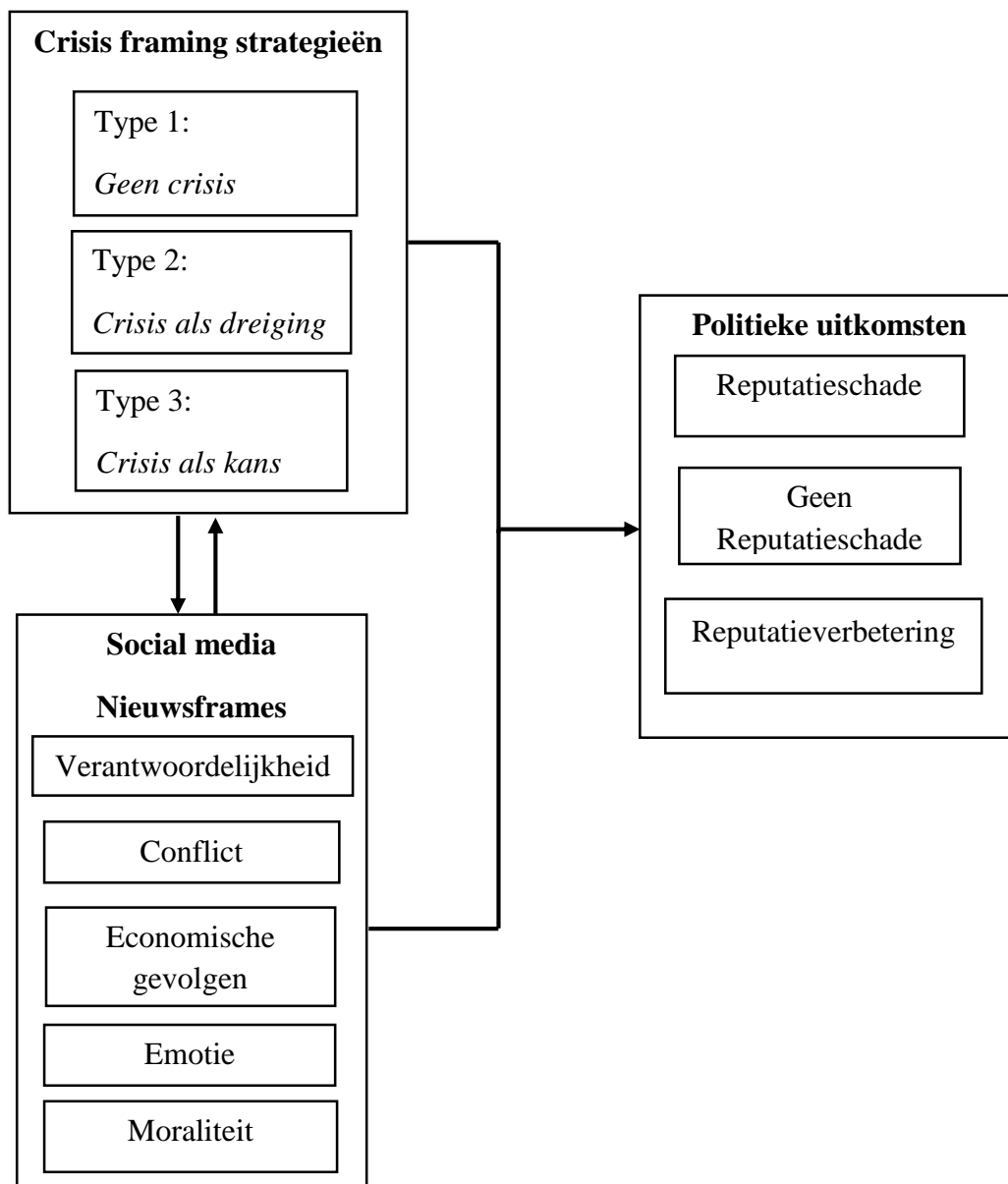
mensen gebruik van social media. Dit doen zij om informatie te verzamelen en te delen. Op basis van deze informatie zullen zij uiteindelijk besluiten om een crisis framing van een burgemeester te ondersteunen. Daarom zal er tijdens dit onderzoek, onderzoek worden gedaan naar de effecten van nieuwsframes op social media. Met de vraag of deze effecten uiteindelijk reputatieschade, geen reputatieschade of reputatieverbetering van een burgemeester als gevolg heeft.

3.5 Conceptueel model

Hieronder volgt een grafische weergave van het conceptueel model van dit onderzoek. De onafhankelijke variabele in dit onderzoek is de relatie tussen de crisis framing strategie van een burgemeester en de nieuwsframes op social media. De afhankelijke variabele in dit onderzoek zijn de politieke uitkomsten van de onafhankelijke variabele.

De basis van dit conceptueel model is de crisisexploitatie theorie van Boin e.a. (2009). Volgens de crisisexploitatie theorie van Boin e.a. (2009) zijn er drie verschillende manieren om een crisis te framen, namelijk (1) geen crisis, (2) crisis als dreiging of (3) crisis als kans. Volgens Semetko & Valkenburg (2000) zijn er vijf verschillende nieuwsframes op social media, namelijk (1) verantwoordelijkheid, (2) conflict, (3) economische gevolgen, (4) emotie of (5) moraliteit. De afhankelijke variabele in dit onderzoek zijn de politieke uitkomsten voor een burgemeester. De mogelijke politieke uitkomsten zijn (1) reputatieschade, (2) geen reputatieschade of (3) reputatieverbetering. Uiteindelijk zal het effect van de onafhankelijke variabele op de afhankelijke variabele worden onderzocht. Dit betekent dat de relatie tussen crisis framing van een burgemeester en nieuws framing op social media onderzocht zal worden. Na afloop van een crisis ontstaan er framing strategieën van burgemeesters. Deze framing kan gevolgd worden door mensen op social media, maar deze mensen op social media kunnen ook een eigen nieuwsframe creëren. In onderstaand conceptueel model is te zien dat de relatie tussen deze twee onafhankelijke variabelen onderzocht gaat worden. Om uiteindelijk te kunnen onderzoeken wat het effect is van deze relatie op de politieke uitkomsten na afloop van een crisis.

In onderstaand conceptueel model wordt er vanuit gegaan dat wanneer een politiek leider crisisframe 1: ‘geen crisis’ hanteert er wordt voorgesorteerd op politieke uitkomst: ‘geen reputatieschade’. Wanneer een politiek crisis frame 2: ‘crisis als dreiging’ hanteert wordt er voor gesorteerd op politieke uitkomst: ‘geen reputatieschade’. Bij de hantering van crisisframe 3: ‘crisis als kans’ wordt er voorgesorteerd op politieke uitkomst: ‘reputatieverbetering’. In dit onderzoek zal worden bestudeerd wat het effect is van de berichtgeving op social media op het hanteren van een bepaald crisisframe en de gewilde politieke uitkomst. Er wordt geen rekening gehouden met een eventuele politieke uitkomst: ‘reputatieschade’, want de politieke uitkomsten als gevolg van crisis framing worden bekeken voor een burgemeester. Een burgemeester zal bij de start van het framen van een crisis nooit het doel hebben om reputatieschade op te lopen.

Figuur 2: Conceptueel model

Hoofdstuk 4 – Research design

Dit hoofdstuk gaat in op de methoden en technieken die zijn toegepast tijdens dit onderzoek. Op deze manier kan het onderzoek op dezelfde manier ook door iemand anders worden uitgevoerd. Er zal eerst ingegaan worden op de doelstelling van het onderzoek. Vervolgens worden de onderzoeksmethoden besproken. Daarna worden de methoden voor dataverzameling besproken en geanalyseerd. Aansluitend komt de operationalisering van de concepten aan bod. Ter afsluiting worden de validiteit en betrouwbaarheid van het onderzoek besproken. In dit onderzoek is de relatie tussen de crisis framing strategie van een burgemeester en de nieuwsframes op social media de onafhankelijke variabele. De afhankelijke variabele in dit onderzoek zijn de politieke uitkomsten van de onafhankelijke variabele.

4.1 Doelstelling

Met dit onderzoek wordt getracht een bijdrage te leveren aan het gebrek aan kennis over de invloed van social media op politieke uitkomsten van ‘framing contests’ van burgemeesters. Er is momenteel weinig kennis over de effecten van nieuwsframes op social media. En dan vooral wat voor effecten dit heeft op het politieke spel van een burgemeester, namelijk reputatieschade, geen reputatieschade of reputatieverbetering. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de crisisexploitatie theorie van Boin e.a. (2009), die wordt toegepast op de geselecteerde minicrises. Boin e.a. (2009) hebben na-afliep van hun onderzoek geconcludeerd dat politiek leiders zeer effectief konden zijn in het verkopen van hun frame naar social media, maar dat zij daar ook in konden falen. Er zal dan ook gekeken worden naar de rol van social media in ‘framing contests’ die ontstaan na-afliep van een crisis. Doelstelling van het onderzoek is om inzichten te vergaren in de effecten van social media als nieuwsframe en haar consequenties voor de politieke uitkomst van een ‘framing contest’ van een burgemeester.

4.2 Onderzoeksmethoden

Om de centrale vraagstelling te beantwoorden wordt er in dit onderzoek gebruik gemaakt van kwalitatief onderzoek. Hierbij is gekozen voor een meervoudige casestudie. Door Babbie (2010:309) wordt een casestudie omschreven als “*een grondige bestudering van een gebeurtenis van een sociaal verschijnsel, zoals een dorp, familie of een jeugdbende*”. Er is specifiek gekozen voor een kwalitatieve studie tijdens dit onderzoek. Het houden van een kwantitatief onderzoek is namelijk niet geschikt voor dit type onderzoek. Tijdens dit onderzoek zullen er crisis frames van burgemeesters worden geïdentificeerd. Het concept van framing is subjectief en staat daardoor open voor een eigen interpretatie. Een casestudie, een meervoudige

casestudie tijdens dit onderzoek, is een vorm van kwalitatief onderzoek. Volgens Swanborn (2010) is het houden van een casestudie een geschikte methode, omdat één of meerdere cases tot in detail worden bestudeerd. Waardoor er veel en diepgaande informatie kan worden vergaard over een sociaal verschijnsel. Door het houden van een casestudie is men tijdens dit onderzoek in staat om specifieke details te analyseren. Deze specifieke details zijn van groot belang want wat de effecten van social media zijn op een ‘framing contest’ van een burgemeester is een ingewikkeld vraagstuk. Door een intensieve bestudering van de casussen is het mogelijk om er achter te komen welk nieuwsframe er op social media wordt gehanteerd en wat dit voor gevolgen heeft. Een casus is een objectieve omschrijving van een probleem situatie of gebeurtenis om te bestuderen of om van te leren.

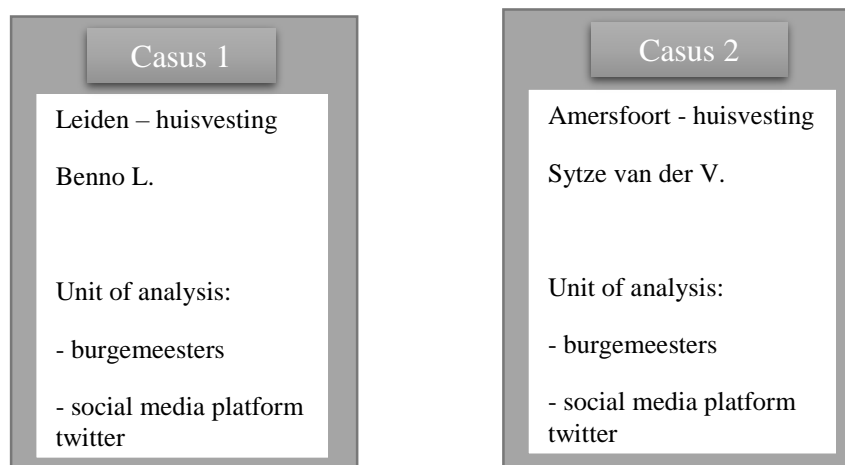
Als men een casestudie wil houden, moet er voldaan worden aan een aantal kenmerken. Zonder deze kenmerken is het niet mogelijk om te spreken van een casestudie. Deze kenmerken zijn door Baxter & Jack (2008) geformuleerd en hieronder weergegeven.

- Het onderzoek moet gericht zijn op een sociaal verschijnsel in een specifieke periode. Tijdens deze periode zullen er diverse meetmomenten zijn om informatie te verzamelen over de casussen.
- Er moet sprake zijn van een verscheidenheid aan bronnen, zoals documenten, observaties en interviews.
- Het onderzoek moet gericht zijn op verschillende variabelen, die allen gedetailleerd worden beschreven en vervolgens gelinkt worden aan bepaalde processen.

Aan de beschreven kenmerken van Baxter & Jack (2008) wordt voldaan in dit onderzoek. Het onderzoek is namelijk gericht op verschillende minicrisissen. Hiervoor zijn er rqqw verschillende casussen geselecteerd, die alle twee met elkaar gemeen hebben dat er sprake was van een grote hoeveelheid aan aandacht op social media. Om deze casussen te kunnen analyseren wordt er informatie verzameld over de berichtgeving op social media in combinatie met uitspraken van de burgemeester. Deze berichtgeving zal verzameld worden voorafgaand, tijdens en na-afloop van de minicrisis, zodat er op deze manier een compleet beeld kan worden verkregen van de berichtgeving op social media. Doormiddel van speeches van de burgemeester en verslagen van gemeenteraadsverkiezingen wordt er getracht om het gehanteerde crisis frame van een burgemeester te ontdekken en te analyseren.

In dit onderzoek wordt er gebruik gemaakt van een ‘holistic multiple casestudy’. Een holistische aanpak betekent dat de focus ligt op een ‘unit of analysis’, waar het gedrag van mensen en of sociale verschijnselen wordt bepaald door complexe oorzaken (Swanborn, 2010).

De ‘unit of analysis’ in dit onderzoek zijn de burgemeesters van de desbetreffende gemeente waar de minicrisis heeft plaatsgevonden en social media platform twitter. De ‘units of observation’ zijn de gehanteerde crisis frames van burgemeesters, de gehanteerde nieuwsframes op social media platform twitter en de politieke uitkomsten van de relatie tussen de gehanteerde crisis frames en de nieuwsframes op social media. Er is in dit onderzoek sprake van een meervoudige casestudie, omdat er is gekozen om meerdere casussen te bestuderen. In dit onderzoek is er gekozen voor een ‘most similar’ casestudie design. In een ‘most similar’ casestudie design worden de casussen geselecteerd op overeenkomstige aspecten. Tijdens dit onderzoek worden er twee casussen bestudeerd. Deze beslissing is genomen vanuit een praktisch oogpunt. Een casestudie vraagt namelijk veel tijd om nauwkeuring informatie te verzamelen en te analyseren. Daarnaast is er nog maar weinig onderzoek gedaan naar de invloed van social media op de politieke uitkomsten van een framing strategie. Gezien de korte periode waarin dit onderzoek plaatsvindt en de hantering van een ‘most similar’ casestudie design is de beslissing gevallen op twee casussen. In figuur 3, hieronder weergegeven, is een grafische opzet van de onderzoeksmethode.

Figuur 3: Weergave van de onderzoeksopzet.

De casusselectie heeft dus plaats gevonden op basis van het ‘most similar’ casestudie design. De casussen zijn daarom geselecteerd op de volgende voorwaarden, namelijk dat de crisis een mini-crisis moet zijn. Hiervoor moet de crisis vallen onder de definitie van een minicrisis. Daarnaast moet het gaan om een soortgelijke crisis, namelijk de huisvesting van een veroordeelde pedoseksueel. De minicrisis moet gezorgd hebben voor onrust. Deze onrust is ontstaan vanwege berichtgeving op het social media platform twitter en is uiteindelijk de aanleiding geweest voor demonstraties. Grote belangstelling, op social media platform twitter, voor de minicrisis is dan ook van groot belang bij de selectie van de casus.

4.3 Dataverzameling

Om data te verzamelen is het noodzakelijk om de juiste methode te kiezen. Dit onderzoek wordt beschouwd als een onderzoek dat bestaat uit bureauonderzoek en een documentenanalyse. Het theoretisch kader is inmiddels bekend. Dit betekent dat dit onderzoek wordt uitgevoerd middels een deductief onderzoek (Babbie, 2010:23). De theorie van Boin e.a. (2009) vormt met haar framing strategieën en crisisexploitatie theorie namelijk de basis van dit onderzoek. Het verzamelen van data wordt geleid door het theoretisch kader.

Door middel van een documentenanalyse wordt er een inzicht verkregen in framing strategieën, crisisexploitatie en het gebruik van social media. Met een documentenanalyse wordt er door middel van officiële documenten informatie vergaard over framing strategieën voor elke casus. Belangrijke documenten die hier geanalyseerd dienen te worden zijn beleidsdocumenten, gemeenteraadsrapporten, evaluatierapporten, social mediaberichtgeving en uitspraken van burgemeesters. Om vast te stellen welk crisisframe een burgemeester heeft gehanteerd na-afloop van een crisis is het van belang om de communicatie van een burgemeester met betrekking tot de crisis te analyseren. Hiervoor is het van belang om toespraken en uitspraken te analyseren. Deze bronnen worden geanalyseerd tot een week na-afloop van een crisis. Op deze manier kan de hoeveelheid aan bronnen worden beperkt. Om vast te stellen of er bij de politieke uitkomsten sprake is van reputatieschade, geen reputatieschade of reputatieverbetering is de berichtgeving op social media van belang. Deze berichtgeving zal gemeten worden op het social media platform twitter. Er heeft een selectie plaats gevonden voor de geselecteerde berichtgeving. Tweets van organisaties en re-tweets zijn buitenbeschouwing gelaten. Er is enkel gekeken naar tweets van burgers om op deze manier te kunnen kijken op welke manier burgers nieuwsberichten framen op het social media platform twitter. De gevonden tweets zullen genummerd worden en verwerkt in een tabel. Deze tabel is terug te vinden in de bijlage.

Voor de berichtgeving omtrent de huisvesting van Benno L. in Leiden zijn de volgende zoektermen gehanteerd: #bennoL, #bennoleiden, #ontuchtpleger, #huisvesting, #pedofiel, #demonstraties en #samenscholingsverbod. De tijdsperiode is voor deze casus afgebakend van vrijdag 14 februari 2014, bekendmaking huisvesting Benno L., tot en met donderdag 27 februari 2014, de afsluitende gemeenteraadsvergadering.

Voor de berichtgeving omtrent de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort zijn de volgende zoektermen gehanteerd: #sytzevanderv, #sytzeamersfoort, #ontuchtpleger, #huisvesting, #pedofiel, #kinderdagverblijf, #kinderopvang, #demonstraties en #Amersfoort. De tijdsperiode is voor deze casus afgebakend van zaterdag 21 juni 2014, bekendmaking

huisvesting Sytze van der V., tot en met zaterdag 5 juli 2014, de bereikte patstelling tussen de gemeente Amersfoort en Sytze van der V.

4.4 Dataverwerking

De analyse van de casussen zal plaatsvinden op twee manieren, namelijk doormiddel van een kwalitatieve inhoudsanalyse en doormiddel van de hiërarchische methode van Verschuren en Doorewaard (2005). Dit betekent dat het proces van analyseren is opgedeeld in twee delen. In het eerste gedeelte zal er gestart worden met een gescheiden analyse van elke casus apart. In het tweede gedeelte zal er een ‘cross-case’ vergelijking worden gemaakt om uiteindelijk een uitspraak te kunnen doen over het effect van social media op de politieke uitkomsten van een ‘framing contest’ van een burgemeester.

Zoals hierboven beschreven zal er worden gestart met het analyseren van elke casus individueel. Deze analyse zal resulteren in specifieke waarnemingen met resultaten gericht op deze specifieke situatie. Er zullen namelijk voor elke casus afzonderlijk inzichten worden verkregen over de gebruikte framing strategie van een burgemeester, de gehanteerde nieuwsframes op social media en de hierbij behorende politieke uitkomsten als gevolg van de effecten van social media. Om deze inzichten te verkrijgen zal er een coderingschema worden gehanteerd. Het coderingschema is opgesteld aan de hand van het conceptueel model. Dit coderingschema zal ervoor zorgen dat de invloed van de onderzoeker wordt beperkt en hiermee de objectiviteit wordt vergroot. Dit betekent dat de begrippen die in het onderzoek worden gehanteerd in meerdere indicatoren worden vertaald. Deze uitwerking is terug te vinden in paragraaf 4.4 bij de operationalisering van de concepten.

In de tweede fase van het onderzoek vindt de ‘cross-case’ vergelijking plaats. Nu zullen de resultaten van elke individuele casus met elkaar worden vergeleken. Met de resultaten en bevindingen van deze vergelijking zal er getracht worden om inzicht te verkrijgen in de effecten van social media op de politieke uitkomsten van een ‘framing contest’ van een burgemeester. Deze cross-case vergelijking is het gedeelte van de analyse waarbij de bevindingen in de context worden geplaatst en in verband wordt gebracht met theoretisch kader.

4.5 Operationalisering van de concepten

Concept	Definitie	Indicatoren	Code
Crisisframe 1: <i>Geen crisis</i>	Wanneer een crisis geframed wordt als geen crisis dan wordt het incident gebagatelliseerd. Hierbij wordt de significantie geminimaliseerd en wordt er geen schuld toegewezen (Boin e.a., 2009:84-85).	- Minimaliseert significantie - Geen schuld	F1
Crisisframe 2: <i>Crisis als dreiging</i>	Wanneer een crisis geframed wordt als een dreiging dan wordt de significantie van de gebeurtenis erkend. Hierbij wijzen zij de schuld toe aan externe factoren en word de gebeurtenis gezien als een bedreiging van de status quo (Boin e.a., 2009:84-85).	- Erkend significantie -Schuld toewijzen aan externe factoren - Aanval status quo	F2
Crisisframe 3: <i>Crisis als kans</i>	Wanneer een crisis geframed wordt als een kans dan wordt de significantie van de gebeurtenis gemaximaliseerd. Hierbij wordt de schuld aan interne factoren toegewezen. De gebeurtenis laat zien dat de status quo te kort schiet (Boin e.a.,2009:84-85).	- Maximaliseert significantie - Schuld toewijzen aan interne factoren - Tekortkoming status quo	F3
Social media frame 1: <i>Verantwoordelijkheid</i>	Wanneer men de verantwoordelijkheid van een gebeurtenis toerekent aan een persoon of groep mensen (An & Gower, 2009:108).	- Verantwoordelijkheid toewijzen - Verantwoordelijkheid nemen	M1
Social media frame 2: <i>Conflict</i>	Wanneer een frame een conflict of onenigheid tussen individuen, groepen of organisaties weerspiegelt (An & Gower, 2009:108).	- Botsing van meningen - Verschil van meningen	M2

Social media frame 3: <i>Economische gevolgen</i>	Een gebeurtenis wordt weergegeven aan de hand van de gevolgen die deze gebeurtenis zal hebben op een individu of groep mensen (An & Gower, 2009:108).	- Financiële consequenties	M3
Social media frame 4: <i>Emotie</i>	Wanneer de gebeurtenis wordt weergegeven aan de hand van een emotionele invalshoek (An & Gower, 2009:108).	- Verdriet - Cynisch - Boosheid - Ongeloof	M4
Social media frame 5: <i>Moraliteit</i>	Wanneer een gebeurtenis wordt geplaatst in de context van moreel en sociale voorschriften (An & Gower, 2009:108).	- Normen en waarden	M5
Politieke uitkomst 1: <i>Reputatieschade</i>	Burgemeester loopt reputatieschade op vanwege zijn doen en laten tijdens en na-afloop van een minicrisis (Boin e.a.,2009:89).	- Burgemeester treedt af - Burgemeester wordt ontslagen - Burgemeester krijgt kritiek	P1
Politieke uitkomst 2: <i>Geen reputatieschade</i>	Burgemeester loopt geen reputatieschade op vanwege zijn doen en na laten tijdens en na-afloop van een minicrisis (Boin e.a.,2009:89).	- Burgemeester blijft aan -Burgemeester krijgt geen kritiek, maar wordt ook niet geprezen	P2
Politieke uitkomst 3: <i>Reputatieverbetering</i>	Burgemeester krijgt een reputatieverbetering vanwege zijn doen en laten tijdens en na-afloop van een minicrisis (Boin e.a.,2009:89).	- Burgemeester blijft aan - Burgemeester wordt geprezen	P3

4.6 Validiteit en betrouwbaarheid

De validiteit en betrouwbaarheid worden bepaald door de gehanteerde onderzoeksmethoden. Als men de kwaliteit van een onderzoek wil vergroten is het van belang dat de validiteit en betrouwbaarheid hoog zijn.

Volgens Babbie (2010:153) is validiteit de mate in hoeverre het concept dat men wilt meten ook daadwerkelijk is gemeten tijdens het onderzoek. Er is sprake van twee soorten validiteit, namelijk interne en externe validiteit. Interne validiteit is de mate waarin het redeneren binnen het onderzoek correct is uitgevoerd. Belangrijk hierbij is de mate waarin een conclusie van het onderzoek gerechtvaardigd is voor de onderzoeksgroep en er geen andere factoren in het spel zijn die de uitkomst veroorzaken. De interne validiteit van een onderzoek wordt vergroot wanneer er sprake is van een triangulatie van bronnen. Dit is ook het geval in dit onderzoek. Er is namelijk gebruik gemaakt van een verscheidenheid aan bronnen om zoveel mogelijk informatie te verzamelen, waardoor de interne validiteit wordt verhoogt. De diverse bronnen die gebruikt zijn tijdens dit onderzoek zijn beleidsdocumenten, toespraken en uitspraken en berichtgeving op social media. Bij het analyseren van de diverse bronnen is er altijd de mogelijkheid tot eigen interpretatie. Dit kan zorgen voor een aantasting van de interne validiteit. Om er voor te zorgen dat deze aantasting niet plaats vindt zijn er indicatoren opgesteld voor de gehanteerde concepten. Externe validiteit is de mogelijkheid om conclusies te generaliseren. De generaliseerbaarheid van een onderzoek is op twee manieren te verdedigen. Namelijk doormiddel van een statistische en een theoretische generalisatie (Yin, 1994:35-37). De externe validiteit van dit onderzoek is lastig te waarborgen wanneer er wordt gekeken naar de statistische generalisatie. Het is lastig om uitkomsten te generaliseren voor andere casussen, omdat er maar twee casussen zijn onderzocht. Ondanks dat er gebruik gemaakt is van 'most similar cases', is generaliseren in een case studie onderzoek lastig vanwege de uniekheid van elke case. De theoretische generalisatie van dit onderzoek is hoog. De empirische bevindingen uit het onderzoek zijn namelijk te generaliseren naar de theoretische inzichten van Boin e.a. (2009). Er is namelijk onderzoek gedaan naar door burgemeesters gehanteerde crisis frames tijdens en na-afloop van een minicrisis. Met de vraag wat voor effect een crisis frame heeft in combinatie met berichtgeving op social media op de politieke uitkomsten van een minicrisis. Boin e.a. (2009) hebben in hun onderzoek een zelfde soort onderzoek gedaan, alleen was in dit onderzoek de rol van de media ondergeschikt.

Betrouwbaarheid van een onderzoek betekent dat wanneer het onderzoek op dezelfde manier wordt uitgevoerd, onder gelijke condities deze tot dezelfde resultaten zullen leiden

(Babbie, 2010:150). Om de betrouwbaarheid van dit onderzoek te vergroten is in dit hoofdstuk het onderzoeksproces zo nauwkeurig mogelijk beschreven. Verder is er een protocol opgesteld voor de verzameling en analysering van bronnen, zodat dit voor elke casus op dezelfde wijze gebeurt.

Hoofdstuk 5 – Analyse

In dit hoofdstuk worden de twee casussen bestudeerd en geanalyseerd. Aan de hand van crisis framing strategieën van een burgemeester en de nieuwsframes op social media zal er gekeken worden wat dit voor effect heeft op de politieke uitkomsten van een mini-crisis.

Er zal gestart worden met het behandelen van elke casus individueel. Hierbij wordt er gestart met de huisvesting van Benno L. in Leiden en vervolgens met de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort. Er zal bij elke casus worden gestart met een casusomschrijving, vervolgens de onafhankelijke variabelen met het gehanteerde crisisframe van de burgemeester en de nieuwsframes op social media. Vervolgens zal de afhankelijke variabele worden behandeld, namelijk de politieke uitkomsten als gevolg van de mini-crisis. Waarna elke casus wordt afgesloten met een conclusie waarin er antwoord wordt gegeven op wat het effect van de relatie tussen berichtgeving op social media platform twitter en het gehanteerde crisisframe van een burgemeester is op de politieke uitkomsten. Wanneer de twee casussen zijn behandeld zal er een ‘cross-case’ analyse plaats vinden waarin er een uitspraak zal worden gedaan over het effect van social media op de politieke uitkomsten van een ‘framing contest’ van een burgemeester.

De resultaten voor de gevonden crisis frames van de burgemeester, nieuwsframes op social media en de daarbij behorende politieke uitkomsten zullen onderbouwd worden met citaten uit diverse bronnen. Deze bronnen zijn weergegeven in de bijlage.

5.1 Huisvesting Benno L. in Leiden

‘Ontuchtpleger Benno L. vindt onderdak in Leidse seniorenflat’. Daarmee maakte het NRC Handelsblad op zaterdag 15 februari 2014 de nieuwe woonplaats van Benno L. bekend, zonder dat hier een duidelijke reden voor was (NRC, 2014). Dit artikel werd op zaterdagochtend 15 februari 2014 al snel bevestigd door een woordvoerder van de gemeente Leiden. Benno L. is een voormalig zwemleraar die zes jaar cel kreeg voor misbruik van tientallen gehandicapte meisjes. In juni 2013 kwam Benno L. voor het eerst voorwaardelijk vrij, maar werd vier maanden daarna weer opgepakt omdat hij diverse afspraken niet was nagekomen. Voorafgaand aan de huisvesting in Leiden, probeerde Benno L. al een woonruimte te krijgen in Kerkrade. In Leiden kreeg Benno L. een woonruimte in een seniorenflat. De burgemeester van Leiden, Henri Lenferink, zei hierbij "*we hebben een woonplek voor hem uitgezocht waar hij tot rust kan komen*" (IFV, 2014:33). Benno L. is verplicht om tijdens zijn verblijf in Leiden een elektronische enkelband te dragen en moet zich regelmatig melden bij de reclassering. In de dagen na de bekendmaking van Benno L. zijn woonadres volgden er meerdere demonstraties tegen de huisvesting van de ex-gedetineerde pedoseksueel. Actievoeders vinden de woonruimte van Benno L. een gevaar voor de veiligheid van kinderen en eisen het vertrek van burgemeester Lenferink en Benno L. Vanaf de bekendmaking op zaterdagochtend 15 februari 2014 op NRC.nl zijn de gemeente Leiden en burgemeester Henri Lenferink het middelpunt van alle media-aandacht. Op het twitteraccount van de gemeente Leiden verschijnt die dag één tweet met daarin een link naar de verklaring van burgemeester Henri Lenferink. De gemeente Leiden gaat actief gebruik maken van haar twitteraccount vanaf zondag 16 februari 2014, nadat actievoeders op zondagmiddag 16 februari 2014 spontaan zijn gaan demonstreren tegen de huisvesting van Benno L. in Leiden. Tijdens een geplande demonstratie op zaterdag 22 februari 2014 liepen er ongeveer 200 actievoeders van zwembad de Vliet in Voorschoten naar de woning van de voormalig zwemschoolhouder. Toen de menigte bij de woning van Benno L. was aangekomen werden er leuzen geroepen als “Benno rot op” en “weg met die pedofiel” (NU.nl, 2014b).

Voorafgaand aan de publicatie van het artikel op NRC.nl informeerde het NRC Handelsblad bij de gemeente Leiden naar de geruchten omtrent de huisvesting van Benno L. in Leiden. Op vrijdagavond 14 februari 2014 bevestigde de gemeente Leiden dit nieuwsbericht aan het NRC. Burgemeester Lenferink vertelde dat de huisvesting van Benno L. is stilgehouden vanwege "*angst voor rompslomp*" (IFV, 2014:33). Deze keuze was gemaakt om er voor te zorgen dat Benno L. in stilte kon wennen aan zijn nieuwe leefomgeving. Vanwege alle media

aandacht rondom de rechtszaak van Benno L. in 2010 is Benno L. op een negatieve manier een bekend persoon geworden in Nederland. Bij directe bekendmaking van de huisvesting van Benno L. zou er veel commotie ontstaan. En bij het uitstellen van de bekendmaking zou de gemeente Leiden ervaring op kunnen doen en het in de loop der tijd aan de buurtbewoners bekend kunnen maken en uitleg geven over de gehele zaak.

5.1.1 Crisis framing strategie burgemeester Lenferink

Zoals hierboven beschreven koos burgemeester Lenferink er voor om in eerste instantie de huisvesting van Benno L. stil te houden. Na het informeren van het NRC Handelsblad bij burgemeester Lenferink verstuurd burgemeester Lenferink op vrijdagavond 14 februari 2014 een brief naar alle leden van de gemeenteraad in Leiden. In deze brief informeert burgemeester Lenferink de gemeenteraadsleden over het nieuwsbericht dat op zaterdag 15 februari 2014 zal worden gepubliceerd in het NRC met de bekendmaking van het feit dat Benno L. sinds kort woonachtig is in Leiden. In deze brief informeert burgemeester Lenferink de raadsleden dat hij enkele weken geleden is benaderd door het Openbaar Ministerie en Reclassering Nederland met de vraag of hij wilde meewerken aan het huisvesten van Benno L. Na een zorgvuldige afweging besloot burgemeester Lenferink hier mee akkoord te gaan (Brief aan de Raad, 14-02-2014). De eerste reactie van burgemeester Lenferink op vrijdagavond 14 februari 2014 in een brief aan de gemeenteraadsleden is als volgt *“Mensen die in Nederland hun straf hebben uitgezeten komen, op een klein aantal uitzonderingen na, op een bepaald moment weer vrij. Dat geldt ook voor zedendelinquenten. Het vinden van een woon- en verblijfplaats voor deze categorie delinquenten is niet eenvoudig. In Nederland is het maatschappelijk klimaat voor dit type onderwerpen uitermate lastig. Wanneer alle burgemeesters nee zouden zeggen zouden we met een onoplosbaar probleem zitten. Dat vind ik niet acceptabel. Daarom ben ik van mening dat alle gemeenten in Nederland een bijdrage zouden moeten leveren aan de oplossing van dit vraagstuk”* (Uitspraak 1: Lenferink, 2014a). Met deze reactie geeft burgemeester Lenferink, voorafgaand aan de ongeregelheden, aan dat er geen sprake is van een crisis. Er is alleen een situatie ontstaan waar een taboe op rust. In deze brief geeft burgemeester Lenferink ook aan waarom hij de raadsleden en buurtbewoners niet had geïnformeerd. Burgemeester Lenferink zegt hierbij het volgende *“De vraag of ik u en de mensen in de buurt waar hij gaat wonen actief en vooraf hierover moest informeren vond ik erg moeilijk. Ik heb besloten dat niet te doen. Er rust een taboe op het huisvesten van zedendelinquenten en ik heb de afweging gemaakt dat alle commotie die dat met zich mee brengt niet in belang is van de buurt en niet bijdraagt aan de rust die de heer L. nodig heeft om te werken aan normalisatie van zijn situatie. Bovendien is de*

heer L. een passant die zodra hij daarvoor toestemming krijgt onze stad weer verlaat. Nu een en ander toch naar buiten is gekomen, heb ik besloten de direct omwonenden te informeren over zijn verblijfplaats en over de afspraken die gemaakt zijn” (Uitspraak 2: Lenferink, 2014a). Met deze uitspraak geeft burgemeester Lenferink aan dat hij expres heeft gekozen om de raadsleden en buurtbewoners vooraf niet te informeren over de komst van Benno L. naar Leiden. Hiermee geeft Lenferink aan dat er geen sprake is van een crisis. Benno L. zijn huisvesting is namelijk van korte duur en eventuele commotie die zou kunnen ontstaan is onnodig en overdreven. Met deze uitspraak minimaliseert Lenferink de significantie, omdat er geen sprake is van een probleem dan wel crisis.

De eerste reactie van burgemeester Lenferink, op zaterdag 15 februari 2014, na het openbaar worden van de huisvesting van Benno L. in Leiden komt overeen met de op vrijdagavond 14 februari verstuurde brief aan de gemeenteraadsleden. De reactie van burgemeester Lenferink was als volgt *“De huisvesting van pedoseksuelen is een groot maatschappelijk vraagstuk in Nederland. Het zijn mensen die niemand wilt. We zien ook dat mensen met een dergelijke achtergrond heel regelmatig worden geweigerd. Als elke gemeente verboden toegang geeft, dan blijft dit probleem bestaan. Dit is voor mij een belangrijke reden geweest om te zeggen: ik vind dat Leidenaren een verantwoordelijkheid hebben, net als elke andere gemeente in Nederland. En wij hebben deze verantwoordelijkheid nu genomen”* (Uitspraak 3, Unity tv, 2014a). Volgens burgemeester Lenferink is Benno L. woonachtig in Leiden onder vele voorwaarden. Burgemeester Lenferink had er voor gekozen om in eerste instantie de huisvesting van Benno L. in stilte af te willen doen. Hiervoor zegt hij het volgende *“Er heerst een taboe op dit onderwerp, dat ziet men elke keer weer en dat is de reden dat ik de buurt vooraf niet heb geïnformeerd. Het leidt tot veel commotie en wij dachten dat het beter was voor de buurt, voor de persoon zelf en om alles goed te laten verlopen dat dit niet bekend zou worden en te kijken hoe de situatie verloopt”* (Uitspraak 4, Unity tv, 2014a). Na dat burgemeester Lenferink wordt geconfronteerd met de vele ophef die ontstaan is op social media en onder de buurtbewoners zegt hij het volgende *“Deze commotie hadden we verwacht, vandaar dat we het ook eerst stil wilden houden. Nu hebben we vandaag de buurtbewoners een brief gestuurd met uitleg en ze uitgenodigd voor een bijeenkomst. En dat is het enige wat wij denken dat hiervoor nodig is. Verder hoop ik dat dit de aanleiding is voor de start van een discussie op landelijk niveau, hoe wij om moeten gaan met dit soort vraagstukken, want we kunnen niet allemaal verboden toegang zeggen. Zo lossen we dit niet op”* (Uitspraak 5, Unity tv, 2014a). Burgemeester Lenferink bagatelliseert de huisvesting van Benno L. in Leiden in zijn eerste

reactie. Hij minimaliseert het significantie niveau. De vele ophef die ontstaan is op social media en onder de buurtbewoners doet hij af als tijdelijk commotie. De gemeente Leiden heeft volgens burgemeester Lenferink haar verantwoordelijkheid genomen en dient als voorbeeld voor de rest van Nederland. Hiermee geeft hij aan dat er geen sprake is van een crisis, en dus is er sprake van crisisframe type 1: geen crisis. . Ondanks de vele raakvlakken met crisisframe type 1, is er ook een raakvlak met crisisframe type 3: crisis als kans. In zijn reactie geeft burgemeester Lenferink aan dat de huisvesting van Benno L. in Leiden hopelijk de aanleiding is voor een discussie op landelijk niveau omtrent dit vraagstuk. Burgemeester Lenferink zegt in uitspraak 5 (Unity tv, 2014a) namelijk het volgende *“ik hoop dat dit de aanleiding is voor de start van een discussie op landelijk niveau, hoe wij om moeten gaan met dit soort vraagstukken, want we kunnen niet allemaal verboden toegang zeggen. Zo lossen we dit niet op”*. Hiermee laat burgemeester Lenferink zien dat de huisvesting van Benno L. gezien moet worden als een kans om de landelijke houding ten opzichte van het bieden van een woonruimte aan pedoseksuelen moeten worden herzien.

Tijdens de spontane demonstratie op zondagmiddag 16 februari 2014 heeft burgemeester Lenferink gesproken met verschillende actievoerders. Tijdens deze gesprekken, in aanwezigheid van de wijkagent, liepen de emoties van de actievoerders hoog op. Burgemeester Lenferink zei tegen deze actievoerders dat hij nog geen definitief besluit heeft genomen wat er uiteindelijk met Benno L. gaat gebeuren (Nu.nl, 2014a). Door het gesprek aan te gaan met verschillende actievoerders kon burgemeester Lenferink er voor zorgen dat op zondagmiddag 16 februari de rust terugkeerde. De belofte hierbij was wel dat er maandag 17 februari een bijeenkomst werd georganiseerd voor de buurtbewoners om hier verder over te praten. Na afloop van het gesprek hebben alle buurtbewoners een brief ontvangen, en deze is grotendeels van dezelfde strekking als de verklaring die burgemeester Lenferink op zaterdag 15 februari 2014 gaf. In een brief, verstuurd op zondagmiddag 16 februari 2014 aan de gemeenteraadsleden, zegt burgemeester Lenferink *“Ik begrijp dat het nieuws over de heer L. in de stad heftige emoties oproept. Dat is onvermijdelijk en ik ben mij daar zeer van bewust”* (Uitspraak 6: Lenferink, 2014b). Met deze uitspraak toont burgemeester Lenferink aan dat hij zich ook kan verplaatsen in de gevoelens van de boze buurtbewoners. Hiermee erkent burgemeester Lenferink de significantie, wat een indicator is van crisis frame type 2. Toch wijst burgemeester Lenferink geen schuldige aan, wat dan weer een indicator is van crisis frame type 1. Hierna volgt de volgende uitspraak van burgemeester Lenferink, namelijk *“Ik heb mij goed laten informeren over de voorwaarden die door de reclassering en OM zijn verbonden aan zijn*

voorwaardelijke invrijheidstelling en over de risico's die daaraan verbonden zouden kunnen zijn. De betrokken instanties achten de kans op recidive zeer gering. Op basis van deze informatie heb ik besloten in te stemmen met zijn komst naar Leiden” (Uitspraak 7: Lenferink, 2014b). Met deze uitspraak gevolgd op de eerdere uitspraak dat burgemeester Lenferink de emoties onder de buurtbewoners begrijpt, minimaliseert burgemeester Lenferink de significantie. Ondanks de spontane demonstratie tegen de huisvesting van Benno L. in Leiden is er volgens burgemeester Lenferink geen schuldige in de gehele situatie. Dit zijn indicatoren van crisis framing strategie type 1.

Op maandag 17 februari 2014 heeft burgemeester Lenferink een gesprek gehad met Benno L. na afloop van dit gesprek was dit zijn reactie *“Ik dacht je kan altijd wel over mensen praten, maar het is ook wel goed om eens met iemand te praten”*. Deze uitspraak werd opgevolgd door de volgende uitspraak *“Hij heeft veel spijt van wat er is gebeurd en heeft het idee dat hij zichzelf onder controle heeft. Mede door de vele therapie sessies. Zijn deskundigen hebben dit ook bevestigd. De kans op herhaling is dan ook heel erg klein, en helemaal door de vele extra maatregelen die zijn getroffen. Benno L. en ik snappen dat mensen boos zijn, maar dat neemt niet weg dat we ook voor dit soort mensen een keer een oplossing moeten vinden”* (Uitspraak 8, Unity tv, 2014c). Met deze uitspraken laat burgemeester Lenferink zien dat hij ondanks de vele commotie zichzelf goed kan verplaatsen in de gedachten van de boze buurtbewoners, maar ook in de gedachten van Benno L. Burgemeester Lenferink bagatelliseert de gehele situatie door te benadrukken dat de kans op herhaling van Benno L. zeer klein is. Hij wijst in de gehele situatie dan ook geen schuldige aan, hiermee vallen de uitspraken van burgemeester Lenferink wederom in crisis frame type 1. Burgemeester Lenferink snapt namelijk de commotie onder de buurtbewoners, maar blijft ook van mening dat er ook voor iemand als Benno L. een oplossing gezocht moet worden. Burgemeester Lenferink sluit het interview af met de volgende woorden *“Voor nu hebben we eerst nog een heleboel gesprekken te voeren om de staat op te kunnen maken. En aan het eind van de week maken we een beslissing omtrent de huisvesting van Benno L. in Leiden”* (Unity tv, 2014c).

Na afloop van het gesprek met Benno L. had burgemeester Lenferink op maandagmiddag 17 februari 2014 een bewonersbijeenkomst. Deze bewonersbijeenkomst werd georganiseerd vanwege de demonstratie op zondag 16 februari 2014. Tijdens deze bewonersbijeenkomst deed burgemeester Lenferink de volgende uitspraak *“Als het fout gaat met Benno L., dan stap ik op”* (Uitspraak 9: Volkskrant, 2014). Met deze uitspraak toont burgemeester Lenferink aan dat hij er vertrouwen in heeft dat Benno L. niet weer de fout in

gaat nu hij in Leiden woont. Ondanks de vele ophef zegt burgemeester Lenferink het volgende *“Benno L. heeft recht op een tweede kans een plek om te wonen”* (Uitspraak 10: NOS, 2014). Deze uitspraak werd aangevuld met de volgende uitspraak *“Ik heb zelf ook een hekel aan pedoseksuelen, maar ze moeten wel ergens wonen”* (Uitspraak 11: Volkskrant, 2014). Met deze uitspraken toont burgemeester Lenferink aan dat er ondanks de vele ophef nog steeds geen sprake is van een crisis. Hij bagatelliseert de situatie door zelfs zijn eigen politieke lot te verbinden aan het gedrag van Benno L. Dit laat zien dat burgemeester Lenferink de gehele situatie minimaliseert en geen schuldige aan wijst. Dit zijn allen indicatoren van crisis frame type 1: ‘geen crisis’.

Op woensdag 19 februari 2014 kondigt burgemeester Lenferink namens de gemeente Leiden een samenscholingsverbod af. De reden voor dit samenscholingsverbod is volgens burgemeester Lenferink als volgt *“De eerste dagen van de week is het onrustig geweest in de wijk. De afgelopen dagen zijn er meerdere keren betogers aanwezig geweest. In toenemende mate waren dit mensen van buiten de wijk. Ook hierdoor voelen buurtbewoners zich onveilig. Omdat zij recht hebben om ongestoord in hun wijk te kunnen wonen, heb ik afgelopen woensdag een samenscholingsverbod afgekondigd. Natuurlijk mag iedereen in Leiden voor zijn mening uitkomen en is demonstreren een recht, maar hier zijn wel spelregels voor. De buurt mag wat mij betreft geen last van deze situatie hebben”* (Uitspraak 12: Gemeente Leiden, 2014b). Het afkondigen van een samenscholingsverbod is een belangrijke gebeurtenis in de situatie rondom Benno L. Met het instellen van een samenscholingsverbod wijst burgemeester Lenferink de schuld voor de ophef die is ontstaan toe aan de demonstranten. Demonstranten waarvan vele mensen niet afkomstig waren uit de wijk zelf. Dit is een indicator van crisis frame type 2, namelijk schuld toewijzen aan externe factoren. In dezelfde bewonersbrief stelt burgemeester Lenferink ook het volgende *“Er spelen veel emoties rond deze zaak, maar ik constateer ook dat er bereidheid is tot dialoog”* (Gemeente Leiden, 2014b). Met deze uitspraak wordt de gebeurtenis wederom gebagatelliseerd. Hij minimaliseert namelijk de significantie. De uitspraak rondom het samenscholingsverbod laat dit ook goed zien. In deze uitspraak stelt burgemeester Lenferink dat buurtbewoners zich de afgelopen dagen onveilig hebben gevoeld, mede door de vele demonstraties in de buurt.

Op vrijdag 21 februari 2014 zegt burgemeester Lenferink dat Benno L. woonachtig zal blijven in Leiden. Burgemeester Lenferink deelt dit met de buurtbewoners doormiddel van een bewonersbrief. In deze bewonersbrief zegt burgemeester Lenferink het volgende *“Ik blijf ervan*

overtuigd dat de huisvesting van L. in Leiden verantwoord is en dat door zijn aanwezigheid de veiligheid niet in het gedrang komt. Uit Leiden wegsturen is naar mijn mening bovendien geen goed antwoord op dit maatschappelijk vraagstuk. Wij zullen met elkaar een oplossing moeten vinden om deze mensen een plek te geven in onze samenleving. Opnemen en in contact blijven is beter dan buitensluiten en isoleren” (Uitspraak 13: Gemeente Leiden, 2014b). Met deze uitspraak toont burgemeester Lenferink aan dat hij vast blijft houden aan het vanaf het begin gehanteerde crisis frame type 1. Volgens burgemeester Lenferink is er namelijk geen sprake van een crisis. Dit blijkt uit de volgende woorden in zijn uitspraak *“de huisvesting van L. in Leiden is verantwoord en door zijn aanwezigheid komt de veiligheid niet in het gedrang”*. Burgemeester Lenferink bagatelliseert de situatie door gedurende de gehele situatie continue de significantie te minimaliseren. Er zijn volgens Lenferink dan ook geen schuldigen aan te wijzen in deze situatie. Dit maakt burgemeester Lenferink duidelijk met de volgende woorden *“Wij zullen met elkaar een oplossing moeten vinden om deze mensen een plek te geven in onze samenleving. Opnemen en in contact blijven is beter dan buitensluit en isoleren”*. Gedurende de gehele ophef rondom de huisvesting van Benno L. in Leiden hamert burgemeester Lenferink op de solidariteit van de samenleving in het geheel.

Op donderdag 27 februari 2014 is er een raadsvergadering. Tijdens deze raadsvergadering worden de gebeurtenissen rondom de huisvesting van Benno L. in Leiden besproken. Tijdens deze raadsvergadering zegt burgemeester Lenferink het volgende *“Ik merkte beetje bij beetje dat mijn overtuiging dat de veiligheid niet in het geding is, overtuigde en dat de redelijkheid de overhand kreeg. Hier was ik blij mee. En trots op. Mensen uit de buurt wilden vooral dat het gedoe ophield. Ze wilden geen demonstraties meer, die georganiseerd werden door mensen die niet uit de buurt kwamen maar van elders. Ze wilden geen schreeuwende mensen in het flatgebouw of elders in de wijk. Ze wilden rust. Ik begreep dit maar al te goed”* (Uitspraak 14: Gemeente Leiden, 2014c). Met deze uitspraak laat burgemeester Lenferink zien dat hij vanaf begin af er van overtuigd was dat er geen sprake was van een crisis. De veiligheid van de inwoners van Leiden is met de komst van Benno L. nooit in het geding geweest. Hiermee minimaliseert burgemeester Lenferink wederom de gehele situatie. Dit is een indicator van crisis frame type 1.

Wanneer er naar de bovenstaande quotes wordt gekeken, dan heeft burgemeester Lenferink het meest gebruik gemaakt van crisisframe type 1, geen crisis. Een grote meerderheid van de uitspraken duidt op type frame 1, geen crisis. Wanneer een crisis als geen crisis wordt

bestempeld dan wordt een gebeurtenis gebagatelliseerd. Hierbij wordt de significantie geminimaliseerd en wordt er geen schuld toegewezen. In één uitspraak heeft burgemeester Lenferink crisisframe type 2 gebruikt. Hierbij wees burgemeester Lenferink de schuld toe aan een externe factor. Het ging hier om het aanwijzen van een schuldige voor de demonstraties en de onrust die hierbij was ontstaan. In één uitspraak heeft burgemeester Lenferink deels crisisframe type 1 en deels crisisframe type 3 gehanteerd. In deze uitspraak minimaliseert burgemeester Lenferink het significantie niveau, crisisframe type 1, want de vele ophef die is ontstaan doet hij als tijdelijke commotie. Vervolgens zegt Burgemeester Lenferink dat hij hoopt dat met de huisvesting van Benno L. in Leiden de landelijke houding ten opzichte van het bieden van een woonruimte aan pedoseksuelen wordt herzien. Hiermee zegt burgemeester Lenferink dat de huidige status quo tekort schiet en grijpt hij de commotie rondom Benno L. aan als een kans om er voor te zorgen dat de landelijke houding wordt herzien. Dit is een indicator van crisisframe type 3. In een andere uitspraak heeft burgemeester Lenferink deels crisisframe type 1 en deels crisisframe type 2 gehanteerd. Burgemeester Lenferink erkende namelijk de significantie, crisisframe type 2, door te erkennen dat hij de emoties van de buurtbewoners volledig begrijpt. Toch hanteerde hij ook crisisframe type 1, omdat hij geen schuld toewijst. Hieronder volgt in tabel 4 een overzicht met de uitkomsten van de crisis framing strategie.

Uitspraak	Bron	Datum	Type crisisframe
1	Brief aan de Raad	14 februari 2014	F1
2	Brief aan de Raad	14 februari 2014	F1
3	Leiden in Beeld	15 februari 2014	F1
4	Leiden in Beeld	15 februari 2014	F1
5	Brief aan de Raad	16 februari 2014	F1 / F3
6	Brief aan de Raad	16 februari 2014	F1 / F2
7	Brief aan de Raad	16 februari 2014	F1
8	Leiden in Beeld	17 februari 2014	F1
9	Volkskrant, 2014	17 februari 2014	F1
10	NOS, 2014	17 februari 2014	F1
11	Volkskrant, 2014	17 februari 2014	F1
12	Informatiebrief buurtbewoners	21 februari 2014	F2
13	Informatiebrief buurtbewoners	21 februari 2014	F1
14	Raadsvergadering	27 februari 2014	F1

Tabel 4: Crisis framing door burgemeester Lenferink

5.1.2 Nieuws framing social media

Op social media platform twitter is sinds vrijdagavond 14 februari 2014 de onofficiële bekendmaking van de huisvesting van Benno L. in Leiden het gesprek van de dag. De meeste twitterberichten op vrijdagavond hebben een emotionele lading. Mensen vinden het schokkend en zijn boos dat Benno L. in Leiden is komen wonen. Dit is terug te zien in de verstuurd tweets, zie bijvoorbeeld tweet 1 *“Benno L. woont in Leiden. Gadverdamme dat komt in de buurt, vieze ouwe smeerlap”*, maar ook tweet 4 *“Plaats die viezerik Benno L. maar in Leiden!! Dacht je van de Noordzee!!”*. Deze twitterberichten hebben een emotionele invalshoek op de huisvesting van Benno L. Er heerst namelijk veel boosheid onder de mensen, wat terug te zien is in de verschillende tweets. Toch is er op vrijdagavond 14 februari 2014 ook iemand die bekendmaking van de huisvesting van Benno L. in Leiden op een andere manier bekijkt. Tweet 5 laat dit goed zien *“Lees net dat Benno L. in Leiden is komen wonen. Iedereen verdient een tweede kans, maar toch een beetje vreemde nasmaak”*. Deze persoon is in conflict met zijn eigen gevoelens. Aan de ene kant wordt er namelijk gedacht dat Benno L. recht heeft op een tweede kans, maar aan de andere kant laat deze persoon blijken dat hij het toch niet heel fijn vind. Dit is een indicator van het nieuwsframe conflict. Er zijn deze avond vier tweets verstuurd op basis van het emotie nieuwsframe en één maal een tweet met een moraliteitsframe. De

actievoerders tegen de huisvesting van Benno L. in Leiden voeren de eerste paar dagen de boventoon met berichtgeving op twitter.

Na publicatie van het artikel op NRC Handelsblad op zaterdag 15 februari 2014 bevestigde burgemeester Lenferink officieel de huisvesting van Benno L. in Leiden. Het gevolg hiervan is een hoeveelheid aan boze twitterberichten. Van de achttien verstuurd tweets op zaterdag 15 februari 2014 hebben dertien tweets een emotionele lading. Veel mensen zijn boos en laten dit ook merken door doodsvewensingen, zoals tweet 11 *“Kunnen ze hem mooi zwemles geven onder water!!”*, tweet 19 *“Is er geen plek in Syrië voor Benno L.?”* en tweet 21 *“Benno L. woont in Leiden. Over de reling ermee met die graftak!”*. Deze berichten laten zien dat mensen boos zijn, wat een indicator is van het nieuwsframe emotie. Er is deze dag maar een enkeling die huisvesting van Benno L. genuanceerder bekijkt. Er is één tweet die gaat over de botsing van meningen, wat een duidelijke indicator is voor het conflict frame, namelijk tweet 16 *“Over lastige burgemeestersdilemma’s gesproken: ongeacht de keuze die je maakt, boos zijn ze sowieso”*. Op deze dag wordt er ook een tweet verstuurd door iemand die inspeelt op zijn normen en waarden. Deze persoon vind het namelijk een plicht om mensen een tweede kans te geven en het regelen van huisvesting is hier ook noodzakelijk voor, tweet 18 *“INDERDAAD! Huisvesting Benno L. is 'n plicht”*.

Op zondag 16 februari 2014 worden er 24 tweets verstuurd. Dit is de dag waarop de meeste tweets zijn verstuurd. Mensen zijn op deze dag nog duidelijk geëmotioneerd. Er worden tweets gestuurd als tweet 28 *“Ben-no Leiden”*, tweet 34 *“Ongelofelijk dat er mensen zijn die vinden dat Benno L. een kans verdiend in een kinderrijke buurt. We zullen hem naast jou zetten!”* en tweet 38 *“Advocaat Benno L. vind situatie mensonwaardig. Temeer omdat risico op herhaling praktisch 0 is. Praktisch!! Flikker toch op man!”*. Toch worden er op deze dag ook acht tweets verstuurd die passen in het verantwoordelijkheidsframe. De tweets die hierin passen scoren op de indicator verantwoordelijkheid nemen, zoals tweet 35 *“Men wacht nog steeds op uitleg van de burgemeester”*. In deze tweet wordt de verantwoordelijkheid van de situatie toegewezen aan burgemeester Lenferink. De mensen willen graag uitleg krijgen. Mensen laten blijken door de vele emotionele tweets dat zij niet blij zijn met de huisvesting van Benno L. in Leiden, maar zijn na verloop van tijd opgelucht als burgemeester Lenferink zijn gezicht laat zien op de onaangekondigde demonstratie tegen Benno L. Volgens de verstuurd tweets laat burgemeester Lenferink zien dat hij zijn verantwoordelijkheid neemt in de gehele situatie. Dit is terug te zien in tweet 42 *“Burgemeester Lenferink is inmiddels aanwezig om met demonstranten te praten”*, tweet 43 *“Het is inmiddels weer rustig. Lenferink heeft*

demonstranten toegesproken en gaat 'nadenken' over het verblijf van Benno L. in Leiden” en tweet 32 “De burgemeester van Leiden is in gesprek met enkele personen in een schoolgebouw”.

In de loop van de dagen veranderd de berichtgeving op twitter. Waar mensen vooral eerst tweets verstuurd waarin zij hun boosheid uiten en het nieuws framen op basis van emotie, veranderd de berichtgeving naar het hebben van lof voor burgemeester Lenferink dat hij zijn verantwoordelijkheid neemt. Op maandag 17 februari 2014 worden er twintig tweets verstuurd. Acht van deze tweets passen in het verantwoordelijkheidsframe. Dit blijkt uit tweet 61 *“Burgemeester Lenferink stapt op als Benno L. in de fout gaat’. Goede houding vertrouwen in ’t systeem en vertrouwen in burgers”* en tweet 59 *“Veel respect voor bestuurders die verantwoordelijkheid durven te nemen. Alleen dan behoud je je rechtstaat”*, tweet 57 *“De burgemeester van Leiden is een held”* en tweet 53 *“Wat een dappere en moedige man is burgemeester Lenferink van Leiden”*. Acht andere tweets passen in het emotie frame. Mensen zijn nog steeds boos over de huisvesting van Benno L. in Leiden. Maar het aantal doodsverwensingen aan het adres van Benno L. is afgenomen. Dit laat blijken dat de mensen gematigder zijn geworden in de gehele situatie rondom de huisvesting van Benno L. Dit ziet men terug in de berichtgeving op twitter, zoals in tweet 60 *“Burgemeester treed af als BennoL in de fout gaat. En wat bied dat voor de kinderen? Neem hem lekker zelf in huis!!”* en tweet 55 *“Ik zit er toch mee. Vanaf volgende week mag Naomi niet meer alleen naar gym-training lopen. Hij woont 200m van de gymzaal af”*. In de loop van maandag 17 februari 2014 komen er steeds meer berichten op twitter van mensen die een andere mening hebben dan de actievoerders, zoals tweet 56 *“De typische domheid van de mens: ‘hij moet natuurlijk ergens wonen, maar niet hier.’ Zo werkt het dus niet..”*. Dit is een tweet die past in het conflict frame, vanwege het hebben van een andere mening dan de actievoerders. Er verschijnen ook berichten die inspelen op de gehanteerde normen en waarden in onze samenleving. Er verschijnen ook steeds meer berichten van mensen die voorstander zijn voor het blijven van Benno L. in Leiden. Dit blijkt ook uit tweet 51 *“Ja, hij is de fout ingegaan. Ja, hij heeft iets verschrikkelijks gedaan. Maar nee, hij verdient geen heksenjacht”*.

Vanaf dinsdag 18 februari 2014 wordt er minder actief getwitterd. Dit is terug te zien in de hoeveelheid tweets, hieronder weergegeven in tabel 5. Enkel nog een uitschieter op vrijdag 21 februari wanneer de definitieve beslissing werd genomen over het verblijf van Benno L. in Leiden.

Datum	Aantal tweets
14 februari 2014	5
15 februari 2014	18
16 februari 2014	24
17 februari 2014	20
18 februari 2014	8
19 februari 2014	6
20 februari 2014	3
21 februari 2014	13
22 februari 2014	6
23 februari 2014	2
24 februari 2014	1
25 februari 2014	2
27 februari 2014	3

Tabel 5: Frequentie van tweets

In deze dagen dat er minder actief wordt getwitterd is de berichtgeving op twitter omgeslagen. Waar mensen op het begin vooral tweeten om hun boosheid te uiten, verschijnen er vanaf dinsdag 18 februari 2014 steeds meer begripvolle reacties voor het standpunt van burgemeester Lenferink, zoals tweet 71 *“Die burgemeester van Leiden, best een baas is dat”* en tweet 70 *“Ik woon in Leiden, heb dochter met handicap in die buurt op school en van mij mag ie blijven”*. De verstuurde tweets zijn steeds meer op basis van het verantwoordelijkheidsframe en moraliteitsframe. Veel burgers hebben begrip voor de verantwoordelijkheid die burgemeester Lenferink op zich neemt met het verzorgen van huisvesting voor ex-gedetineerden. Op woensdag 21 februari 2014 stelt burgemeester Lenferink een samenscholingsverbod in voor de wijk waar Benno L. woont. Hier werd ook om gevraagd door de buurtbewoners, zie tweet 75 *“Opnieuw een demonstratie bij de woning van Benno L.”*, tweet 76 *“Kan de burgemeester van Leiden geen samenscholingsverbod bij de seniorenflat instellen?”* en tweet 77 *“In Leiden geldt sinds vandaag een samenscholingsverbod voor demonstranten die de wijk waar Benno L. woont al dagen onrustig maken”*. Dit zijn tweets op basis van het emotie frame. Veel buurtbewoners zijn namelijk niet meer boos vanwege de huisvesting van Benno L., maar vanwege de vele onrust die de actievoerders elke dag creëren met hun demonstraties.

Op vrijdag 21 februari 2014 is er een uitschieter in de berichtgeving rondom Benno L. Op deze dag maakte burgemeester Lenferink bekend dat Benno L. woonachtig zal blijven in Leiden. Dit leverde van de actievoerders wederom felle en boze berichten op, wat indicatoren zijn van het nieuwsframe emotie. Zoals tweet 97 *“Jesus is toch belachelijk dat die tering Benno in Leiden mag blijven wonen!! Je zal er maar kinderen hebben!!”* en tweet 87 *“Maar bedankt Lenferink, dat ik niet meer met mijn dochters naar de speeltuin en kinderboerderij ga.. Alles voor een pedo”*. Deze berichten laten zien dat er nog steeds boze actievoerders zijn vanwege de huisvesting van Benno L. Toch is het merendeel van de berichten positief. Mensen zijn blij dat Lenferink zijn verantwoordelijkheid heeft genomen met de huisvesting van Benno L. en hopen dat zijn voorbeeld zal volgen. Dit ziet men terug in tweet 88 *“Trots op moedig besluit Lenferink”*, tweet 95 *“Benno L. kan in Leiden blijven wonen, schrijft burgemeester Lenferink aan omwonenden. Sterk staaltje bestuurskunst”* en tweet 93 *“Een burgemeester met ballen! Hopelijk doet voorbeeld volgen!”*.

Op zaterdag 22 februari 2014 volgen er berichten op twitter vanwege een georganiseerde demonstratie waar naar schatting een groep van 200 mensen aan mee deden. Deze berichten lieten zien dat een deel van de bevolking nog steeds boos is en er dus nog steeds het nieuwsframe emotie wordt toegepast. Zoals in tweet 101 *“Dat niemand het recht in eigen handen neemt BennoL als die in mijn buurt zou komen wonen maak ik zn leven een hel dat beloof ik”*. Ook die dag wordt het emotie frame weer op een positieve manier toegepast, zoals in tweet 104 *“Ben trots op burgervader Leiden! Ik als inwoner en als mens!”*. Dat veel mensen de actievoerders niet meer serieus namen en een grotere hekel begonnen te krijgen aan deze actievoerders dan aan de huisvesting van Benno L., blijkt ook uit tweet 102 *“Dure grap dat gedonder met Benno L. in Leiden, tientallen agenten en ME'ers...”*. Er wordt namelijk een bericht gestuurd op basis van het frame voor de economische gevolgen. Men laat hiermee zien dat ook de actievoerders geld kosten voor de samenleving. Op donderdag 27 februari 2014 vindt er een raadsvergadering plaats ter afsluiting van de gehele situatie rondom Benno L. Uit tweet 110, *“De publieke tribune is halverwege de vergadering ook al weer half leeg”*, blijkt ook dat de kleine groep tegenstanders zich heeft neergelegd bij het verblijf van Benno L. in Leiden.

In tabel 6, hieronder weergegeven, is een overzicht van het aantal tweets bij elk nieuwsframe. Hieruit blijkt dat het nieuwsframe emotie overtuigend het meest werd gehanteerd, namelijk 52 keer. Opmerking hierbij is dat in de loop der dagen dit nieuwsframe van berichtgeving in negatieve zin van het woord over ging naar hantering van het nieuwsframe emotie in positieve zin. Het nieuwsframe verantwoordelijkheid werd 33 keer gehanteerd. Ook

bij de hantering van dit nieuwsframe is er een tweedeling te zien. Waar op het begin de berichten gebaseerd waren op verantwoordelijkheid toewijzen, wijzigde dit na een aantal dagen in berichten waarin met lof gesproken werd over het nemen van burgemeester Lenferink zijn verantwoordelijkheid.

Nieuwsframe	Aantal tweets
Verantwoordelijkheid	33
Conflict	14
Economische gevolgen	1
Emotie	52
Moraliteit	15

Tabel 6: Gehanteerde nieuwsframes op Twitter

5.1.3 Relatie onafhankelijke variabelen

Wanneer er wordt gekeken naar de relatie tussen het gehanteerde crisis frame van burgemeester Lenferink en de gehanteerde nieuwsframes op social media platform twitter is te zien dat burgemeester Lenferink gedurende de hele situatie rond Benno L. heeft vastgehouden aan crisisframe type 1: geen crisis. Burgemeester Lenferink heeft de situatie rond Benno L. nooit bestempeld als een crisis. Burgemeester Lenferink heeft continue de significantie geminimaliseerd en geen schuld toegewezen. Burgemeester Lenferink bleef de volgende reacties dan ook herhalen *“de huisvesting van L. in Leiden is verantwoord en door zijn aanwezigheid komt de veiligheid niet in het gedrag”* en *“wij zullen met elkaar een oplossing moeten vinden om deze mensen een plek te geven in onze samenleving. Opnemen en in contact blijven is beter dan buitensluiten en isoleren”*. Gedurende de gehele ophef rondom de huisvesting van Benno L. in Leiden hamert burgemeester Lenferink op de solidariteit van de samenleving in het geheel.

Op social media verschenen na de bekendmaking van de huisvesting van Benno L. in Leiden veel berichten op social media platform twitter. Het nieuwsframe op basis van emotie werd overtuigend het meest gehanteerd tijdens deze crisis. Veel mensen waren de eerste dagen na de bekendmaking van de huisvesting van Benno L. in Leiden boos. In de loop der dagen veranderde de hantering van het emotie nieuwsframe. Van berichtgeving in negatieve zin van het woord ging men over naar berichtgeving op een positieve manier. De boosheid vanwege de huisvesting van Benno L. wijzigde naar boosheid op de onrust die de actievoerders creëren. Het nieuwsframe op basis van verantwoordelijkheid was het nieuwsframe dat na het emotie frame

het meest werd gehanteerd. In de eerste dagen waren de berichten gebaseerd op het toewijzen van de verantwoordelijkheid aan burgemeester Lenferink. Na verloop van tijd wijzigde dit naar berichten waarin met lof over burgemeester Lenferink werd gesproken vanwege het nemen van zijn verantwoordelijkheid. In de hantering van de nieuwsframes en in de berichtgeving is een overduidelijke kanteling te zien. In de loop der dagen werd de groep actievoerders steeds kleiner en gingen steeds meer mensen begrip tonen voor het standpunt van burgemeester Lenferink.

Dit blijkt ook uit de volgende reactie van burgemeester Lenferink *“Ik merkte beetje bij beetje dat mijn overtuiging dat de veiligheid niet in het geding is, overtuigde en dat de redelijkheid de overhand kreeg. Hier was ik blij mee. En trots op. Mensen uit de buurt wilden vooral dat het gedoe ophield. Ze wilden geen demonstraties meer, die georganiseerd werden door mensen die niet uit de buurt kwamen maar van elders. Ze wilden geen schreeuwende mensen in het flatgebouw of elders in de wijk. Ze wilden rust. Ik begreep dit maar al te goed”*. Gedurende de gehele periode bleef burgemeester Lenferink voet bij stuk houden dat er geen sprake was van een crisis. Deze overtuiging van burgemeester Lenferink bereikte ook de berichtgeving op social media platform twitter. Er kan dan ook gezegd worden dat de gehanteerde crisis framing strategie van burgemeester Lenferink een positieve invloed had op de nieuwsframes en de daarbij behorende berichtgeving op social media platform twitter.

5.1.4 Politieke uitkomsten

In de dagen na de bekendmaking van de huisvesting van Benno L. in Leiden ontstond er een actiegroep tegen de komst van Benno L. De actievoerders zorgen voor vele demonstraties bij het huis van Benno L. Er werd geschreeuwd dat Benno L. samen met burgemeester Lenferink moest vertrekken uit Leiden. De actievoerders waren boos dat burgemeester Lenferink toestemming had gegeven voor het huisvesten van Benno L. in Leiden. In de eerste paar dagen legden de actievoerders de schuld neer bij burgemeester Lenferink voor de komst van Benno L. in Leiden. Na verloop van tijd wijzigde het standpunt van vele actievoerders naar vrijspraak van schuld in plaats van het leggen van de focus op schuld. Veel mensen kregen op een gegeven moment de zelfde mening als burgemeester Lenferink. Het feit dat burgemeester Lenferink de verantwoordelijkheid op zich nam met de volgende uitspraak heeft hier aan bijgedragen: *“Als het fout gaat met Benno L. dan”*. Volgens burgemeester Lenferink heeft namelijk iedereen recht op een tweede kans.

In de raadsvergadering op 27 februari 2014 wordt de huisvesting van Benno L. in Leiden besproken. In deze raadsvergadering geeft burgemeester Lenferink een toelichting op zijn

brieven van 14, 16 en 21 februari 2014 aan de Raad en aan de buurtbewoners inzake de huisvesting van Benno L. in Leiden. Burgemeester Lenferink zegt hierbij het volgende *“ik ben blij dat ik in de gelegenheid wordt gesteld om verantwoordelijkheid af te leggen nadat ik mijn verantwoordelijkheid nam”* (Gemeente Leiden, 2014c). Met deze uitspraak accepteert burgemeester Lenferink zijn verantwoordelijkheid in de zaak rond de huisvesting van Benno L. in Leiden. Burgemeester Lenferink komt in de raadsvergadering op 27 februari 2014 tot de conclusie dat de groep mensen die hij om zich heen had verzameld voorafgaand aan de bekendmaking van de huisvesting van Benno L. in Leiden te klein is geweest. Dit is volgens burgemeester Lenferink een leermoment voor de toekomst. Daarnaast geeft burgemeester Lenferink aan dat hij onder de indruk is geraakt hoe mensen reageerden op discussies. Hij geeft aan dat hij dit heeft onderschat. Met deze uitspraken heeft burgemeester Lenferink zijn verantwoordelijkheid geaccepteerd. Dit betekent dat het politieke spel zich af zal spelen in box 1 of in box 2. Dit hangt af van de insteek van de oppositie.

De politieke partijen uit de gemeenteraad bedanken allen burgemeester Lenferink voor het afleggen van verantwoording. In deze verantwoording stellen verschillende partijen vragen aan burgemeester Lenferink over de situatie rondom Benno L. in Leiden. De vragen die gesteld worden aan burgemeester Lenferink zijn vooral technische vragen. Er wordt ingegaan op de gestelde voorwaarden aan het verblijf van Benno L. in Leiden en of deze voorwaarden ook op lange termijn gegarandeerd kunnen worden, hoe de beschikbaarheid en veiligheid van vrijwilligers gegarandeerd kan worden. Burgemeester Lenferink is in staat om alle partijen een bevredigend antwoord te geven. Dit zorgt voor lovende reacties voor burgemeester Lenferink door de heer Koek namens politieke partij D66. Deze reactie luidde als volgt *“Na het bekend worden van het feit dat Benno L. in Leiden woont, is de burgemeester erg sterk opgetreden. Er is veel aandacht besteed aan het informeren en betrekken van buurtbewoners en andere belanghebbenden. Ondanks dat het niet via de regels ging, werd er niet moeilijk gedaan over de demonstraties. Door naar de demonstraties te gaan en met omwonende te praten, heeft de burgemeester veel respect gewonnen aan beide kanten van de discussie”* en *“verder waardeert D66 het zeer dat de burgemeester zijn verantwoordelijkheid neemt en dat hij verantwoording aflegt”* (Gemeente Leiden, 2014c). De andere politieke partijen steunen dit standpunt en complimenteren de burgemeester voor zijn moed die hij toonde nadat hij merkte dat de zaak was uitgelekt. De heer Keereweer voegt hier namens de PvdA het volgende aan toe *“De burgemeester heeft zich in deze zaak getoond als een man met oog voor een maatschappelijk probleem dat niet opgelost kan worden als je het als maatschappij voor je uit schuift of bij een ander over de heg gooit”* (Gemeente Leiden, 2014c).

De heer Kraats zegt namens de SP dat zijn partij het niet eens is met de manier waarop de communicatie is ingegaan. Dit moet een leer moment zijn voor in de toekomst. Verder geeft de heer Kraats kritiek op de woonlocatie van Benno L. Er zijn namelijk teveel scholen en zwembaden in de buurt. Deze keuze had anders gekund volgens de SP. Na een uitleg van burgemeester Lenferink wordt de SP tevreden gesteld en vervalt de kritiek van de SP op burgemeester Lenferink. Dit blijkt ook wanneer Leefbaar Leiden een motie van wantrouwen indient. Met deze motie zegt Leefbaar Leiden het vertrouwen in burgemeester Lenferink op. De reden voor het indienen van de motie van wantrouwen is als volgt volgens de heer Sloos van Leefbaar Leiden *“deze burgemeester heeft niet alleen zijn gemeente ernstig geschaad, maar ook de belangen van Leidse gezinnen met jonge kinderen. Hij dient zo spoedig mogelijk af te treden”* (Gemeente Leiden, 2014c). Deze motie wordt direct door alle andere leden van de gemeenteraad verworpen. Dit betekent dat de oppositie, in dit geval de gemeenteraad, niet de focus legt op schuld maar op vrijspraak van schuld.

Er kan gesteld worden dat burgemeester Lenferink zijn verantwoordelijkheid in de zaak rond Benno L. heeft geaccepteerd. Dit heeft burgemeester Lenferink aangetoond door de uitspraak dat hij opstapt wanneer Benno L. in de fout gaat. De oppositie gaat voor vrijspraak van schuld voor burgemeester Lenferink in de zaak rond Benno L. Hiermee komt het politieke spel terecht in box 1: schuld minimalisering. De politieke uitkomst hierbij is ‘elite loopt waarschijnlijk geen reputatieschade op’. Burgemeester Lenferink kreeg op het begin te maken met felle kritieken vanwege de huisvesting van Benno L. in Leiden. Deze kritieken zwakten steeds verder af en uiteindelijk verdween de kritiek tegen burgemeester Lenferink. Dit is een indicator van politieke uitkomst ‘geen reputatieschade’. Vanwege de afwezigheid van kritiek tegen burgemeester Lenferink kon burgemeester Lenferink aan blijven als burgemeester van Leiden. Dit is wederom een indicator van politieke uitkomst 2: ‘geen reputatieschade’. Wanneer er naar de politieke uitkomsten wordt gekeken in combinatie met de framing strategie van burgemeester Lenferink en de nieuwsframes op social media kan er gesteld worden dat burgemeester Lenferink geen reputatieschade heeft geleden als gevolg van de huisvesting van Benno L. in Leiden. Hiermee is politieke uitkomst 2 bereikt, namelijk dat burgemeester Lenferink geen reputatieschade op loopt vanwege zijn doen en laten tijdens en na-afloop van deze gebeurtenis.

5.1.5 Conclusie

Het gehanteerde crisisframe in deze casus is crisisframe type 1: ‘geen crisis’. Het gehanteerde nieuwsframe op social media platform twitter was het nieuwsframe emotie. De meeste tweets werden geplaatst binnen dit frame. Het nieuwsframe emotie werd opgevolgd door het verantwoordelijkheidsframe. De politieke uitkomst hiervan is politieke uitkomst type 2: ‘geen reputatieschade’.

Als er naar de theorie van Boin e.a. (2009) wordt gekeken dan wordt crisisframe type 1: geen crisis, gehanteerd met als doel om geen reputatieschade op te lopen. Dit betekent voor de casus waarin Benno L. huisvesting heeft gevonden in Leiden dat de politieke uitkomst overeenkomt met de verwachting van de theorie van Boin e.a. (2009), namelijk dat men bij het hanteren van crisisframe type 1 uitgaat van schuld minimalisering. De politieke uitkomst ‘geen reputatieschade’ is een gevolg van de gehanteerde crisis framing strategie van de burgemeester. De framing strategie van de burgemeester heeft een positieve invloed gehad op de relatie tussen de twee onafhankelijke variabelen. De berichtgeving op social media platform twitter veranderde als gevolg van de gehanteerde crisis framing strategie van de burgemeester. Wat er uiteindelijk voor zorgde dat de burgemeester geen kritiek meer kreeg op social media platform twitter. De positieve relatie tussen de onafhankelijke variabelen zorgden er voor dat de crisis afsloot met de gewenste politieke uitkomst, namelijk geen reputatieschade. Deze uitkomst kwam doordat de burgemeester zijn verantwoordelijkheid nam in deze gebeurtenis. Dit zorgde voor het uitblijven van kritiek in de gemeenteraad en dat de burgemeester zijn positie behoudt.

5.2 Huisvesting Sytze van der V. in Amersfoort

In mei 2014 neemt Sytze van der V. intrek in een woning in de Amersfoortse volkswijk Soesterkwartier. De gemeente werd pas op de hoogte gesteld van de huisvesting van Sytze van der V. nadat hij al intrek had genomen in de woning en komen er dan ook pas achter dat het boven kinderdagverblijf de Puntmuts is. Burgemeester Bolsius stuurt daarom op 19 juni 2014 een brief aan Sytze van der V. en meldt hierin dat hij de woonlocatie van Sytze van der V. geen geschikte woonlocatie vindt. In deze brief heeft burgemeester Bolsius Sytze van der V. verzocht om te verhuizen en biedt hem drie andere alternatieven elders in de stad. Het aanbod om ergens anders te gaan wonen heeft Sytze van der V. afgewezen. Hierop stelt burgemeester Bolsius dat hij Van der V. niet kan dwingen ergens anders te gaan wonen, want hij heeft zijn straf uitgezeten en is dus een vrij man. Sytze van der V. heeft zich dan ook op eigen initiatief gevestigd in Amersfoort (NU.nl, 2014a). Vervolgens publiceert Sytze van der V. op 21 juni de betreffende brief van burgemeester Bolsius op zijn persoonlijke weblog voorzien van kritiek op burgemeester Bolsius en het Openbaar Ministerie. Op deze dag schrijft Sytze van der V. via social media platform twitter verschillende nationale media aan met daarin een link naar de brief. In deze brief heeft Sytze van der V. naar eigen zeggen de woonplaats steeds doorgestreept (NRC, 2014a). Na het publiceren van deze brief door Sytze van der V. besloot burgemeester Bolsius dat hij de buurtbewoners per brief kon informeren over de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort. Verder heeft burgemeester Bolsius de flatgenoten van Sytze van der V. op zaterdag 21 juni 2014 bijgepraat. Op de website van de gemeente Amersfoort verschijnt na het ontstaan van landelijke media aandacht eveneens een bericht. In dit bericht worden de procedure en dilemma's van de gemeente uitgelegd rond het voorstel aan Sytze van der V. om elders in de stad een woonruimte te betrekken. Dit aanbod heeft Sytze van der V. volgens de gemeente naast zich neergelegd (IFV,2014). Sytze van der V. vindt het onacceptabel dat burgemeester Bolsius heeft besloten om zijn woonadres bekend te maken. In een reactie liet Sytze van der V. weten dat burgemeester Bolsius verantwoordelijk is voor zijn veiligheid en alles wat er gaat gebeuren. De geboden alternatieven door de gemeente Amersfoort zijn namelijk slechter dan zijn huidige woning. De reactie van Sytze van der V. is als volgt *“Ik wil best meewerken, maar wil er niet op achteruitgaan”* (NU.nl, 2014a).

Op zondag 22 juni 2014 volgt er protestactie van de buurtbewoners in de wijk Soesterkwartier. In een demonstratietocht liepen 100 mensen mee en aan het eind van de tocht bij het huis van Sytze van der V. hadden nog eens een kleine 200 mensen zich verzameld. Tijdens deze protestactie neemt Burgemeester Bolsius opgehaalde handtekeningen in ontvangst tegen de huisvesting van Sytze van der V. boven kinderdagverblijf de Puntmuts. Op woensdag

25 juni stelt het actiecomité tegen de huisvesting van Sytze van der V. de gemeente een ultimatum. Het ultimatum luidde als volgt *“binnen een week moet er een oplossing zijn anders worden de acties harder”* (IFV,2014). Het heeft een week geduurd voordat burgemeester Bolsius reageerde op dit ultimatum. Een week later, dinsdag 1 juli 2014, zegt burgemeester Bolsius het niet te tolereren dat mensen voor eigen rechter gaan spelen. Op zaterdag 5 juli 2014 brengt burgemeester Bolsius naar buiten dat Sytze van der V. woonachtig zal blijven in zijn huidige woning. De reden die hiervoor wordt gegeven is dat er geen nieuwe woning voor Sytze van der V. gevonden kan worden omdat hij te hoge eisen stelt aan een nieuwe woonruimte en hij zijn eisen constant uitbreid en verandert. Burgemeester Bolsius zegt geen zware maatregelen te kunnen nemen, omdat Sytze van der V. niet gedwongen kan worden om te verhuizen (IFV,2014).

5.2.1 Crisis framing strategie burgemeester Bolsius

Burgemeester Bolsius is al enige tijd op de hoogte van de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort boven kinderopvang de Puntmuts. Zoals hierboven beschreven vond burgemeester Bolsius dit geen geschikte woonplek voor Sytze van der V. en informeerde Sytze van der V. hierover per brief op 19 juni 2014. In deze brief werden ook een aantal alternatieve woningen aangeboden. Op zaterdag 21 juni 2014 publiceerde Sytze van der V. deze brief op zijn persoonlijke weblog. Dit was de aanleiding voor burgemeester Bolsius om de buurtbewoners op zaterdag 21 juni 2014 per brief te informeren over de huisvesting van Sytze van der V. boven kinderopvang de Puntmuts. In deze brief informeert burgemeester Bolsius de buurtbewoners dat hij in mei 2014 op de hoogte werd gesteld over het feit dat veroordeelde pedoseksueel Sytze van der V. zich kort daarvoor had gevestigd in Amersfoort. In deze brief zegt burgemeester Lenferink het volgende *“De heer van der V. vestigde zich op eigen initiatief in Amersfoort. Hij is een vrij man; er zijn geen voorwaarden verbonden aan zijn komst. Hij heeft er zelf voor gekozen om zijn komst aanvankelijk niet bekend te maken in zijn omgeving. Hiertoe bestaat ook geen verplichting”* (Uitspraak 1: Soesterkwartier.info, 2014). Met deze mededeling doet burgemeester Bolsius de uitspraak dat er niks aan de hand is. Hiermee minimaliseert burgemeester Bolsius de significantie. Dit is een informatieve mededeling over de huisvesting van Sytze van der V. Vervolgens geeft burgemeester Bolsius in deze zelfde brief een andere uitspraak omtrent de huisvesting van Sytze van der V. Deze uitspraak is als volgt *“De overheid voelt een verantwoordelijkheid voor zijn veiligheid, maar ook die van u en uw burens. De politie, het openbaar ministerie en ikzelf vinden de huidige locatie waar hij woont minder geschikt”* (Uitspraak 2: Soesterkwartier.info, 2014). Met deze uitspraak geeft burgemeester Bolsius aan

dat het huisvesten van een pedoseksueel boven een kinderdagverblijf geen verstandige keuze is. Burgemeester Bolsius erkend hiermee de significantie van de gebeurtenis en laat hieruit blijken dat het huisvesten van een pedoseksueel gezien kan worden als een dreiging. In deze brief doet burgemeester Bolsius ook nog een tweede uitspraak, namelijk *“Er is namens mij gevraagd of hij bereid is op zoek te gaan naar woonruimte op een andere locatie in Amersfoort. Hij heeft hier voorwaarden aan verbonden die we niet kunnen accepteren”* (Uitspraak 3: Soesterkwartier.info, 2014). Uitspraak 3 is een vervolg op uitspraak 2 en met uitspraak 3 geeft burgemeester Bolsius aan dat hij de huidige woonlocatie van Sytze van der V. niet geschikt vindt, maar stelt Sytze van der V. der mate hoge eisen aan een nieuwe woning dat de gemeente Amersfoort dit niet kan accepteren. Hiermee wijst burgemeester Bolsius schuld toe aan een extern factor, namelijk aan Sytze van der V. Dit is een indicator van het hanteren van crisisframe type 2, crisis als dreiging. In het NOS journaal van 20:00 uur op zaterdag 21 juni 2014 herhaalt burgemeester Bolsius de stelling over de ongeschiktheid van de locatie van de woonruimte. In het NOS journaal vulde burgemeester Bolsius de stelling aan met het volgende *“Ik kan niet meer dan mijn overtuigingskracht gebruiken om van der V. op andere gedachte te brengen”* (Uitspraak 4: NOS journaal, 2014). Met deze uitspraak laat burgemeester Bolsius zien dat hij graag alles er aan wilt doen om Sytze van der V. te laten verhuizen naar een andere woonruimte in Amersfoort. Omdat hij aangeeft alleen zijn overtuigingskracht te kunnen gebruiken om van der V. over te halen wijst hij de schuld toe aan een externe partij, of te wel Sytze van der V. omdat van der V. tot op heden weigert te verhuizen. Het toewijzen van schuld aan een externe partij is een indicator van crisisframe type 2: crisis als dreiging.

Burgemeester Bolsius kan er meelevend dat Sytze van der V. nu in Amersfoort woont, maar de locatie niet. In een interview met RTL nieuws op 21-06-2014 zegt burgemeester Bolsius het volgende *“We hebben geconstateerd dat er niet alleen een kinderdagverblijf, maar ook een buitenschoolse opvang en andere voorzieningen voor jongeren zich in de omgeving bevinden en hebben toen de conclusie getrokken dat we dit geen geschikte plek vinden”* (Uitspraak 5: RTL nieuws, 2014a). Met deze uitspraak herhaalt burgemeester Bolsius dat de huidige woninglocatie van Sytze van der V. niet geschikt is en erkend hij de significantie van de gebeurtenis. Deze significantie erkenning is een indicator van crisis frame type 2, crisis als dreiging. Vervolgens zegt burgemeester Bolsius in dit interview met RLT nieuws het volgende *“We hebben hem aangegeven dat er wat ons betreft geschiktere plekken in Amersfoort zijn, nadrukkelijk binnen Amersfoort. Die discussie zijn we met hem aangegaan en deze persoon heeft de keuze gemaakt daar niet op in te willen gaan”* (Uitspraak 6: RTL nieuws, 2014a). Met deze uitspraak scoort burgemeester Bolsius wederom een indicator van crisis frame type 2:

crisis als dreiging. Sytze van der V. heeft namelijk de mogelijkheid gekregen om te verhuizen naar een geschikte woonlocatie binnen Amersfoort maar wilde hier niet op in gaan. Dit betekent dat volgens burgemeester Bolsius Sytze van der V. de schuldige is in deze situatie, omdat hij niet wilt verhuizen naar een geschikte woonlocatie. Deze indicator, schuld toewijzen aan externe factoren, is een indicator van crisisframe type 2: crisis als dreiging.

Op zondag 22 juni 2014 vindt er een demonstratie plaats. Tijdens deze demonstratie is burgemeester Bolsius langs gekomen om in gesprek te gaan met de demonstranten. Hier kreeg hij van de actievoerders een lijst met handtekeningen overhandigd van mensen die tegen de huisvesting van Sytze van der V. boven kinderdagverblijf de Puntmuts zijn. Nadat burgemeester Bolsius de handtekeningen in ontvangst had genomen zei hij tegen RTV Utrecht het volgende *“Het is een helder signaal en ik snap ook de emotie van de mensen die mij dit stuk overhandigen. Mijn enige instrument, de overtuigingskracht, zal ook de komende dagen verder worden benut”* (Uitspraak 7: RTV Utrecht, 2014b). Met deze uitspraak erkend burgemeester Bolsius de significantie van de gebeurtenis. Hij laat namelijk weten dat hij de emotie van de mensen begrijpt. Hiermee bevestigt burgemeester Bolsius dat de huidige woonlocatie van Sytze van der V. een dreiging vormt. Dit is een indicator van crisis frame type 2: crisis als dreiging. De overhandiging van de handtekeningen was voor de burgemeester een onderstreping van de conclusie die de gemeente zelf ook al had getrokken, namelijk dat Sytze van der V. niet op de goede plek woont.

Op woensdag 25 juni 2014 hebben bewoners uit de Amersfoortse wijk Soesterkwartier burgemeester Bolsius een ultimatum gesteld. Dit ultimatum werd gesteld nadat Sytze van der V. op dinsdagavond 24 juni naar buiten wilde gaan en vervolgens werd belaagd door enkele demonstranten. Burgemeester Bolsius wilde niet op dit voorval reageren, maar heeft de bewoners gevraagd hem tijd te geven om naar een oplossing te zoeken. De enige reactie van burgemeester Bolsius luidde als volgt *“Tot op heden heeft hij, ondanks de demonstraties, nog niet de conclusie getrokken om te verhuizen”* (RTV Utrecht, 25-06-2014). Deze uitspraak was enkel informatief om er voor te zorgen dat de demonstranten hem tijd gunden om een oplossing te zoeken.

Op woensdag 1 juli 2014 verliep het gegeven ultimatum van de actievoerders aan burgemeester Bolsius. De buurtbewoners wilden op deze dag dan ook te horen krijgen dat Sytze van der V. zou vertrekken uit zijn woning boven kinderdagverblijf de Puntmuts. Maar dit

kregen zij niet te horen. Na een week lang gesprekken te hebben gevoerd zijn burgemeester Bolsius en Sytze van der V. niet tot een akkoord gekomen. In een gesprek met enkele actievoerders op het stadhuis zei burgemeester Lenferink het volgende “*Sytze van der V weigert mee te werken en stelt bizarre eisen*” (Uitspraak 8: RTV Utrecht, 2014c). Met deze uitspraken legt burgemeester Bolsius wederom de schuld neer bij een externe partij, of te wel Sytze van der V. Dit is een indicator van crisisframe type 2: crisis als dreiging. Deze uitspraak vulde burgemeester Bolsius aan met de volgende uitspraak “*de heer van de V. dacht in aanmerking te komen voor een schadevergoeding voor immateriële schade. Dit is wat mij betreft niet aan de orde en neigt tot het gebruik van een chantage middel. En daar werk ik absoluut niet aan mee*” (Uitspraak 9: RTV Utrecht, 2014c). Doormiddel van uitspraak 9 maakt burgemeester Bolsius uitspraak 8, waarin hij praat over bizarre eisen, sterker. Met uitspraak 8 laat burgemeester Bolsius zien dat het niet mogelijk is om afspraken te maken met Sytze van der V. en wijst hij Sytze van der V. als schuldige aan in deze gehele situatie. Het wederom toewijzen van schuld aan een externe factor is een indicator van crisisframe type 2: crisis als dreiging. Na afloop van de uitkomst van het gesprek tussen de actievoerders en burgemeester Bolsius verzamelden er wederom een grote groep mensen voor het huis van Sytze van der V. om te demonstreren. Op donderdag 2 juli 2014 waarschuwt burgemeester Bolsius de demonstranten. Hij hoopt dat de Amersfoorters hun verstand blijven gebruiken en zegt hierbij het volgende “*Ik tolereer geen eigen berechting, dat zeg ik ook naar de mensen in het Soesterkwartier die nu denken dat te moeten doen. Doe het niet ! Ik accepteer het niet. En hou rekening met de andere flatbewoners. Het spelen van eigen rechter is absoluut een no-go!*” (Uitspraak 10: RTV Utrecht, 2014d). Burgemeester Bolsius erkend met deze uitspraak de significantie van de gebeurtenis. Dit is een indicator van crisisframe type 2: crisis als dreiging. Ondanks dat de mensen ontevreden en boos zijn zal hij het niet tolereren als de demonstranten nu zelf het recht in eigen hand gaan nemen. Deze uitspraak vult burgemeester Bolsius aan met de volgende uitspraak “*Als het nodig is stel ik een samenscholingsverbod in of kondig ik een noodbevel af in het Soesterkwartier*” (Uitspraak 11: RTV Utrecht, 2014d). Met deze uitspraak laat burgemeester Bolsius zien dat hij het meende toen hij in uitspraak 10 zei dat hij het niet zal tolereren als mensen voor eigen rechter gaan spelen. Met uitspraak 10 en 11 laat burgemeester Bolsius zien dat hij de significantie van de gebeurtenis erkend, maar ook dat hij wanneer het nodig is schuld toewijst aan een externe partij in dit geval de demonstranten. Dit zijn indicatoren van crisisframe type 2: crisis als dreiging. Burgemeester Bolsius is, ondanks dat hij en Sytze van der V. er niet zijn uitgekomen om een andere woonruimte te vinden, ook verantwoordelijk

voor de veiligheid van Sytze van der V. En burgemeester Bolsius zal het niet accepteren wanneer de veiligheid van Sytze van der V. in het geding komt.

Wanneer er naar bovenstaande uitspraken wordt gekeken dan heeft burgemeester Bolsius het meest gebruik gemaakt van crisisframe type 2, crisis als dreiging. Burgemeester Bolsius heeft namelijk in bijna al zijn uitspraken crisisframe type, crisis als dreiging, gehanteerd. In de gedane uitspraken door burgemeester Bolsius omtrent de huisvesting van Sytze van der V. heeft burgemeester Bolsius continue de nadruk gelegd op een schuldige externe partij. Deze schuldige externe partij is in deze situatie Sytze van der V. Burgemeester Bolsius vindt de huidige woonruimte van Sytze van der V. niet geschikt, maar wilt Sytze van der V. niet weg hebben uit Amersfoort. Ondanks de vele gesprekken besloot Sytze van der V. niet te verhuizen en zelfs de gesprekken af te kappen en een immateriële schade vergoeding te eisen. Hieruit blijkt volgens burgemeester Bolsius dat Sytze van der V. de schuldige is in deze gehele situatie. Na het afkappen van de gesprekken met Sytze van der V. dreigt burgemeester Bolsius met het instellen van een samenscholingsverbod om de demonstraties tegen te gaan. Hier hanteert hij wederom crisisframe type 2: crisis als dreiging. Alleen in dit geval wijst hij schuld toe aan de demonstranten voor het creëren van onrust. Verder erkend burgemeester Bolsius de significantie van de gebeurtenis, crisisframe type 2, door te erkennen dat hij de emoties van de buurtbewoners begrijpt. En dat hij ook van mening is dat de huidige woonlocatie van Sytze van der V. niet geschikt is. In tabel 7, hieronder weergegeven, volgt een overzicht met de uitkomsten van de crisis framing strategie.

Uitspraak	Bron	Datum	Type crisisframe
1	Brief aan de buurtbewoners	21 juni 2014	F1
2	Brief aan de buurtbewoners	21 juni 2014	F2
3	Brief aan de buurtbewoners	21 juni 2014	F2
4	NOS, 2014	21 juni 2014	F2
5	RTL, 2014	21 juni 2014	F2
6	RTL, 2014	21 juni 2014	F2
7	RTV Utrecht	22 juni 2014	F2
8	RTV Utrecht	01 juli 2014	F2
9	RTV Utrecht	01 juli 2014	F2
10	RTV Utrecht	02 juli 2014	F2
11	RTV Utrecht	02 juli 2014	F2

Tabel 7: Crisis framing door burgemeester Bolsius

5.2.2 Nieuws framing social media

Op social media platform twitter is sinds zaterdag 21 juni 2014 de huisvesting van Sytze van der V. boven kinderdagverblijf de Puntmuts het gesprek van de dag. De berichtgeving op twitter ontstond toen burgemeester Bolsius de buurtbewoners van de wijk Soesterkwartier per brief in had gelicht over de huisvesting van Sytze van der V. boven kinderdagverblijf de Puntmuts. De meeste twitterberichten hebben op zaterdag 21 juni 2014 een emotionele lading. Mensen reageren vol ongeloof dat Sytze van der V. woonachtig is boven een kinderdagverblijf in Amersfoort. Dit is terug te zien in de verstuurde tweets, bijvoorbeeld tweet 5 “*Sytze van der V woont boven kinderopvang. Dit kan alleen in NL*”, maar ook tweet 6 “*Boven(!) een kinderopvang, man man!*”. Deze twitterberichten hebben een emotionele invalshoek op de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort. In de berichtgeving op twitter is te zien dat mensen het ongelooflijk vinden dat een ex-gedetineerde pedofiel woonachtig is boven een kinderdagverblijf. Volgens de berichten op twitter is dit vragen om problemen. Dit is terug te zien in tweet 10 “*De kat op het spek binden: Sytze van der V woont boven kinderopvang*” en tweet 11 “*Dit kan niet waar zijn!? Kat & spek?*”. Mensen willen niet dat Sytze van der V. blijft wonen in zijn huidige woning. Volgens de berichtgeving is het vragen om problemen wanneer een veroordeelde pedofiel een woonruimte geeft boven een kinderdagverblijf, dit blijkt ook uit tweet 24 “*Sytze van der V woont boven kinderopvang in Amersfoort dat is voor hem bijna eten uit de muur...*”. Uit de berichtgeving blijkt dat er naast ongeloof ook boosheid heerst onder de mensen wat een indicator is van het emotie frame, dit wordt weergegeven door tweet 12 “*Niet*

te geloven. Schiet die vent naar de maan!”). Mensen willen niet dat Sytze van der V. blijft wonen in zijn huidige woning. Dat Sytze van der V. in Amersfoort komt te wonen is voor velen geen probleem, het gaat vooral om de locatie boven kinderdagverblijf de Puntmuts. Er wordt cynisch gereageerd op burgemeester Bolsius zijn mening in de informatiebrief aan de buurtbewoners. Hierin laat hij weten dat hij ook van mening is dat de huidige woonlocatie niet geschikt is voor Sytze van der V. Dit blijkt uit bijvoorbeeld tweet 26 *“Gemeente vind locatie niet geschikt.. Joh!?!?”*. De berichtgeving is dan ook boos, cynisch, vol van ongeloof en vol met klachten over de woonlocatie boven het kinderdagverblijf. Zaterdag 21 juni 2014 is ook de dag waarop ver uit de meeste tweets zijn verstuurd omtrent de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort, namelijk 33 tweets.

Op zondag 22 juni 2014 verschijnen er ook tegenberichten op social media platform twitter. In deze berichten snappen mensen de ophef van de actievoerders niet. Dit is terug te zien in verschillende tweets, bijvoorbeeld in tweet 35 *“In Amersfoort is men bang voor Sytze van der V. Deze mensen kunnen in de time machine direct terug naar 1700”* en tweet 40 *“Een bekende pedofiel is vaak veel minder gevaarlijk dan een onbekende!”*. Deze berichten worden gestuurd op basis van het moraliteitsframe. Mensen plaatsen de demonstraties van de actievoerders in een context van morele en sociale voorschriften. Er wordt een beroep gedaan op de normen en waarden die gelden in de samenleving. Dit is ook terug te zien in tweet 41 *“Hij moet toch ook ergens wonen”*. Uit dit soort berichten blijkt dat men van mening is dat iedereen een tweede kans verdient en dat een heksenjacht niet meer van deze tijd is. Er wordt hierbij dus overduidelijk een beroep gedaan op de normen en waarden uit onze samenleving. Dit is een indicator van het moraliteitsframe.

Op zondag 22 juni 2014 verschijnen er ook berichten op social media platform twitter waarbij er getweet werd op basis van het frame van economische gevolgen. Deze berichten zijn dan te verdelen in het verontwaardigd reageren op de financiële consequenties die komen kijken om de demonstraties te leiden in goede banen, zoals in tweet 43 *“De politie zet TWAALF AGENTEN in om de veiligheid van pedo Sytze van der V. 24/7 intensief te bewaken”*. Maar ook berichten van mensen die verontwaardigd reageren op Sytze van der V. dat hij een schadevergoedingsproces gaat starten tegen de gemeente Amersfoort vanwege het lijden van immateriële schade, zoals in tweet 42 *“Sytze van der V wil schadevergoeding van Amersfoort. Wat een gek!”*. Gedurende het weekend waarin bekend werd dat Sytze van der V. in Amersfoort woont is er maar eenmaal een tweet waarin de aandacht wordt gevestigd op de consequenties voor kinderdagverblijf de Puntmuts. Dit gebeurt in tweet 37 *“In een dag een bedrijf failliet”*.

In deze tweet wordt de aandacht gevestigd op de financiële consequenties voor het kinderdagverblijf. De persoon achter deze tweet gaat er vanuit dat nu bekend is dat Sytze van der V. boven het kinderdagverblijf woont mensen opzoek zullen gaan naar een ander kinderdagverblijf. Dit zou grote financiële consequenties hebben voor dit bedrijf waardoor het failliet zou kunnen gaan. Dit zijn indicatoren van het economische gevolgen frame.

Het is opvallend dat er in de berichtgeving op social media platform twitter nagenoeg geen kritieke berichten zijn tegen burgemeester Bolsius. De berichten op twitter gaan voornamelijk over het ongeloof dat Sytze van der V. boven een kinderdagverblijf woont en vinden Sytze van der V. dan ook de schuldige in deze kwestie. Dit blijkt bijvoorbeeld uit tweet 45 op dinsdag 24 juni 2014 “*Sytze van der V vindt dat burgemeester Bolsius smerige spelletjes speelt. Je bent zelf smerig!*”. Dit twitterbericht is getweet op basis van het conflict frame. In deze tweet is duidelijk een verschil van mening terug te zien, wat een indicator is het van conflict frame. Andere tweets op dinsdag 24 juni 2014 laten zien dat mensen van mening zijn dat burgemeester Bolsius zijn verantwoordelijkheid neemt door in gesprek te gaan met de actievoerders. Dit is terug te zien in tweet 48 “*Burgemeester Amersfoort communiceert machteloosheid over Sytze van der V.*”. Dit bericht laat zien dat de mensen het fijn vinden dat burgemeester Bolsius communiceert met de actievoerders en ook zijn verantwoordelijkheid neemt om iets aan de situatie rond de huisvesting van Sytze van der V. te willen doen. Het nemen van verantwoordelijkheid is een indicator van het verantwoordelijkheidsframe.

In de loop van de dagen veranderd de berichtgeving op twitter en neemt de stroom aan berichten af. Dit komt mede door het gestelde ultimatum van de actievoerders aan burgemeester Bolsius. De actievoerders geven burgemeester Bolsius een week de tijd om tot een oplossing te komen. Dit is ook terug te zien in de berichtgeving op twitter. Het aantal berichten gebaseerd op het emotie frame neemt af en er komen meer berichten waarin er een beroep wordt gedaan op de normen en waarden van de samenleving. Dit is terug te zien in verstuurd tweets op woensdag 25 juni 2014. In deze tweets laten mensen zien dat zij het niet eens zijn met de acties bij het huis van Sytze van der V. en is men van mening dat dit soort acties averechts werken. Dit blijkt bijvoorbeeld uit tweet 54 “*Sytze van der V. belaagd in Amersfoort. En zo glijden we geleidelijk weer terug in de middeleeuwen*” en tweet 55 “*Sytze van der V. belaagd in Amersfoort. DOMME DOMME DOMME MENSEN DIE DIT BEDACHT HEBBEN*”. Uit deze berichten blijkt dat men de acties afkeurt en dat dit soort acties niet passen in de huidige sociale en morele voorschriften. Dit zijn indicatoren van het moraliteitsframe. De berichten op twitter veranderen ook op een andere manier. Waar men op het begin vooral tweets verstuurd waar in

een mening werd verkondigd, is er in deze periode vooral een discussie aan de gang tussen voor- en tegenstanders van de huisvesting van Sytze van der V. Dit blijkt uit de volgende tweets; tweet 58 *“Ik doe mee met de protesten, want hij moet gewoon weg uit Amersfoort”* waar vervolgens iemand op reageert met tweet 57 *“Jullie zijn gewoon allemaal tokkies met boter op hun hoofd”*. Dit zijn tweets op basis van het emotie frame. In de tweets is namelijk boosheid te herkennen en dit is een indicator van het emotieframe.

In de dagen voorafgaand aan dinsdag 1 juli 2014 werd er weinig inhoudelijk gereageerd op de huisvesting van Sytze van der V. Zoals hierboven al gezegd vonden er enkel een aantal onderlinge discussies plaats tussen voor- en tegenstanders van de huisvesting van Sytze van der V. Tot aan dinsdag 1 juli, de dag waarop het gestelde ultimatum voor burgemeester Bolsius verliep. Op deze dag ontstond er een piek in het aantal tweets. Er werden deze dag namelijk een groot aantal tweets verstuurd. Dit is terug te zien in tabel 8, de frequentie van tweets, hieronder weergegeven. Op dinsdag 1 juli was er een duidelijke balans te vinden tussen de voor- en tegenstanders van de huisvesting van Sytze van der V. boven kinderdagverblijf de Puntmuts. De tegenstanders verstuurden over het algemeen berichtgeving op basis van het emotieframe, namelijk achttien keer, en de voorstanders verstuurden berichten op basis van het moraliteitsframe, namelijk twaalf keer.

Datum	Aantal tweets
21 juni 2014	32
22 juni 2014	11
24 juni 2014	9
25 juni 2014	3
28 juni 2014	1
29 juni 2014	2
30 juni 2014	1
1 juli 2014	27
2 juli 2014	2
5 juli 2014	5

Tabel 8: Frequentie van tweets

Sytze van der V. heeft op dinsdag 1 juli een nacht doorgebracht in een hotel. Volgens de politie was dit beter voor zijn veiligheid na dat bekend werd dat Sytze van der V. woonachtig bleef in zijn huidige woning. In eerste instantie werd dit nieuws opgevangen als een definitieve verdwijning van Sytze van der V. Er werd deze dag door de tegenstanders van Sytze van der V. getweet op basis van het emotieframe. Dit blijkt uit de volgende tweets: tweet 69 “*Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort. En komt niet meer terug hoop ik!*”, tweet 61 “*Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort. Hoera het is gelukt de pedo is weg, waar zal die nu opduiken? Op rotten met die pedo!*”. In de berichtgeving is terug te zien dat mensen blij zijn dat Sytze van der V. is verdwenen, dit is een indicator van het emotieframe. De voorstanders van Sytze van der V. reageren met de volgende tweets op dit nieuws: tweet 64 “*Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort. Gaan we binnenkort het lynchen ook weer invoeren!?*” en tweet 72 “*Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort. Succes voor de terreur van de straat. Tokkietown*”. Uit de tweets van de voorstanders blijkt dat zij boos zijn en teleurgesteld in de demonstranten dat zij voor elkaar hebben gekregen dat Sytze van der V. Amersfoort is ontvlucht. Volgens de voorstanders past dit niet in de normen en waarden van onze samenleving. Dit is een indicator van het moraliteitsframe.

Nadat bekend is geworden dat de verdwijning van Sytze van der V. slechts tijdelijk is op last van de politie om zijn veiligheid te waarborgen reageren tegenstanders met felle berichten op twitter. Dit is terug te zien in tweet 86 “*Amersfoort gehanteerd door pedoseksueel Sytze van der V. Verzuipen die graftak!*” en tweet 88 “*Eigenlijk moeten geesteszieke als Sytze van der V. doodstraf krijgen!?*”. Dit zijn tweets op basis van het emotie frame. In de tweets is namelijk te zien dat de mensen boos zijn en dit is een indicator van het emotieframe. Voorstanders van Sytze van der V. reageren op dit nieuws op basis van het moraliteit frame. Dit is terug te zien in tweet 87 “*Amersfoort wil Sytze van der V. lynchen. Bij zo’n mentaliteit past een betere naam; Afganisfoort*” en tweet 83 “*Veel mensen, veel politie. Waar kan ik kwijt dat Sytze van der V. wat mij betreft mag blijven*” en tweet 85 “*Is lastig natuurlijk, maar waar moet zo een man dan wonen?*” In deze tweets laten mensen hun normen en waarden spreken. De voorstanders vinden dat dit soort acties niet passen in onze huidige samenleving en zijn van mening dat iedereen een tweede kans verdient en Sytze van der V. daarom mag blijven wonen in zijn huidige woning. Het plaatsen van berichten op basis van normen en waarden is een indicator van het moraliteitsframe.

Op 1 juli 2014 werd bekend dat de gesprekken waren beëindigd tussen burgemeester Bolsius en Sytze van der V. Het gevolg hiervan waren een aantal informatieve tweets, zoals tweet 89 “*Amersfoort botst met Sytze van der V.*” en tweet 82 “*Zo’n 150-200 mensen protesteren*”

bij het stadshuis van Amersfoort tegen Sytze van der V.”. Van de mensen van deze tweets is niet duidelijk of zij voor- of tegenstanders zijn van de huisvesting van Sytze van der V. Zij berichten alleen over wat er op dit moment aan de hand is in Amersfoort. Tegenstanders van Sytze van der V. reageren fel op het nieuws waarom de gesprekken zijn beëindigd tussen burgemeester Bolsius en Sytze van der V. Dit blijkt uit de volgende tweets: tweet 84 “*Pedofiel en geld eisen. Het moet niet gekker worden! Opgebokt!*”, tweet 81 “*DE GLUIPERD!! Hij verdient NIETS!*” en tweet 80 “*Wat een afschuwelijke man is dat toch!!*”. Deze tweets zijn verstuurd op basis van het emotieframe. In de tweets is duidelijke te herkennen dat men boos is en boosheid is een indicator van het emotieframe. De voorstanders gaan niet in op de beëindigde gesprekken tussen burgemeester Bolsius en Sytze van der V. De voorstanders blijven herhalen dat Sytze van der V. ook een tweede kans verdient. Dit blijkt uit tweet 75 “*Stelletje idioten die buurtbewoners. Van der V. heeft geboet = schone lei*” en tweet 76 “*Sytze van V heeft zijn straf uitgezeten stelletje laffe politie MACHT*”. Deze tweets zijn door de voorstanders wederom verstuurd op basis van het moraliteitsframe. Zij blijven herhalen dat iedereen een tweede kans verdient en trachten met hun tweets de normen en waarden van andere mensen te beïnvloeden. Dit is een indicator van het moraliteitsframe.

In de dagen na 1 juli 2014 valt de berichtgeving stil op social media platform twitter. Er is bekend geworden dat de gesprekken tussen burgemeester Bolsius en Sytze van der V. zijn stilgelegd. Hiermee verliest de kwestie ook de aandacht op social media platform twitter. Enkel op zaterdag 5 juli 2014 verschijnen er nog een aantal tweets omtrent Sytze van der V. op twitter. Deze tweets zijn enkel informatief. De berichtgevers tweeten over het feit dat er een definitieve patstelling is bereikt tussen burgemeester Bolsius en Sytze van der V. Dit blijkt uit tweet 91 “*Pedoseksueel mag van de gemeente Amersfoort in zijn woning blijven*” en tweet 95 “*Sytze blijft definitief in Amersfoort*”.

In tabel 9, hieronder weergegeven, is een overzicht van het aantal tweets bij elk nieuwsframe. Hieruit blijkt dat het emotie nieuwsframe overtuigend het meest werd gehanteerd, namelijk 61 keer. Het moraliteitsnieuwsframe werd 26 keer gehanteerd. De tegenstanders van Sytze van der V. maakten in hun berichtgeving over het algemeen gebruik van het emotieframe. De voorstanders van Sytze van der v. maakten vooral gebruik van het moraliteitsframe. Op 21 juni 2014 werden de meeste berichten verstuurd, namelijk 32 tweets. Deze tweets waren bijna allemaal gebaseerd op het emotienieuwsframe. Op deze dag was de berichtgeving nog niet ingedeeld op voor- of tegenstanders, maar waren de mensen vooral verbaasd en vonden het ongelofelijk dat Sytze van der V. al een ruime maand woonachtig was boven een

kinderdagverblijf. In de loop van de dagen ontstond er vooral een discussie tussen voor- en tegenstanders op social media platform twitter, met dinsdag 1 juli 2014 als piek in de berichtgeving.

Nieuwsframe	Aantal tweets
Verantwoordelijkheid	3
Conflict	4
Economische gevolgen	9
Emotie	61
Moraliteit	26

Tabel 9: Gehanteerde nieuwsframes op twitter

5.2.3 Relatie onafhankelijke variabelen

Wanneer er wordt gekeken naar de relatie tussen het gehanteerde crisisframe van burgemeester Bolsius en de gehanteerde nieuwsframes op social media platform twitter is te zien dat burgemeester Bolsius gedurende de hele situatie rond Sytze van der V. heeft vastgehouden aan crisisframe type 2: crisis als dreiging. Burgemeester Bolsius bleef de volgende reacties dan ook herhalen *“Wij vinden de huidige locatie waar hij woont niet geschikt”* en *“Ik kan niet meer dan mijn overtuigingskracht gebruiken om van der V. op andere gedachte te brengen”*. Burgemeester Bolsius laat in al zijn reacties continue weten dat ook hij graag wilt dat Sytze van der V. zijn intrek neemt in een andere woning in Amersfoort, maar dat hij enkel overtuigingskracht als middel kan gebruiken. Burgemeester Bolsius beleef hierbij herhalen dat de enige schuldige in deze kwestie Sytze van der V. is.

De berichtgeving op social media platform twitter was sterk verdeeld in voor- en tegenstanders van de woonlocatie van Sytze van der V. in Amersfoort. De voorstanders maakten over het algemeen gebruik van het emotienieuwsframe en de tegenstanders van het moraliteitsframe. In de eerste dagen heerste er op social media platform twitter voornamelijk ongelof dat Sytze van der V. boven een kinderdagverblijf woont. Na enkele dagen wijzigde dit, en ontstond er een discussie tussen voor- en tegenstanders van de woonlocatie van Sytze van der V. Opvallend hierbij is dat zo wel de voor- als tegenstanders nagenoeg geen kritiek uiten op burgemeester Bolsius.

Doordat burgemeester Bolsius bij de bekendmaking van het woonadres van Sytze van der V. direct aangaf dat hij als burgemeester van Amersfoort de huidige woonruimte boven een kinderdagverblijf ook niet geschikt vond zorgde dit ervoor dat er weinig kritiek werd geuit op

social media platform twitter aan burgemeester Bolsius. Door het consequent blijven herhalen dat in deze gehele situatie de schuld ligt bij Sytze van der V. heeft burgemeester Bolsius er voor gezorgd dat hij weinig tot geen kritiek kreeg te verduren op social media platform twitter. Dit betekent dat de gehanteerde crisis framing strategie van burgemeester Bolsius een positieve invloed had op de berichtgeving op social media.

5.2.4 Politieke uitkomsten

De bekendmaking van burgemeester Bolsius, dat Sytze van der V. woonachtig is boven kinderdagverblijf de Puntmuts, zorgde voor veel ophef. Er heerste veel ongeloof onder de mensen dat een veroordeelde pedoseksueel boven een kinderdagverblijf woont. Dit bleek ook uit de vele berichten die verstuurd werden op social media platform twitter. Opvallend hierbij is dat burgemeester Bolsius op twitter weinig tot geen kritiek kreeg te verduren. Het onthouden van kritiek is een indicator van politieke uitkomst 2: ‘geen reputatieschade’. Veel mensen hadden namelijk dezelfde mening als burgemeester Bolsius. Deze mening was dat Sytze van der V. welkom is in Amersfoort, maar niet boven het kinderdagverblijf. Vervolgens ontkent burgemeester Bolsius zijn verantwoordelijkheid rond de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort. Burgemeester Bolsius ontkent zijn verantwoordelijkheid met uitspraken als *‘ik wil ook dat hij weg gaat’* en *‘ik kan niet meer dan mijn overtuigingskracht gebruiken om hem op andere gedachten te brengen’*. Met deze uitspraken laat burgemeester Bolsius zien dat hij niks aan deze situatie kan doen. Met het ontkennen van zijn verantwoordelijkheid selecteert burgemeester Bolsius, in het politieke spel, voor op box 3, namelijk ‘schuld vermijding’. Met deze uitkomst zou burgemeester Bolsius waarschijnlijk geen reputatieschade op lopen.

Opvallend is dat ondanks alle commotie rondom de huisvesting van Sytze van de V. in Amersfoort er nooit vragen zijn gesteld door de gemeenteraad van Amersfoort aan burgemeester Bolsius over de zaak Sytze van der V. Daarnaast heeft burgemeester Bolsius geen één keer een mededeling gedaan aan de gemeenteraad over zijn verrichte handelingen in de zaak rond Sytze van der V. Toen de gesprekken tussen Sytze van der V. en burgemeester Bolsius gestaakt werden en Sytze van der V. woonachtig bleef in zijn huidige woning boven kinderdagverblijf de Puntmuts zijn er wederom geen vragen gesteld door Amersfoortse gemeenteraad aan burgemeester Bolsius. Wanneer er vervolgens naar de agenda van de Amersfoortse gemeenteraad wordt gekeken ziet men terug dat de huisvesting van Sytze van der V. niet is behandeld in de gemeenteraad en er dus nooit om uitleg is gevraagd aan burgemeester Bolsius. Dit zijn allen factoren van ‘vrijpraak van schuld’ door de gemeenteraad.

Burgemeester Bolsius is na de kwestie rondom de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort aangebleven als burgemeester van Amersfoort. In combinatie met de afwezigheid van kritiek zijn dit indicatoren voor politieke uitkomst 2: 'geen reputatieschade'. Dit betekent dat het politieke spel eindigt in box 3: 'schuld vermijding'. Burgemeester Bolsius loopt geen reputatieschade op vanwege zijn doen en laten tijdens en na afloop van de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort.

5.2.5 Conclusie

Het gehanteerde crisisframe in deze casus is crisisframe type 2: 'crisis als dreiging'. Het gehanteerde nieuwsframe op social media platform twitter was het nieuwsframe emotie. De meeste tweets werden geplaatst binnen dit frame. Het nieuwsframe emotie werd opgevolgd door het nieuwsframe moraliteit. De politieke uitkomst hiervan is politieke uitkomst type 2: 'geen reputatieschade'.

Als er naar de theorie van Boin e.a. (2009) wordt gekeken dan wordt crisisframe type 2: 'crisis als dreiging', gehanteerd met als doel om de huidige politieke leider te behouden. Dit betekent voor de casus waarin Sytze van der V. huisvesting heeft gevonden in Amersfoort dat de politieke uitkomst overeenkomt met de verwachting van de theorie van Boin e.a. (2009), namelijk dat men bij het hanteren van crisisframe type 2 uitgaat van 'schuld vermijding'. De framing strategie van de burgemeester heeft een positieve invloed gehad op de relatie tussen de twee onafhankelijke variabelen. In de berichtgeving op social media platform twitter is er namelijk weinig tot geen kritiek geweest op de burgemeester. De positieve invloed van de gehanteerde framing strategie van de burgemeester op de berichtgeving op social media platform twitter heeft er voor gezorgd dat de minicrisis afsloot met de gewenste politieke uitkomst, namelijk geen reputatieschade. De uitkomst kwam doordat de burgemeester schuld toewees aan externe factor Sytze van der V. Het woonachtig zijn boven een kinderdagverblijf is voor een veroordeelde pedoseksueel niet geschikt. Deze boodschap werd overgenomen door de publieke opinie en de gemeenteraad. Er zijn namelijk geen vragen gesteld vanuit de gemeenteraad aan de burgemeester. Als gevolg hiervan is burgemeester Bolsius aangebleven als burgemeester van Amersfoort.

5.3 Cross-case analyse

In dit onderzoek zijn er twee vergelijkbare minicrises bestudeerd. In elke casus is er een andere crisis framing strategie gehanteerd. Bij casus 1, de huisvesting van Benno L. in Leiden, is crisisframe type 1: ‘geen crisis’ gehanteerd. Bij casus 2, de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort, is crisisframe type 2: ‘crisis als dreiging’ gehanteerd. Ondanks een verschil in gehanteerde crisisframes is bij beide casussen het meest gehanteerde nieuwsframe op social media platform twitter het emotieframe. Echter, wordt het emotieframe in casus 1 opgevolgd door het verantwoordelijkheidsframe en in casus 2 door het moraliteitsframe. Dit heeft echter bij beiden casussen geleid tot dezelfde politieke uitkomst, namelijk politieke uitkomst type 2: ‘geen reputatieschade’. De uitkomsten staan hieronder weergegeven in tabel 10.

	Casus 1: Leiden	Casus 2: Amersfoort
Crisisframe	Geen crisis	Crisis als dreiging
Nieuwsframe social media	1. Emotie 2. Verantwoordelijkheid	1. Emotie 2. Moraliteit
Politieke uitkomsten	Geen reputatieschade	Geen reputatieschade

Tabel 10: Vergelijking van de casussen

Er zijn twee verschillende crisis framing strategieën geïdentificeerd, namelijk ‘geen crisis’ en ‘crisis als dreiging’. Echter, voor beide casussen geldt dat de burgemeester is aangebleven na afloop van de gebeurtenis. Dit betekent dat een sterke crisis framing strategie een positieve invloed heeft op social media en de politieke uitkomsten. Het is dan ook van groot belang dat een burgemeester vasthoudt aan zijn standpunt. Op een gegeven moment zal dit er namelijk voor zorgen de publieke opinie dit standpunt zal overnemen. Dit blijkt uit het feit dat de twitterberichten naar verloop van tijd wijzigen met de hantering van een ander nieuwsframe. Een nieuwsframe die past bij het standpunt van de burgemeester. Deze positieve relatie tussen een crisis framing strategie en social media zorgt vervolgens voor de politieke uitkomst: ‘geen reputatieschade’.

Als er naar de theorie van Boin e.a. (2009) wordt gekeken dan wordt er verwacht dat de hantering van crisisframe ‘geen crisis’ en ‘crisis als dreiging’ samengaat met behoud van de politiek leider. Er is te zien dat voor elke casus wordt voldaan aan deze verwachting, de politiek leider is aangebleven. Er valt dan ook een patroon te ontdekken waarin een sterke hantering van een crisis framing strategie er voor zorgt dat een politiek leider geen reputatieschade oploopt.

Hieruit blijkt dat de berichtgeving op social media platform twitter eenvoudig beïnvloedbaar is. Hier moet gezegd bij worden dat een politiek leider afhankelijk van de situatie zijn of haar verantwoordelijkheid moet accepteren dan wel afwijzen. Wanneer dit gebeurt met het consequent herhalen van zijn of haar standpunt kan de gewenste politieke uitkomst het resultaat zijn.

Hoofdstuk 6 – Conclusie

In dit onderzoek zijn de effecten van crisis framing door burgemeesters en berichtgeving op social media platform twitter onderzocht. Hierbij is gebruik gemaakt van twee vergelijkbare casussen. Vervolgens is er gekeken naar wat het effect van bovenstaande variabelen is op de politieke uitkomsten van een minicrisis. Hierbij is de volgende onderzoeksvraag gehanteerd:

“Wat is het effect van berichtgeving op het social mediaplatform twitter op de politieke uitkomsten van een crisis framing strategie van een burgemeester?”

Om deze onderzoeksvraag te kunnen beantwoorden zijn de volgende deelvragen beantwoord:

1. Wat is het effect van de framing strategie van een burgemeester op de politieke uitkomsten van een minicrisis?

2. Wat is het effect van nieuws framing op social media, op de politieke uitkomsten van een minicrisis?

In de analyse is vastgesteld dat alle twee de burgemeesters een andere crisis framing strategie hebben gehanteerd. Echter, leidde dit tot in alle twee de casussen tot dezelfde politieke uitkomsten.

Wanneer er wordt gekeken naar de deelvraag 1 dan geldt voor casus 1, de huisvesting van Benno L. in Leiden, dat crisisframe type 1: ‘geen crisis’ de dominantie crisis framing strategie was. Voor casus 2, de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort, geldt dat crisis frame type 2: ‘crisis als dreiging’ de dominante framing strategie was. Echter, leidde dit in alle twee de casussen tot dezelfde politieke uitkomsten. Hiermee komt de verwachte politieke uitkomst uit het theoretisch kader van Boin e.a. (2009) overeen met de daadwerkelijke uitkomst in beiden casussen.

Wanneer er wordt gekeken naar deelvraag 2 dan geldt dat in beide casussen het nieuwsframe gebaseerd op emotie het dominantie nieuwsframe was. Echter, verschilt in beiden casussen het daarop volgende nieuwsframe. In casus 1, de huisvesting van Benno L. in Leiden, was dit het nieuwsframe op basis van verantwoordelijkheid. Voor casus 2, de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort was dit het nieuwsframe op basis van moraliteit. Wanneer er

wordt gekeken naar het effect van nieuws framing op social media op de politieke uitkomsten van een minicrisis valt er vast te stellen dat de berichtgeving op social media geen doorslaggevend effect heeft op de politieke uitkomsten. Wel valt vast te stellen dat in een situatie als de huisvesting van een veroordeelde pedoseksueel het dominante nieuwsframe voorspelbaar is.

Om tot slot antwoord te geven op de centrale onderzoeksvraag in dit onderzoek kan er worden vastgesteld dat berichtgeving op social media platform twitter geen effect heeft op de politieke uitkomsten van een minicrisis. Het hanteren van een sterke framing strategie door een burgemeester zorgt voor het bepalen van de publieke opinie. In beide casussen is gebleken dat in de loop der dagen de boodschap in de framing strategie van de burgemeester voor waarheid werd aangenomen. Dit betekent dat een gehanteerde framing strategie een positieve invloed heeft op de berichtgeving op social media platform twitter en dat de beoogde politieke uitkomst overeenkomt met de daadwerkelijke politieke uitkomst.

6.1 Wetenschappelijke relevantie

In dit onderzoek is er een poging gedaan om meer inzicht te krijgen in de effecten van crisis framing en social media op de politieke uitkomsten van een minicrisis. Om hiermee een bijdrage te kunnen leveren aan de bestaande kennisleemte. Om dit mogelijk te maken is de crisisexploitatie theorie van Boin e.a. (2009) toegepast op twee vergelijkbare minicrises. Uit dit onderzoek is gebleken dat de verwachting van een bepaald crisisframe overeenkomt met de daadwerkelijke uitkomst. In dit onderzoek valt er echter geen ondersteuning te vinden voor de verwachting van de cruciale rol van social media tijdens en na afloop van een minicrisis. De verwachting dat dit onderzoek een aanvulling kan zijn op de crisisexploitatie theorie van Boin e.a. (2009) kan dan ook niet worden ondersteund. De cruciale rol van social media kan namelijk niet worden bevestigd en kan er daardoor geen aanvulling worden gegeven op de crisisexploitatie theorie van Boin e.a. (2009).

6.2 Maatschappelijke relevantie

Minicrises hebben vaak een grote impact op de samenleving. Deze impact ontstaat vaak snel, maar verdwijnt ook weer snel. Door deze snelle verdwijning zorgt dit er voor dat er vaak weinig leerlessen getrokken worden uit een gebeurtenis. Met dit onderzoek is er dan ook getracht om meer kennis te verzamelen van de consequenties van een minicrisis. Dit onderzoek is naast de relevantie voor de samenleving voornamelijk relevant voor burgemeesters die te maken hebben

gehad met een minicrisis of in de toekomst te maken kunnen krijgen. Dit onderzoek toont namelijk aan dat een sterke hantering van een framing strategie kan zorgen voor een gewenste politieke uitkomst. Het is dan ook van belang dat burgemeesters bewust worden van het framing proces. Burgemeesters dienen na te denken over de boodschap die zij willen verspreiden onder de samenleving. Een gehanteerde framing strategie dienen zij dan ook aan te passen aan de gewenste boodschap.

Ondanks dat in dit onderzoek is gebleken dat de invloed van social media ondergeschikt is aan een gehanteerde framing strategie dienen burgemeesters bewust te worden van het gebruik van social media. Met een sterke hantering van een framing strategie kan de berichtgeving op social media namelijk worden beïnvloed.

6.3 Discussie en reflectie

Na afloop van dit onderzoek zijn er een aantal beperkingen aan dit onderzoek duidelijk geworden. In dit onderzoek is er een meervoudige casestudie gehanteerd. Volgens Swanborn (2010) is een meervoudige casestudie geschikt om veel en diepgaande informatie te vergaren over een sociaal verschijnsel. Hierdoor is men in staat om specifieke details te analyseren. Gezien de korte periode waarin dit onderzoek plaatsvindt is de beslissing gevallen op het analyseren van twee casussen. Daar komt bij kijken dat in dit onderzoek enkel tweets van burgers zijn geanalyseerd op social media. Dit zorgt voor een beperking van de reikwijdte van de conclusie. Dit betekent wel dat de generaliseerbaarheid van het onderzoek laag is. Er kunnen dus geen verbanden worden gemaakt voor andere minicrisis. Om een completer beeld te krijgen is een uitgebreider en completer onderzoek noodzakelijk. Dit is ook noodzakelijk om de externe validiteit van het onderzoek te verhogen.

Om de betrouwbaarheid te vergroten is het volgens Babbie (2010) noodzakelijk dat een onderzoek op dezelfde manier, onder gelijke condities tot dezelfde resultaten zal leiden. Om dit mogelijk te maken is er in bijlage 1 een casestudie protocol opgesteld. Aan de hand van dit casestudie protocol zou de replicateerbaarheid van het onderzoek moeten worden. Echter, is er tijdens dit onderzoek gebleken dat ondanks het opstellen van een casestudie protocol veel bronnen, voornamelijk berichtgeving op social mediaplatform twitter, openstaan voor eigen interpretatie. Daarnaast is er in dit onderzoek sprake geweest van een beperking aan bronnen. Voornamelijk in casus 2, de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort, waren er weinig tot geen bronnen te verkrijgen waar de politieke uitkomsten van de minicrisis werden besproken.

6.4 Aanbevelingen

Na afloop van dit onderzoek is het duidelijk geworden dat er aanbevelingen gedaan kunnen worden voor eventueel vervolgonderzoek. Het is van belang dat er meer onderzoek wordt gedaan naar de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009). In dit onderzoek is de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009) toegepast op slechts twee casussen. Wanneer deze theorie wordt toegepast op een groter aantal casussen zal dit meer inzichten op leveren. Om deze inzichten te realiseren is het van belang om duidelijke indicatoren toe te voegen aan de operationalisering van de concepten. Dit geldt voornamelijk voor het identificeren van nieuwsframes op social media. Met een uitbreiding van indicatoren wordt het mogelijk om social media in een vervolg onderzoek te analyseren in brede zin. Op deze manier kan er meer data worden verzameld.

Daarnaast is er een aanbeveling om de crisisexploitatie-theorie van Boin e.a. (2009) niet alleen toe te passen op ‘most similar’ casestudie design. Wanneer er onderzoek plaats zal vinden op basis van een ‘most different’ casestudie design kan de validiteit van het onderzoek worden vergroot. Op deze manier wordt het mogelijk om de uitkomsten van het onderzoek te generaliseren.

Er is ook een aanbeveling voor de burgemeesters. Ondanks dat de politieke uitkomsten overeen kwamen met de gestelde verwachtingen moeten burgemeesters voorzichtig zijn met het toepassen van een crisis framing strategie. Er zijn namelijk nog vele andere factoren van invloed op de politieke uitkomsten van een minicrisis. Deze factoren zijn in dit onderzoek niet meegenomen. Voor vervolg onderzoek is het dan ook aan te raden om rekening te houden met andere externe factoren.

Referenties

Academische literatuur

An, S.K. & Gower, K.K. (2009), 'How do the news media frame crises? A content analysis of crisis news coverage', *Public Relations Review*, 35:2, p. 107-112.

Armstrong, C.G. & Gao, F. (2010), 'Now tweet this: How news organizations use twitter', *Electronic News*, 4:4, p. 218-235.

Babbie, E. (2010), *The Practice of Social Research. 12th edition*, Belmont, CA: Wadsworth

Baxter, P. & Jack, S. (2008), 'Qualitative case study methodology: Study, design and implementation for novice researchers', *The Qualitative Report*, 13:4, p. 544-559.

Bennekom, R. van (2010), 'Profiel van de Nederlandse burgemeester', *Justitiële Verkenningen*, Vol. 36, No. 3, p. 45-49.

Bennekom, R. van & W. Jong (2010), *Zakboek: Openbare orde en veiligheid*, Den Haag: Nederlands Genootschap van Burgemeesters.

Boin, A. (2009), 'The new world of crises and crisis management: Implications for policymaking and research', *Review of Policy Research*, 26:4, p. 367-377.

Boin, A., 't Hart, P., Stern, E., & Sundelius, B. (2006), *The politics of crisis management: public leadership under pressure*, Cambridge University Press.

Boin, A., 't Hart, P. & McConnell, A. (2009), 'Crisis exploitation: political and policy impacts of framing contests', *Journal of European Public Policy*, 16:1, p. 81-106.

Bos, J.G.H., & Jong, W. (2009), 'Crisiscommunicatie', In Muller, E.R. e.a. *Crisis: studies over crisis en crisisbeheersing*, p. 429-452, Deventer: Kluwer.

Coombs, W.T. (2006), 'The protective powers of crises response strategies: Managing reputational assets during a crisis', *Journal of Promotion Management*, 12:3, p. 241-260.

Coombs, W.T. (2007), *'Ongoing Crisis Communication: Planning, Managing, and Responding'*, California: Thousand Oaks.

COT (2010), *Twitter in Crisiscommunicatie. Een onderzoek naar de mogelijkheden van het gebruik van twitter tijdens crises.*

Duin, M. van (2011), *'Veerkrachtige Crisisbeheersing: nuchter over het bijzondere'*, Arnhem: Politieacademie-NIF.

Duin, M. van, Wijkhuis, V. & Jong, W. (red.) (2013), *'Lessen uit crises en mini-crisis 2012'*, Den Haag: Boom Lemma uitgevers.

Duin, M. van, Wijkhuis, V. (red.) (2014), *'Lessen uit crises en mini-crisis 2013'*, Den Haag: Boom Lemma uitgevers.

Entman, R.M. (1993), 'Framing: Toward a clarification of a fractured paradigm', *Journal of Communication*, 43:4, p. 51-58.

Frissen, V., Staden, M. van, Huijboom, N., Kotterink, B., Huveneers, S., Kuipers, M. (2008), *'Naar een User Generated State? De impact van nieuwe media voor overheid en openbaar bestuur'*, Delft: TNO.

Hamdy, N. & Gomaa, E.H. (2012), 'Framing the Egyptian uprising in the Arabic language newspapers and social media', *Journal of Communication*, 62:2, p. 195-211.

't Hart, P. (1993), 'Symbols, rituals and power: The lost dimensions of crisis management', *Journal of contingencies and crisis management*, 1:1, p. 36-50.

Goffman, E. (1974), *'Frame analysis: An essay on the organization of experience'*, Harvard: Harvard University Press.

Instituut Fysieke Veiligheid (IFV) (2014), *'GRIP regeling: 1 t/m 5 en GRIP Rijk'*, Arnhem.

Jong, W., Regtvoort, F. & Siepel, H. (2009), *'Als het op communiceren aankomt: crisis communicatie voor (loco)burgemeesters'*, Den Haag: NGB.

Kok, D. (2011), *'Alleen aanwezig zijn op sociale media is niet genoeg: een onderzoek naar het gebruik van sociale media onder gemeenten in Nederland'*.

Korsten, F.A. (2013), *'Framing' in de politiek: Over politiek als taalstrijd*, via: <http://www.arnokorsten.nl>.

Muralidharan, S., Rasmussen, L., Patterson, D. & Shin, J.H. (2011), 'Hope for Haiti: An analysis of Facebook and twitter during the earthquake relief efforts', *Public Relations Review*, 37:2, p. 175-177.

Nationaal Crisis Centrum (2010), *'Social media en Crisiscommunicatie'*.

Neuman, W.R., Just, M.R. & Crigler, A.N. (1992), *'Common knowledge. News and the construction of political meaning'*, Chicago, London.

Regtvoort, F. & Siepel, H. (2009), *'Risico & crisiscommunicatie: succesfactor in crisissituaties'*, S.L.: Coutinho.

Rosenthal, U. (2015), *'Lokale crisis, wat te doen?'*, via: <http://combron.nl/achtergrondartikelen/lokale-crisis-wat-te-doen/> (bezoekt op 09 april 2016).

Semetko, H.A. & Valkenburg, P.M. (2000), 'Framing European Politics: A content analysis of press and television news', *Journal of communication*, 50:2, p. 93-105.

Snow, D.A., Benford, R.D. (1988), 'Ideology, frame resonance, and participant mobilization', *International Social Movement Research*, 1:1, p. 197-218.

Swanborn, P.G. (2010), *'Casestudy's. Wat, wanneer en hoe?'*, Amsterdam: Boom Lemma uitgevers.

Taylor, M., & Perry, D.C (2005), 'Diffusion of traditional and new media tactics in crisis communication', *Public Relations Review*, 31:2, p. 209-217.

Ulmer, R.R., Sellnow, T.L. & Seeger, M.W. (2007), '*Effective Crisis Communication. Moving from Crisis to Opportunity*', London: Sage.

Verschuren, P. & Doorewaard, H. (2005), '*Designing a research project*', Utrecht: Lemma.

Yin, R.K. (1994), '*Case study research. Design and methods*', California: Sage publications.

Geraadpleegde data casus 1: Huisvesting Benno L. in Leiden.

Gemeente Leiden (2014a), '*Benno L. blijft in Leiden*', via: <http://gemeente.leiden.nl/nieuwsitem/artikel/benno-l-blijft-in-leiden/> (bezoekt op 10 mei 2016).

Gemeente Leiden (2014b), '*Informatiebrief buurtbewoners 21-02-2014*', via <http://leiden.raadsinformatie.nl/document/1192414/1> (bezoekt op 10 mei 2016).

Gemeente Leiden (2014c), '*Vergadering Gemeenteraad 27-02-2014*', via: <http://leiden.raadsinformatie.nl/vergadering/64720/Gemeenteraad%2027-02-2014> (bezoekt op 10 mei 2016).

Instituut Fysieke Veiligheid (IFV) (2014), '*Sociale media-analyses van vijf kritieke momenten*', Arnhem.

Lenferink (2014a), '*Brief aan de Raad 14-02-2014*', via: <http://leiden.raadsinformatie.nl/document/1192412/1> (bezoekt op 10 mei 2016).

Lenferink (2014b), '*Brief aan de Raad 16-02-2014*', via: <http://leiden.raadsinformatie.nl/document/1192413/1> (bezoekt op 10 mei 2016).

NOS (2014), *'Burgemeester staat in voor Benno L.'*, via: <http://nos.nl/artikel/612537-burgemeester-staat-in-voor-benno-l.html> (bezoekt op 10 mei 2016).

NRC (2014), *'Ontuchtpleger Benno L. vindt onderdak in Leidse seniorenflat'*, via: <http://www.nrc.nl/nieuws/2014/02/15/ontuchtpleger-benno-l-vindt-onderdak-in-leidse-seniorenflat> (bezoekt op 10 mei 2016).

NU.nl (2014a), *'Protest tegen verblijf Benno L. in Leiden'*, via: <http://www.nu.nl/binnenland/3703610/protest-verblijf-benno-l-in-leiden.html> (bezoekt op 10 mei 2016).

NU.nl (2014b), *'Tweehonderd betogers tegen Benno L. in Leiden'*, via: <http://www.nu.nl/binnenland/3709589/tweehonderd-betogers-benno-l-in-leiden.html> (bezoekt op 10 mei 2016).

Unity tv (2014a), *'Leiden in Beeld: Benno L. woont in Leiden'*, via: <https://www.youtube.com/watch?v=9zlmWCuNno8> (bezoekt op 10 mei 2016).

Unity tv (2014b), *'Leiden in Beeld: Demonstraties bij huis Benno L.'*, via: <https://www.youtube.com/watch?v=AmLzI5eVTtU> (bezoekt op 10 mei 2016).

Unity tv (2014c), *'Leiden in Beeld: Burgemeester Lenferink spreekt met Benno L.'*, via: <https://www.youtube.com/watch?v=v3kyWmryWK8> (bezoekt op 10 mei 2016).

Volkskrant (2014), *'Burgemeester: Als het fout gaat met Benno L., stap ik op'*, via: <http://www.volkskrant.nl/magazine/burgemeester-als-het-fout-gaat-met-benno-l-stap-ik-op~a3598735/> (bezoekt op 10 mei 2016).

Geraadpleegde data casus 2: Huisvesting Sytze van der V. in Amersfoort.

Instituut Fysieke Veiligheid (IFV) (2014), *'Sociale media-analyses van vijf kritieke momenten'*, Arnhem.

NOS (2014), '*NOS Journaal 20:00 uur*', via: http://www.npo.nl/nos-journaal/21-06-2014/POW_00722987 (bezoekt op 15 mei 2016).

NRC (2014a), '*Pedoseksueel Sytze van der V. woedend op gemeente Amersfoort*', via: <http://www.nrc.nl/nieuws/2014/06/21/sytze-van-der-v-woont-boven-kinderopvang-gemeente-wil-hem-daar-niet> (bezoekt op 15 mei 2016).

NRC (2014b), '*Veel vragen van buurtbewoners over Sytze van der V.*', via: <http://www.nrc.nl/nieuws/2014/06/21/veel-vragen-van-buurtbewoners-over-sytze-van-der-v> (bezoekt op 15 mei 2016).

NRC (2014c), '*Sytze van der V. wil schadevergoeding van Amersfoort*', via: <http://www.nrc.nl/nieuws/2014/06/23/sytze-van-der-v-wil-bodemprocedure-starten-tegen-amersfoort> (bezoekt op 15 mei 2016).

NU.nl (2014a), '*Sytze van der V. woont boven kinderopvang*', via: <http://www.nu.nl/binnenland/3808484/sytze-van-v-woont-boven-kinderopvang.html> (bezoekt op 15 mei 2016).

NU.nl (2014b), '*Amersfoorters demonstreren tegen Van der V.*', via: <http://www.nu.nl/binnenland/3808942/amersfoorters-demonstreren-van-v.html> (bezoekt op 15 mei 2016).

RTL nieuws (2014a), '*Van der V. moet weg bij kinderdagverblijf*', via: <https://www.youtube.com/watch?v=piZpFQyJgEY> (bezoekt op 15 mei 2016).

RTL nieuws (2014b), '*Onderhandelen van der V. grenst aan chantage*', via: <https://www.youtube.com/watch?v=0HfwYxMFFTI> (bezoekt op 15 mei 2016).

RTV Utrecht (2014a), '*U Vandaag: 21 juni 2014 17:00 uur*', via: https://www.youtube.com/watch?v=n55l_adpYNU (bezoekt op 15 mei 2016).

RTV Utrecht (2014b), '*U Vandaag: 22 juni 2014 17:00 uur*', via: <https://www.youtube.com/watch?v=QnUi5-G3SFs> (bezoekt op 15 mei 2016).

RTV Utrecht (2014c), '*U Vandaag: 01 juli 2014 17:00 uur*', via: <https://www.youtube.com/watch?v=VLGsEFnbFcw> (bezoekt op 15 mei 2016).

RTV Utrecht (2014d), '*U Vandaag: 02 juli 2015 17:00 uur*', via: http://www.npo.nl/u-vandaag/02-07-2014/REG_REGU_RTV1173536 (bezoekt op 15 mei 2016).

Soesterkwartier.info (2014), '*Huisvesting Sytze van der V.*', via: <http://www.soesterkwartier.info/huisvesting-sytze-van-der-v> (bezoekt op 15 mei 2016).

Bijlage 1 – Casestudie protocol

Dit casestudie protocol is opgezet om er voor te zorgen dat alle casussen in dit onderzoek worden bestudeerd op een vergelijkbare en gestructureerde wijze. Het casestudie protocol is gebaseerd op het conceptuele model van dit onderzoek. De wijze van dataverzameling en data-analyse worden in dit casestudie protocol besproken.

Kenmerken van de casestudie

Doelstelling	Het bestuderen van de relatie van framing strategieën van burgemeesters en nieuwsframes op social media platform twitter en het effect hiervan op de politieke uitkomsten van een minicrisis.
Onderzoeksvraag	Centrale onderzoeksvraag: <i>“Wat is het effect van berichtgeving op het social mediaplatform twitter op de politieke uitkomsten van een crisis framing strategie van een burgemeester?”</i> . Deelvragen: <ol style="list-style-type: none">1. Wat is een minicrisis?2. Wat houdt de crisisexploitatie theorie van Boin e.a. (2009) in?3. Wat zijn de mogelijke politieke uitkomsten na-afloop van een minicrisis?4. Op welke manier vindt nieuws framing in theoretische zin plaats op social media?5. Wat is het effect van de framing strategie van een burgemeester op de politieke uitkomsten van een minicrisis?6. Wat is het effect van nieuws framing op social media, op de politieke uitkomsten van een minicrisis?
Onderzoeksoptzet	1. Meervoudige casestudie 2. Most similar casestudie design
Criteria casussen	<ol style="list-style-type: none">1. Gebeurtenis moet vallen onder de definitie van een minicrisis.2. Soortgelijke minicrisis, namelijk de huisvesting van een veroordeelde pedoseksueel.3. Verstoring openbare orde doormiddel van demonstraties.4. Grote belangstelling op social media platform twitter.
Bronnen	Bronnen met uitspraken van de burgemeester, social media platform twitter en gemeenteraadsdocumenten.

Units of analysis	<ol style="list-style-type: none"> 1. Burgemeester van desbetreffende gemeente. 2. Social media platform twitter.
Units of observation	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gehanteerde crisisframes burgemeester. 2. Gehanteerde nieuwsframes op social media platform twitter. 3. Politieke uitkomsten minicrisis.

Procedure voor dataverzameling

De verzamelde bronnen moet betrekking hebben op de variabelen crisis framing, nieuwsframes op social media platform twitter en politieke uitkomsten. Deze variabelen komen uit het conceptueel model van dit onderzoek.

Criteria dataverzameling

Relevante documenten verstrekken informatie over:

- De onafhankelijke variabele crisis framing. Hiervoor geldt dat dit uitspraken moeten zijn die gedaan zijn door de burgemeester van de desbetreffende gemeente.
- De onafhankelijke variabele nieuwsframes op social media platform twitter. Hiervoor geldt dat dit twitterberichten moeten zijn van burgers.
- De afhankelijke variabele politieke uitkomsten. Hiervoor geldt dat dit uitspraken moeten zijn van leden van de gemeenteraad van de desbetreffende gemeente.

Data set

Aan de hand van bovenstaande criteria voor dataverzameling zijn de volgende documenten geanalyseerd.

Onderwerp	Bronnen
Crisis framing	Communicatie van de burgemeester over de minicrisis. Dit kunnen verschillende bronnen zijn, namelijk toespraken, uitspraken en of interviews.
Nieuwsframes social media	Twitter
Politieke uitkomsten	Gemeenteraadsdocumenten. Communicatie van de gemeenteraad over het handelen van de burgemeester. Dit kunnen verschillenden bronnen zijn, namelijk interviews en of uitspraken.

Procedure data-analyse

Op de verzamelde bronnen is een kwalitatieve inhoudsanalyse toegepast. De bronnen zijn vervolgens geanalyseerd aan de hand van de hiërarchische methode van Verschuuren & Doorewaard (1999). Dit betekent dat het proces van analyseren is opgedeeld in twee delen. Elke casus is eerst individueel geanalyseerd en is er vervolgens een ‘cross-case’ analyse gemaakt.

Stap 1: Individuele analyse

Code	Concept	Indicatoren
F1	Crisisframe: Geen crisis	Minimaliseert significantie. Geen schuld toewijzen.
F2	Crisisframe: Crisis als dreiging	Erkend significantie. Schuld toewijzen aan externe factoren. Aanval status quo.
F3	Crisisframe: Crisis als kans	Maximaliseert significantie. Schuld toewijzen aan interne factoren. Tekortkoming status quo.
M1	Social media frame: Verantwoordelijkheid	Verantwoordelijkheid toewijzen. Verantwoordelijkheid nemen.
M2	Social media frame: Conflict	Botsing van meningen. Verschil van meningen.
M3	Social media frame: Economische gevolgen	Financiële consequenties.
M4	Social media frame: Emotie	Verdriet. Ervaringen. Ongeloof. Boosheid.
M5	Social media frame: Moraliteit	Normen en waarden.
P1	Politieke uitkomst: Reputatieschade	Burgemeester treedt af. Burgemeester wordt ontslagen. Burgemeester krijgt ernstige kritiek.

P2	Politieke uitkomst: Geen reputatieschade	Burgemeester blijft aan. Burgemeester krijgt geen kritiek, maar wordt ook niet geprezen.
P3	Politieke uitkomst: Reputatieverbetering	Burgemeester blijft aan. Burgemeester wordt geprezen.

Stap 2: cross-case analyse

	Casus 1: Leiden	Casus 2: Amersfoort
Crisisframe		
Nieuwsframe social media		
Politieke uitkomsten		

Bijlage 2 – Overzicht codering

Casus 1: Huisvesting Benno L. in Leiden

Uitspraken crisis framing strategie burgemeester Lenferink over de huisvesting van Benno L. in Leiden

Nummer	Uitspraak	Datum	Bron	Type crisisframe
1	<i>“Mensen die in Nederland hun straf hebben uitgezeten komen, op een klein aantal uitzonderingen na, op een bepaald moment weer vrij. Dat geldt ook voor zedendelinquenten. Het vinden van een woon- en verblijfplaats voor deze categorie delinquenten is niet eenvoudig. In Nederland is het maatschappelijk klimaat voor dit type onderwerpen uitermate lastig. Wanneer alle burgemeesters nee zouden zeggen zouden we met een onoplosbaar probleem zitten. Dat vind ik niet acceptabel. Daarom ben ik van mening dat alle gemeenten in Nederland een bijdrage zouden moeten leveren aan de oplossing van dit vraagstuk”</i>	14 februari 2014	Lenferink (2014a), Brief aan de Raad	F1
2	<i>“De vraag of ik u en de mensen in de buurt waar hij gaat wonen actief en vooraf hierover moest informeren vond ik erg moeilijk. Ik heb besloten dat niet te doen. Er rust een taboe op het huisvesten van zedendelinquenten en ik heb de afweging gemaakt dat alle commotie die dat met zich mee brengt niet in belang is van de buurt en niet</i>	14 februari 2014	Lenferink (2014a), Brief aan de Raad	F1

bijdraagt aan de rust die de heer L. nodig heeft om te werken aan normalisatie van zijn situatie. Bovendien is de heer L. een passant die zodra hij daarvoor toestemming krijgt onze stad weer verlaat. Nu een en ander toch naar buiten is gekomen, heb ik besloten de direct omwonenden te informeren over zijn verblijfplaats en over de afspraken die gemaakt zijn”

-
3	<i>“De huisvesting van pedoseksuelen is een groot maatschappelijk vraagstuk in Nederland. Het zijn mensen die niemand wilt. We zien ook dat mensen met een dergelijke achtergrond heel regelmatig worden geweigerd. Als elke gemeente verboden toegang geeft, dan blijft dit probleem bestaan. Dit is voor mij een belangrijke reden geweest om te zeggen: ik vind dat Leidenaren een verantwoordelijkheid hebben, net als elke andere gemeente in Nederland. En wij hebben deze verantwoordelijkheid nu genomen”</i>	15 februari 2014	Unity tv (2014a), F1
Leiden in Beeld:
Benno L. woont in Leiden
4	<i>“Er heerst een taboe op dit onderwerp, dat ziet men elke keer weer en dat is de reden dat ik de buurt vooraf niet heb geïnformeerd. Het leidt tot veel commotie en wij dachten dat het beter was voor de buurt, voor de persoon zelf en om alles goed te laten verlopen dat dit niet bekend zou worden en te kijken hoe de situatie verloopt”</i>	15 februari 2014	Unity tv (2014a), F1
Leiden in Beeld:
Benno L. woont in Leiden
5	<i>“Deze commotie hadden we verwacht, vandaar dat we het ook eerst stil wilden houden. Nu hebben we vandaag de buurtbewoners een</i>	16 februari 2014	Lenferink (2014b), F1 / F3
Brief aan de Raad
-

	<i>brief gestuurd met uitleg en ze uitgenodigd voor een bijeenkomst. En dat is het enige wat wij denken dat hiervoor nodig is. Verder hoop ik dat dit de aanleiding is voor de start van een discussie op landelijk niveau, hoe wij om moeten gaan met dit soort vraagstukken, want we kunnen niet allemaal verboden toegang zeggen. Zo lossen we dit niet op”</i>			
6	<i>“Ik begrijp dat het nieuws over de heer L. in de stad heftige emoties oproept. Dat is onvermijdelijk en ik ben mij daar zeer van bewust”</i>	16 februari 2014	Lenferink (2014b), Brief aan de Raad	F1 / F2
7	<i>“Ik heb mij goed laten informeren over de voorwaarden die door de reclassering en OM zijn verbonden aan zijn voorwaardelijke invrijheidstelling en over de risico’s die daaraan verbonden zouden kunnen zijn. De betrokken instanties achten de kans op recidive zeer gering. Op basis van deze informatie heb ik besloten in te stemmen met zijn komst naar Leiden”</i>	16 februari 2014	Lenferink (2014b), Brief aan de Raad	F1
8	<i>“Ik dacht je kan altijd wel over mensen praten, maar het is ook wel goed om eens met iemand te praten”...“Hij heeft veel spijt van wat er is gebeurd en heeft het idee dat hij zichzelf onder controle heeft. Mede door de vele therapie sessies. Zijn deskundigen hebben dit ook bevestigd. De kans op herhaling is dan ook heel erg klein, en helemaal door de vele extra maatregelen die zijn getroffen. Benno L. en ik</i>	17 februari 2014	Unity tv (2014c), Leiden in Beeld: Burgemeester Lenferink spreekt met Benno L.	F1

	<i>snappen dat mensen boos zijn, maar dat neemt niet weg dat we ook voor dit soort mensen een keer een oplossing moeten vinden”</i>			
9	<i>“Als het fout gaat met Benno L., dan stap ik op”</i>	17 februari 2014	Volkskrant, 2014	F1
10	<i>“Benno L. heeft recht op een tweede kans een plek om te wonen”</i>	17 februari 2014	NOS, 2014	F1
11	<i>“Ik heb zelf ook een hekel aan pedoseksuelen, maar ze moeten wel ergens wonen”</i>	17 februari 2014	Volkskrant, 2014	F1
12	<i>“De eerste dagen van de week is het onrustig geweest in de wijk. De afgelopen dagen zijn er meerdere keren betogers aanwezig geweest. In toenemende mate waren dit mensen van buiten de wijk. Ook hierdoor voelen buurtbewoners zich onveilig. Omdat zij recht hebben om ongestoord in hun wijk te kunnen wonen, heb ik afgelopen woensdag een samenscholingsverbod afgekondigd. Natuurlijk mag iedereen in Leiden voor zijn mening uitkomen en is demonstreren een recht, maar hier zijn wel spelregels voor. De buurt mag wat mij betreft geen last van deze situatie hebben”</i>	21 februari 2014	Gemeente Leiden (2014b), Informatie brief buurtbewoners	F1
13	<i>“Ik blijf ervan overtuigd dat de huisvesting van L. in Leiden verantwoord is en dat door zijn aanwezigheid de veiligheid niet in het gedrang komt. Uit Leiden wegsturen is naar mijn mening bovendien geen goed antwoord op dit maatschappelijk vraagstuk. Wij zullen met elkaar een oplossing moeten vinden om deze mensen</i>	21 februari 2014	Gemeente Leiden (2014b), Informatiebrief bewoners	F1

een plek te geven in onze samenleving. Opnemen en in contact blijven is beter dan buitensluiten en isoleren”

14	<i>“Ik merkte beetje bij beetje dat mijn overtuiging dat de veiligheid niet in het geding is, overtuigde en dat de redelijkheid de overhand kreeg. Hier was ik blij mee. En trots op. Mensen uit de buurt wilden vooral dat het gedoe ophield. Ze wilden geen demonstraties meer, die georganiseerd werden door mensen die niet uit de buurt kwamen maar van elders. Ze wilden geen schreeuwende mensen in het flatgebouw of elders in de wijk. Ze wilden rust. Ik begreep dit maar al te goed”</i>	27 februari 2014	Gemeente Leiden	F1
----	---	------------------	-----------------	----

(2014c),
Raadsvergadering

Uitspraken op twitter over de huisvesting Benno L. in Leiden

Nummer	Uitspraak	Datum	Type nieuwsframe
1	“Benno L. woont in Leiden. Gadverdamme dat komt in de buurt, vieze ouwe smeerlap”	14/02/2014	Emotie
2	“Pedoseksueel Benno L. woont in Leiden, dus op je hoede daar!”	14/02/2014	Emotie
3	“Dit is te bizar. Benno L. verhuist naar Leiden. Wist niet eens dat hij al vrij was..”	14/02/2014	Emotie
4	“Plaats die viezerik Benno L. maar in Leiden!! Dacht je van de Noordzee!!”	14/02/2014	Emotie
5	“Lees net dat Benno L. in Leiden is komen wonen. Iedereen verdient een tweede kans, maar toch een beetje vreemde nasmaak”	14/02/2014	Conflict
6	“Ze moeten toch ergens wonen! Bossche pedoseksueel Benno L. is verhuisd naar Leiden”	15/02/2014	Moraliteit
7	“Wie weet waar BennoL woont in Leiden!?”	15/02/2014	Emotie
8	“Stuur BennoL waar die vandaan komt en houd m daar!”	15/02/2014	Emotie
9	“Lekker met je kleinkinderen in de seniorenflat in Leiden. Benno L. komt helemaal tot rust”	15/02/2014	Emotie
10	“Benno L. woont in Leiden. Ik zie hem toch liever Lijden”	15/02/2014	Emotie
11	“Kunnen ze hem mooi zwemles geven onder water!!”	15/02/2014	Emotie

12	“Ik weet niet zo goed wat ik er van moet vinden dat Benno L. in Leiden blijkt te wonen”	15/02/2014	Conflict
13	“Benno.. Opkren met die kkr pedofiel”	15/02/2014	Emotie
14	“Meerdere gemeentes waren zo verstandig om Benno L. te weren, maar in Leiden hebben ze weer slappe knieën”	15/02/2014	Verantwoordelijkheid / Emotie
15	“Bossche pedoseksueel is verhuisd naar Leiden. Dus kinderen OPGEPAST!!”	15/02/2014	Emotie
16	“Over lastige burgemeestersdilemma’s gesproken: ongeacht de keuze die je maakt, boos zijn ze sowieso”	15/02/2014	Conflict
17	“Ontuchtpleger Benno L. vind onderdak in Leidse seniorenflat. Dat is ook een oplossing, afschieten ook trouwens”	15/02/2014	Emotie
18	“INDERDAAD! Huisvesting Benno L. is 'n plicht”	15/02/2014	Moraliteit
19	“Is er geen plek in Syrië voor Benno L.?”	15/02/2014	Emotie
20	“Pedofiel Benno L. is niet welkom in Leiden. Wij moeten onze kinderen beschermen	15/02/2014	Emotie
21	“Benno L. woont in Leiden. Over de reling ermee met die graftak!”	15/02/2014	Emotie
22	“Pedofiel Benno L. in Leiden dankzij hoe zou het anders een PVDA burgemeester weg met deze schoft uit mijn stad!”	15/02/2014	Verantwoordelijkheid

23	“Uit betrouwbare bron vernomen dat er morgen een demonstratie is”	15/02/2014	Emotie
24	“Alles draait om geld, de burgemeester van Leiden heb vast een geldbedrag gehad om die pedofiel onderdak te geven hier”	16/02/2014	Verantwoordelijkheid
25	“Ingewikkelde casus”	16/02/2014	Conflict
26	“Nu krijgt de man de kans niet op resocialisatie, 1 van de pijlers van ons strafrechtstelsel”	16/02/2014	Moraliteit
27	“De integratie en resocialisatie van Benno L. in de samenleving, dat gaat gierend uit de hand lopen vrees ik”	16/02/2014	Conflict
28	“Ben-no Leiden”	16/02/2014	Emotie
29	“Lenferink komt zelf rust scheppen”	16/02/2014	Verantwoordelijkheid
30	“Laten we Benno L. met rust laten. Hij heeft straf gehad en recht op een kans. (Ja, ik ben vader van jonge dochters)	16/02/2014	Moraliteit
31	“Wel respect voor burgemeester Lenferink dat hij op de fiets naar demonstranten komt”	16/02/2014	Verantwoordelijkheid
32	“De burgemeester van Leiden is in gesprek met enkele personen in een schoolgebouw”	16/02/2014	Verantwoordelijkheid
33	“Echt hoe gestoord is men... Maar ja PVDA is wel vaker zijn verstand kwijt”	16/02/2014	Verantwoordelijkheid
34	“Ongelofelijk dat er mensen zijn die vinden dat Benno L. een kans	16/02/2014	Emotie

	verdiend in een kinderrijke buurt. We zullen hem naast jou zetten!”		
35	“Men wacht nog steeds op uitleg van de burgemeester”	16/02/2014	Verantwoordelijkheid
36	“Lees over demonstraties tegen Benno L. Denk niet dat dit de juiste manier is”	16/02/2014	Moraliteit
37	“Is het alweer beetje rustig in Leiden? Gezeur om Benno L. Die man moet toch ook ergens wonen”	16/02/2014	Moraliteit
38	“Advocaat Benno L. vind situatie menonwaardig. Temeer omdat risico op herhaling praktisch 0 is. Praktisch!! Flikker toch op man!”	16/02/2014	Emotie
39	“Veel protesten na bekend worden dat pedofiele zwemleraar Benno L. woonruimte in Leiden heeft gekregen”	16/02/2014	Emotie
40	“Drukte voor de deur bij Benno L. In Leiden is dan wel geen officiële demonstratie, dat weerhoudt zo’n 200 mensen niet toch te komen”	16/02/2014	Emotie
41	“Viespeuk Benno L. nu in Leiden. Niet welkom”	16/02/2014	Emotie
42	“Burgemeester Lenferink is inmiddels aanwezig om met demonstranten te praten”	16/02/2014	Verantwoordelijkheid
43	“Het is inmiddels weer rustig. Lenferink heeft demonstranten toegesproken en gaat ‘nadenken’	16/02/2014	Verantwoordelijkheid

	over het verblijf van Benno L. in Leiden”		
44	“Belachelijk dat die smerige pedo van een Benno L. huisvesting heeft gekregen in mijn buurtgemeente Leiden. Oprotten met dat vuilnis”	16/02/2014	Emotie
45	“RT als je vindt dat Benno moet verdwijnen”	16/02/2014	Emotie
46	“Ik kom net van de demonstratie tegen Benno L. Heftig, grote opkomst, heel veel boze en bezorgde mensen”	16/02/2014	Emotie
47	“Iedereen zeikt over die pedofiel Benno L. die in Leiden is komen wonen, maar ik denk ook weer van laat die vent z’n leven leiden”	16/02/2014	Moraliteit
48	“Nederland op zijn primitiefst bij protesten tegen komst BennoL naar Leiden. Toont aan hoe laag ons vertrouwen in de rechtstaat is”	17/02/2014	Conflict
49	“Ik dacht dat rechters bepalen welke straf je krijgt en hoelang”	17/02/2014	Moraliteit
50	“Als toch fout gaat treed ik af, aldus burgemeester van Leiden”	17/02/2014	Verantwoordelijkheid
51	“Ja, hij is de fout ingegaan. Ja, hij heeft iets verschrikkelijks gedaan. Maar nee, hij verdient geen heksenjacht”	17/02/2014	Moraliteit
52	“Burgemeester van Leiden moet een pluim. Moedige beslissing kunnen veel bestuurders een	17/02/2014	Verantwoordelijkheid

	voorbeeld aan nemen. Probleem blijft anders”		
53	“Wat een dappere en moedige man is burgemeester Lenferink van Leiden”	17/02/2014	Verantwoordelijkheid
54	“Toch vind ik het stoer van onze burgemeester”	17/02/2014	Verantwoordelijkheid
55	“Ik zit er toch mee. Vanaf volgende week mag Naomi niet meer alleen naar gym-training lopen. Hij woont 200m van de gymzaal af”	17/02/2014	Emotie
56	“De typische domheid van de mens: ‘hij moet natuurlijk ergens wonen, maar niet hier.’ Zo werkt het dus niet..	17/02/2014	Conflict
57	“De burgemeester van Leiden is een held”	17/02/2014	Verantwoordelijkheid
58	“Overigens moet de burgemeester geen domme uitspraken doen als ‘ik garandeer dat Benno L. niet meer in de fout gaat”	17/02/2014	Emotie
59	“Veel respect voor bestuurders die verantwoordelijkheid durven te nemen. Alleen dan behoud je je rechtstaat”	17/02/2014	Verantwoordelijkheid
60	“Burgemeester treed af als BennoL in de fout gaat. En wat bied dat voor de kinderen? Neem hem lekker zelf in huis!!	17/02/2014	Emotie
61	“Burgemeester Lenferink stapt op als Benno L. in de fout gaat’.	17/02/2014	Verantwoordelijkheid

	Goede houding vertrouwen in 't systeem en vertrouwen in burgers”.		
62	“BennoL waarom vertrek je niet lekker”	17/02/2014	Emotie
63	“Kunnen we Benno L. niet beter uit zijn Leiden verlossen”	17/02/2014	Emotie
64	“Pedofielen krijgen dus een woning, uitkering, toeslagen etc. Waarom meneer de burgemeester?”	17/02/2014	Emotie
65	“Biezen pakken maar zonder wachtgeld he burgemeestertje?”	17/02/2014	Emotie
66	“‘Reclassering Nederland: Meer grip op Benno L. bij huisvesting in Leiden.’ Precies, en dus niet opjagen!”	17/02/2014	Moraliteit
67	“Lastig dilemma hoor die huisvesting van Benno L. Iedereen heeft recht op een nieuwe start. Maar moet dat in de buurt van scholen en kids?”	17/02/2014	Conflict
68	“Ik begrijp dat mensen ongerust zijn. Maar hoe zit het dan met de zorgen om mannen waarvan je niet weet waar ze wonen?”	18/02/2014	Conflict
69	“Teeven begrijpt zorgen bewoners BennoL maar steunt burgemeester van Leiden”	18/02/2014	Verantwoordelijkheid
70	“Ik woon in Leiden, heb dochter met handicap in die buurt op school en van mij mag ie blijven”	18/02/2014	Moraliteit

71	“Die burgemeester van Leiden, best een baas is dat”	18/02/2014	Verantwoordelijkheid
72	“Apollolaan staat weer vol met tokkies en politie”	18/02/2014	Emotie
73	“Volgens Teeven heb je mensen als Lenferink nodig; mensen die hun nek uitsteken”	18/02/2014	Verantwoordelijkheid
74	“Ondertussen wordt er opnieuw gedemonstreerd bij het huis van Benno L. in Leiden. Buurtbewoners vinden het ‘dreigend’”	18/02/2014	Emotie
75	“Opnieuw een demonstratie bij de woning van Benno L.”	18/02/2014	Emotie
76	“Kan de burgemeester van Leiden geen samenscholingsverbod bij de seniorenflat instellen?”	19/02/2014	Emotie
77	“In Leiden geldt sinds vandaag een samenscholingsverbod voor demonstranten die de wijk waar Benno L. woont al dagen onrustig maken”	19/02/2014	Conflict
78	“De gemeente Leiden laat weten dat het samenscholingsverbod van kracht blijft ‘zolang dat noodzakelijk is’”	19/02/2014	Verantwoordelijkheid
79	“Weer verwachte onrust bij huis Benno L. in Leiden, er is nu zelfs n samenscholingsverbod in de buurt van die pedofiel”	19/02/2014	Emotie
80	“Begrijp de moeilijkheid, maar laten ze in Leiden alsjeblieft hun	19/02/2014	Moraliteit

	verstand gebruiken. Het wordt nu wel heel erg plat allemaal”		
81	“Flatbewoners zijn inmiddels banger voor demonstranten dan voor Benno L.	19/02/2014	Conflict
82	“Wat een gezeik rond BennoL.. De oplossing is zoouou simpel! Gewoon ophangen die vent! En de advocaat die hem verdedigt ernaast!”	20/02/2014	Emotie
83	BennoL zijn daden zijn afgrijselijk en mag nooit meer gebeuren. Nu zal hij ergens moeten wonen maar niemand wil hem. Wat nu? Noordpool?”	20/02/2014	Conflict
84	“Is het niet zo dat in een rechtstaat, iemand na het uitzitten van een straf min of meer als ‘schoon’ moet worden gezien?”	20/02/2014	Conflict
85	“Benno, welkom in onze straat”	21/02/2014	Moraliteit
86	“BennoL mag blijven... Ik ga alvast mijn spullen in veiligheid brengen voor vanavond”	21/02/2014	Emotie
87	“Maar bedankt Lenferink, dat ik niet meer met mijn dochters naar de speeltuin en kinderboerderij ga.. Alles voor een pedo!	21/02/2014	Emotie
88	“Trots op moedig besluit Lenferink”	21/02/2014	Verantwoordelijkheid
89	“Ik ben trots op Lenferink: Burgemeester van alle Leidenaren”	21/02/2014	Verantwoordelijkheid

90	“Goed zo burgemeester Leiden, de ‘straat’ moet niet bepalen hoe de rechtstaat draait. Geen volksgericht rond BennoL”	21/02/2014	Verantwoordelijkheid
91	“Geachte heer Lenferink, houd u rug recht en laat Benno L. in Leiden. In Nederland beslist uiteindelijk de rechtstaat en niet de straat”	21/02/2014	Verantwoordelijkheid
92	“De gemeente Leiden maakt per brief aan de burgers bekend dat Benno L. in Leiden blijft wonen”	21/02/2014	Verantwoordelijkheid
93	“Een burgemeester met ballen! Hopelijk doet voorbeeld volgen!”	21/02/2014	Verantwoordelijkheid
94	“Benno L. is blij dat hij in Leiden mag blijven, hij gaat nu even lekker naar het zwembad”	21/02/2014	Emotie
95	“Benno L. kan in Leiden blijven wonen, schrijft burgemeester Lenferink aan omwonenden. Sterk staaltje bestuurskunst”	21/02/2014	Verantwoordelijkheid
96	“O ja benno L mag in leiden blijven, op een eiland moet je em gooien”	21/02/2014	Emotie
97	“Jezus is toch belachelijk dat die tering Benno in leiden mag blijven wonen!! Je zal er maar kinderen hebben!!”	21/02/2014	Emotie
98	“Zijn er in Nederland eigenlijk buurten zonder school en speeltuin/kinderspeelplaats?”	22/02/2014	Conflict

99	“Hoe dan ook: heel goed dat Leidse burgemeester niet toegeeft aan volksgericht inzake BennoL”	22/02/2014	Verantwoordelijkheid
100	“De demonstranten houden stil bij de flat en scanderen: ‘weg..met..die..pedofiel!’”	22/02/2014	Emotie
101	“Dat niemand het recht in eigen handen neemt BennoL als die in mijn buurt zou komen wonen maak ik zn leven een hel dat belooft ik”	22/02/2014	Emotie
102	“Dure grap dat gedonder met Benno L. in Leiden, tientallen agenten en ME’ers...”	22/02/2014	Economische gevolgen
103	“Het ziet er naar uit dat de demonstratie on Leiden tegen Benno L. alweer voorbij is”	22/02/2014	Emotie
104	“Ben trots op burgervader Leiden! Ik als inwoner en als mens!”	23/02/2014	Emotie
105	“Het zal je buurman maar worden”	23/02/2014	Emotie
106	“Leidse dominee heeft al meer dan 40 meldingen gekregen van mensen die vrijwilliger willen worden voor Benno L.”	24/02/2014	Moraliteit / Verantwoordelijkheid
107	“Volwassen mannen die met hun gore klauwen aan kleine kinderen zitten. Dan ben je geen man. Dan ben je niets”	25/02/2014	Emotie
108	“We horen niets meer over Benno L. uit Leiden, al die camera’s zijn wel schending van de privacy..”	25/02/2014	Conflict

	een eerlijke pedofiel heeft ook rechten”		
109	“Protest tegen BennoL als nachtkaaars uit. Voetbal op tv wint van demonstratie raadsvergadering”	27/02/2014	Emotie
110	“De publieke tribune is halverwege de vergadering ook al weer half leeg”	27/02/2014	Emotie
111	“Burgemeester Leiden is wel een sociaal man met ballen”	27/02/2014	Verantwoordelijkheid

Casus 2: Huisvesting Sytze van der V. in Amersfoort

Uitspraken crisis framing strategie burgemeester Bolsius over de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort

Nummer	Uitspraak	Datum	Bron	Type crisisframe
1	<i>“De heer van der V. vestigde zich op eigen initiatief in Amersfoort. Hij is een vrij man; er zijn geen voorwaarden verbonden aan zijn komst. Hij heeft er zelf voor gekozen om zijn komst aanvankelijk niet bekend te maken in zijn omgeving. Hiertoe bestaat ook geen verplichting”</i>	21 juni 2014	Soesterkwartier.info (2014)	F1
2	<i>“De overheid voelt een verantwoordelijkheid voor zijn veiligheid, maar ook die van u en uw burens. De politie, het openbaar ministerie en ikzelf vinden de huidige locatie waar hij woont minder geschikt”</i>	21 juni 2014	Soesterkwartier.info (2014)	F2
3	<i>“Er is namens mij gevraagd of hij bereid is op zoek te gaan naar woonruimte op een andere locatie in Amersfoort. Hij heeft hier voorwaarden aan verbonden die we niet kunnen accepteren”</i>	21 juni 2014	Soesterkwartier.info (2014)	F2
4	<i>“Ik kan niet meer dan mijn overtuigingskracht gebruiken om van der V. op andere gedachte te brengen”</i>	21 juni 2014	NOS. 2014	F2
5	<i>“We hebben geconstateerd dat er niet alleen een kinderdagverblijf, maar ook een buitenschoolse opvang en andere voorzieningen voor jongeren zich in de omgeving</i>	21 juni 2014	RTL, 2014a	F2

	<i>bevinden en hebben toen de conclusie getrokken dat we dit geen geschikte plek vinden”</i>			
6	<i>“We hebben hem aangegeven dat er wat ons betreft geschiktere plekken in Amersfoort zijn, nadrukkelijk binnen Amersfoort. Die discussie zijn we met hem aangegaan en deze persoon heeft de keuze gemaakt daar niet op in te willen gaan”</i>	21 juni 2014	RTL, 2014a	F2
7	<i>“Het is een helder signaal en ik snap ook de emotie van de mensen die mij dit stuk overhandigen. Mijn enige instrument, de overtuigingskracht, zal ook de komende dagen verder worden benut”</i>	22 juni 2014	RTV Utrecht, 2014b	F2
8	<i>“Sytze van der V weigert mee te werken en stelt bizarre eisen”</i>	01 juli 2014	RTV Utrecht, 2014c	F2
9	<i>“de heer van de V. dacht in aanmerking te komen voor een schadevergoeding voor immateriële schade. Dit is wat mij betreft niet aan de orde en neigt tot het gebruik van een chantage middel. En daar werk ik absoluut niet aan mee”</i>	01 juli 2014	RTV Utrecht, 2014c	F2
10	<i>“Ik tolereer geen eigen berechting, dat zeg ik ook naar de mensen in het Soesterkwartier die nu denken dat te moeten doen. Doe het niet ! Ik accepteer het niet. En hou rekening met de andere flatbewoners. Het spelen van eigen rechter is absoluut een no-go!”</i>	02 juli 2014	RTV Utrecht, 2014d	F2

11 *“Als het nodig is stel ik een samenscholingsverbod in of kondig ik een noodbevel af in het Soesterkwartier”* 02 juli 2014 RTV Utrecht, 2014d F2

Uitspraken op twitter over de huisvesting van Sytze van der V. in Amersfoort

Nummer	Uitspraak	Datum	Type nieuwsframe
1	“De veroordeelde pedoseksueel Sytze van der V. heeft een woning gevonden boven een kinderopvang in Amersfoort”	21/06/2014	Moraliteit
2	“In welk appartementen complex is dit!?”	21/06/2014	Emotie
3	“Ben niet voor Megan’s Law, maar dit is niet ok: Van der V woont boven kinderopvang”	21/06/2014	Moraliteit
4	“Hij woont er al een tijdje, locatie zou niet geschikt zijn”	21/06/2014	Moraliteit
5	“Sytze van der V woont boven kinderopvang. Dit kan alleen in NL”	21/06/2014	Emotie
6	“Boven(!) een kinderopvang, man man!”	21/06/2014	Emotie
7	“Sytze van der V woont boven kinderopvang. Zoiets verzin je niet..”	21/06/2014	Emotie
8	“Die lulhannes doet het er ook om. danmaareennekschot”	21/06/2014	Emotie
9	“Sytze van der V woont boven kinderopvang. Waar gaat dit fout????”	21/06/2014	Emotie
10	“De kat op het spek binden: Sytze van der V woont boven kinderopvang”	21/06/2014	Emotie
11	“Dit kan niet waar zijn!? Kat & spek?”	21/06/2014	Emotie
12	“Sytze van der V. wilt er niet op achteruit gaan qua woningen in Amersfoort.. Rot op!	21/06/2014	Emotie
13	“Dat is de kat op het spek binden! Belachelijk dat dit kan!!”	21/06/2014	Emotie Moraliteit
14	“Dit verzin je toch niet: Sytze van der V woont boven kinderopvang”	21/06/2014	Emotie

15	“Niet te geloven. Schiet die vent naar de maan!”	21/06/2014	Emotie
16	“Ongelofelijk dat zo een beest eisen mag stellen!”	21/06/2014	Emotie
17	“WTF!? Burgemeester van Amersfoort weet al sinds mei dat pedofiel Sytze van der V boven een kinderopvang woont??!!”	21/06/2014	Emotie
18	“Zijn we oliedom of gek geworden?”	21/06/2014	Emotie
19	“Hij zal zich daar zeker als katophetspek thuis voelen”	21/06/2014	Emotie
20	“Een pedofiel huizen boven een kinderdagverblijf.. Dat kan alleen in Nederland”	21/06/2014	Emotie
21	(leg hoofd in handen van wanhoop) man man man : Sytze van der V woont boven kinderopvang”	21/06/2014	Emotie
22	Pedo Sytze van der V woont in Amersfoort boven een kinderdagverblijf, nou ben ik niet zo van de man-hunt, maar in dit geval, uitzondering”	21/06/2014	Emotie
23	“Hoe ziek is NL, ongelofelijk: Sytze van der V woont boven kinderopvang	21/06/2014	Emotie
24	“Sytze van der V woont boven kinderopvang in Amersfoort dat is voor hem bijna eten uit de muur....”	21/06/2014	Emotie
25	“Een alcoholist laat je toch ook niet bij Heineken werken”	21/06/2014	Emotie
26	“Gemeente vind locatie niet geschikt.. Joh!???”	21/06/2014	Emotie
27	“HOE KAN DIT?? Sytze van der V woont boven kinderopvang”	21/06/2014	Emotie

28	“Pedoseksueel Sytze van der V heeft een woning gevonden boven kinderopvang in Amersfoort. Hoe zout kun je het vreten”	21/06/2014	Emotie
29	“Sytze van der V vindt dat hij boven een kinderdagverblijf mag wonen in Amersfoort. Ik vind dat ouders hem dan ook best even mogen bezoeken”	21/06/2014	Emotie
30	“Boven een kinderdagverblijf!!!! Wat gaat er toch veel fout in NL!”	21/06/2014	Emotie
31	“Een pedofiel huizen boven een kinderdagverblijf... Dat kan alleen in Nederland”	21/06/2014	Emotie
32	“Ik ken hem niet maar de verhuurder heeft duidelijk geen kinderen”	21/06/2014	Emotie
33	“Demonstratie aan de gang in Soesterkwartier... Triest..”	22/06/2014	Moraliteit
34	“Burgemeester Bolsius praat nu met de demonstranten die Sytze van der V. weg willen hebben”	22/06/2014	Verantwoordelijkheid
35	“In Amersfoort is men bang voor Sytze van der V. Deze mensen kunnen in de time machine direct terug naar 1700”	22/06/2014	Moraliteit
36	“Niet afwachten. Kinderen weghalen daar”	22/06/2014	Emotie
37	“In een dag een bedrijf failliet”	22/06/2014	Economische gevolgen
38	“Van der V blijft maar manipuleren, wilt nu schadevergoeding van Amersfoort”	22/06/2014	Economische gevolgen
39	“De veroordeeld pedoseksueel Sytze van der V. is boos op de gemeente Amersfoort en start een bodemprocedure”	22/06/2014	Economische gevolgen

40	“Een bekende pedofiel is vaak veel minder gevaarlijk dan een onbekende!!”	22/06/2014	Moraliteit
41	“Hij moet toch ook ergens wonen”	22/06/2014	Moraliteit
42	“Sytze van der V wil schadevergoeding van Amersfoort. Wat een gek!”	22/06/2014	Economische gevolgen
43	“De politie zet TWAALF AGENTEN in om de veiligheid van pedo Sytze van der V. 24/7 intensief te bewaken”	22/06/2014	Economische gevolgen
44	“Bijeenkomst burgemeester Amersfoort was bewust om volk tegen Sytze van der V. op te hitsen”	24/06/2014	Conflict
45	“Sytze van der V vindt dat burgemeester Bolsius smerige spelletjes speelt. Je bent zelf smerig!”	24/06/2014	Conflict
46	“Bewoners Soesterkwartier demonstreren wederom tegen Van der V.”	24/06/2014	Emotie
47	“Pedoprotest bij stadhuis: kom ook!”	24/06/2014	Emotie
48	“Burgemeester Amersfoort communiceert machteloosheid over Sytze van der V.”	24/06/2014	Verantwoordelijkheid
49	“Sytze van der V. moet binnen een week vertrekken. Wat dat betreft is de burgemeester van Amersfoort niet kinderachtig”	24/06/2014	Verantwoordelijkheid
50	“Sytze van der V. belaagd in Amersfoort. Terecht!!”	24/06/2014	Emotie
51	“Sytze van der V. belaagd in Amersfoort. Gek he boven een kinderopvang!”	24/06/2014	Emotie

52	“Hebben die bewoners in Amersfoort niet door dat hun uitlatingen over Sytze van der V. rechtelijke maatregelen tot gevolg kunnen hebben?”	24/06/2014	Moraliteit
53	“Sytze van der V. belaagd in Amersfoort. Programs in Amersfoort, tokkies buurt?”	25/06/2014	Moraliteit
54	“Sytze van der V. belaagd in Amersfoort. En zo glijden we geleidelijk weer terug in de middeleeuwen”	25/06/2014	Moraliteit
55	“Sytze van der V. belaagd in Amersfoort. DOMME DOMME DOMME MENSEN DIE DIT BEDACHT HEBBEN”	25/06/2014	Emotie Moraliteit
56	“Vandaag langs gereden, er staan vier politiewagens wat kost dat allemaal niet”	28/06/2014	Economische gevolgen
57	“Jullie zijn gewoon allemaal tokkies met boter op hun hoofd”	28/06/2014	Emotie
58	“Ik doe mee met de protesten, want hij moet gewoon weg uit Amersfoort”	29/06/2014	Emotie
59	“Sytze nu gratis op te halen. Op de Pubterburgerlaan in Amersfoort. Op 11 hoog”	29/06/2014	Emotie
60	“Boze burens Sytze van der V. onderweg naar stadshuis”	30/06/2014	Emotie
61	“Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort. Hoera het is gelukt de pedo is weg, waar zal die nu opduiken? Op rotten met die pedo!”	01/07/2014	Emotie

62	“Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort. Pedofiel en geld eisen? Het moet niet gekker worden!”	01/07/2014	Emotie Economische gevolgen
63	“De spanningen houden aan”	01/07/2014	Emotie
64	“Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort. Gaan we binnenkort het lynchen ook weer invoeren!?”	01/07/2014	Emotie Moraliteit
65	“Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort als een klein kind”	01/07/2014	Emotie
66	“De pedo Sytze van der V. is Amersfoort ontvlucht. Pas op uw kinderen”	01/07/2014	Emotie
67	“Ik schaam me voor mijn landgenoten”	01/07/2014	Moraliteit
68	“Heel blij met dit nieuws”	01/07/2014	Emotie
69	“Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort. En komt niet meer terug hoop ik!”	01/07/2014	Emotie
70	“Het volk is net zo verwerpelijk als die pedoseksueel”	01/07/2014	Moraliteit
71	“Ik was er met een fakkel achterna gegaan. En pek met veren”	01/07/2014	Emotie
72	“Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort. Succes voor de terreur van de straat. Tokktietown”	01/07/2014	Moraliteit
73	“Sytze van der V. ontvlucht Amersfoort. En probleem is weer verlengd”	01/07/2014	Moraliteit
74	“En zo houden we de hetze in stand”	01/07/2014	Moraliteit
75	“Stelletje idioten die buurtbewoners. Van der V. heeft geboet = schone lei”	01/07/2014	Moraliteit
76	“Sytze van V heeft zijn straf uitgezeten stelletje laffe politie MACHT”	01/07/2014	Moraliteit Emotie
77	“Amersfoort schaam je, stelletje tuig”	01/07/2014	Emotie

78	“Leven we in een rechtstaat?”	01/07/2014	Moraliteit
79	“Ik zeg volksgericht is SCHANDE!”	01/07/2014	Emotie
80	“Wat een afschuwelijke man is dat toch!!”	01/07/2014	Emotie
81	“DE GLUIPERD!! Hij verdient NIETS!”	01/07/2014	Emotie Economische gevolgen
82	“Zo’n 150-200 mensen protesteren bij het stadshuis van Amersfoort tegen Sytze van der V.”	01/07/2014	Emotie
83	“Veel mensen, veel politie. Waar kan ik kwijt dat Sytze van der V. wat mij betreft mag blijven”	01/07/2014	Moraliteit
84	“Pedofiel en geld eisen. Het moet niet gekker worden! Opgebokt!”	01/07/2014	Emotie Economische gevolgen
85	“Is lastig natuurlijk, maar waar moet zo een man dan wonen?”	01/07/2014	Moraliteit
86	“Amersfoort gechanteerd door pedoseksueel Sytze van der V. Verzuipen die graftak!”	01/07/2014	Emotie
87	“Amersfoort wil Sytze van der V. lynchen. Bij zo’n mentaliteit past een betere naam; Afganisfoort”	01/07/2014	Moraliteit
88	“Eigenlijk moeten geesteszieke als Sytze van der V. doodstraf krijgen!!”	01/07/2014	Emotie
89	“Amersfoort botst met Sytze van der V.”	02/07/2014	Conflict
90	“Bewoners flat Sytze van der V. zijn onrust zat”	02/07/2014	Emotie
91	“Pedoseksueel mag van de gemeente Amersfoort in zijn woning blijven”	05/07/2014	Moraliteit
92	“OM uitgeluld met pedo”	05/07/2014	Emotie
93	“OM stopt met onderhandelen over verhuizing Sytze van der V.”	05/07/2014	Emotie

94	“Nieuwe woonplek Sytze gevonden! (Foto boorplatform)”	05/07/2014	Emotie
95	“Sytze blijft definitief in Amersfoort”	05/07/2014	Moraliteit
